

ПОЛИТИКИНИ

ЗАБАВНИК

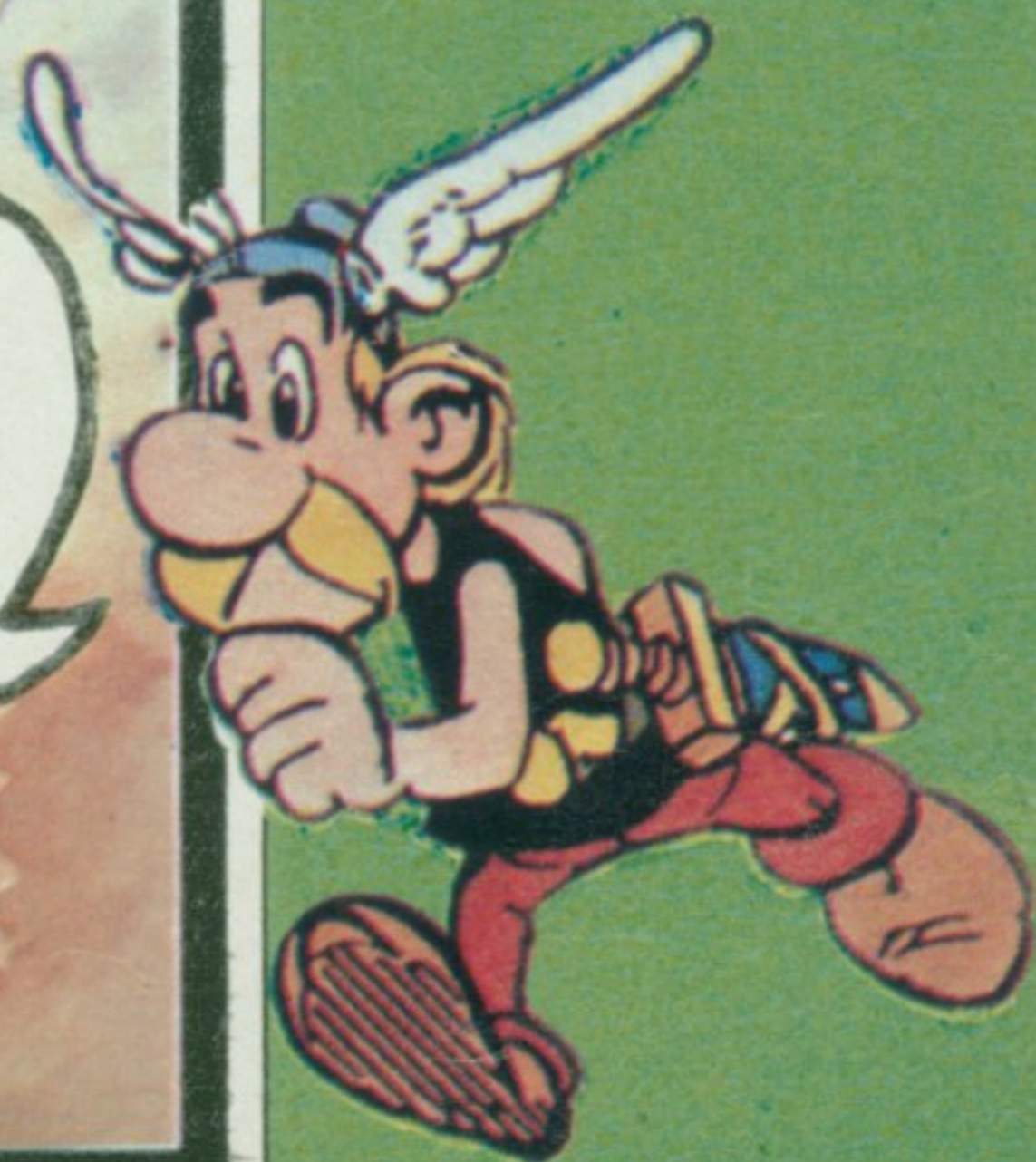
6. IV 1990. • ИЗЛАЗИ ПЕТКОМ • ГОДИНА LII • 9 ДИН. • БРОЈ 1997

Немачка 2,50 DEM, Француска 4,50 FRF, САД 1,25 USD, Швајцарска 1,80 CHF, Шведска 10,00 SEK, Норвешка 11,00 NOK, Данска 11,50 DKK, Аустрија 13,00 ATS, Грчка 180 GRD

ПРИЧЕ ИЗ II СВЕТСКОГ РАТА:
**ОПЕРАЦИЈА
ГРАЈФ**

У ИДУЋЕМ
БРОЈУ **АСТЕРИКС**
ПУНИ
30 ГОДИНА
!

Фирма

Веровали или не!

Мери ОРТОН

ИЗ ВАНКУВЕРА (ВАШИНГТОН) ИМА ККЕР ЗИНУ КОЈА СЕ УДАЛА ЗА БИЛА МОРТОНА. ОНА ЈЕ ДОБИЛА СИНА У ГРАДИКУ МОРТОН ГДЕ ЈУ ЈЕ ПОРОДИО ДОКТОР ГОРТОН.

КРАВА

КОЈА НА ЧЕЛУ ИМА БЕЛЕГ У ОБЛИКУ БРОЈА 7, ВЛАСНИШТВО ЈЕ РОБИНА БРАУНА ИЗ БАКОИЛДА (ДРЖ. МЕХИ, САД).

СОМБАСИ

ЈЕ АФРИЧКО ПЛЕМЕ ЧИЈИ ПРИПАДНИЦИ ЖИВЕ У КРУЖНИМ КОЛИБАМА. КАД ГОД НЕКО ДЕТЕ ПОСТАНЕ ПУНОЛЕТНО, ГЛАВА ПОРОДИКЕ ДОДАЈЕ ПО ЈЕДНУ КУЛУ.

ПРОДАВНИЦА

У МЕДИН САЛИХУ, У САУДИЈСКОЈ АРАБИЈИ, СМЕШТЕНА ЈЕ У ГРОБНИЦИ СТАРОЈ 2000 ГОДИНА.

ГЛАСНИЦИ

СА ТИБЕТА И ДАНАС ИДУ ОД СЕЛА ДО СЕЛА, И ЗВОЊАВОМ НАЈАВЉУЈУ ДА СУ СТИГЛИ И ДА НОСЕ НАЈНОВИЈЕ ВЕСТИ.

ЈЕСТЕ ЛИ ВЕЋ ЧУЛИ ДА

●●● нови сос за шпагете који се продаје у америчким самопослугама зове се „арта-нис“. Кад се ово име прочита уназад, добије се – Синатра. Сос и јесте кулинарски специјалитет савног певача који је своју тајну поверио једном произвођачу хране. Вео-

ма је укусан, засад се добро продаје, а Синатри не пада на памет да купцима открије свој рецепт.

●●● на Бостонском универзитету одржан је семинар о ликовима које је створио

Волт Дизни. Између осталог, закључено је да је, ипак, најомиљенији лик Паја Патак који је у бројним филмовима променио чак 270 различитих занимања.

●●● континенти се крећу истом брзином којом расту наши нокти: око 5 до 7,5 центиметара за годину дана.

●●● власти са Гренланда затражиле су од данског премијера да пооштри издавање дозвола истраживачким експедицијама јер већина више личи на самоубилачке него на научне подухвате. Тако су, рецимо, прошле године

спасилачке екипе морале да притекну у помоћ чак 163 пута, превале огромна пространства и саме се изложе великим опасностима. Ни трошкови спасавања нису занемарљиви, тврде Гренланђани.

●●● кад се загнуру у воду, даброви пливају брзином од 10 километара на час при чему им провидни капци на очима служе као маска за роњење.

●●● одскора сваки Кинез има право да три дана проведе у касарни коју сам одабере. Уз скромну цену урачуна-та је храна, смештај и униформа. „Туристи“ могу да учествују и на маршевима и вежбама, па чак и да испале неколико метака из пушке и митраљеа.

Илустровао: Зоран Петковић Петко

WALT
DISNEY

ПАЈА ПАТАК

ХАЈДЕ, ПАЈО,
ДОБИ ОВАМО!
АЛИ ПАЗИ ДА
СЕ НЕ САПЛЕ-
ТЕШ!

ПА, ПАЈО, УПОЗНАЈ
СЕ СА ПАЈОМ ПАТ-
КОМ!

МОЈЕ ЖИВОТНО ДЕЛО : ПАЈА
РОБОТ!

ИСПРОГРАМИРАО САМ ДА МОЖЕ
ДА РАДИ СВЕ ОНО ШТО И ТИ!

САМО, ОН НИКАД НЕ СПАВА,
НЕМА ОБИЧАЈ ДА ЧАНТРА
И ПРИЛИЧНО ЈЕ БУЛЈОВИВ!

ЧЕСТИТАМ, ДЕДА СТАЈО!
ТО ТИ ЈЕ СИГУРНО НАЈБО-
ЉЕ ОТКРИКЕ ДОСАД!

ПА... МОРАМ ТИ ПРИЗ-
НАТИ ДА ЈЕ ТО ПАТИНА
ИДЕЈА!

1989 The Walt Disney Company
All Rights Reserved

9-10

КРИВИ ТОРАЊ ЗАТВОРЕН ЗА ПОСЕТИОЦЕ

ИСПРАВИТЕ ГА

ТЕНКОВИМА!

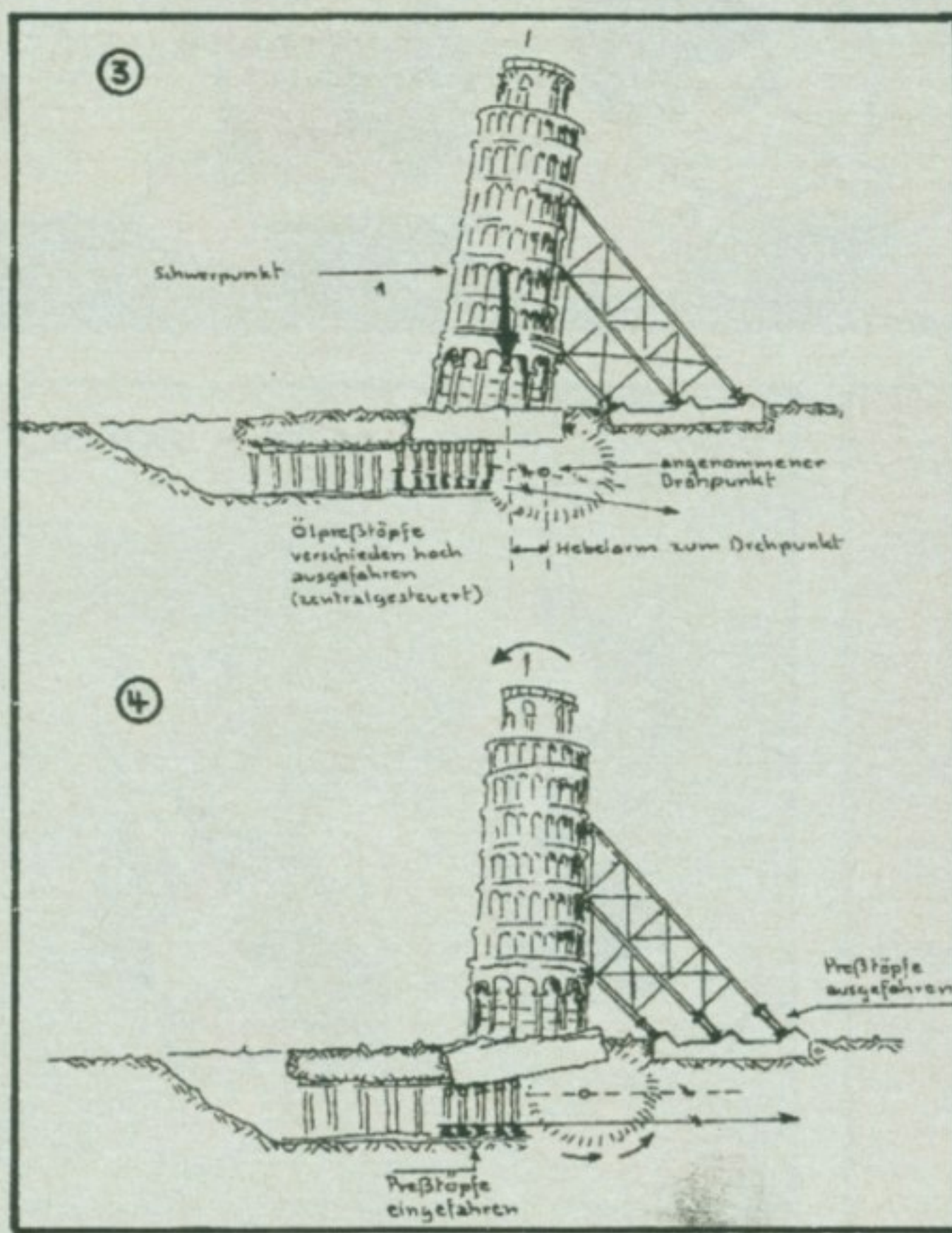
**У архиву града
Пизе чува се на
стотине
предлога људи
из читавог
света о томе
како да се
осигура или
исправи
нагнути звоник**

Анкета од пре неколико година показала је да је Криви торањ у Пизи најпознатији културно-историјски споменик у свету. Саграђен је од најфинијег мермера, а налази се на једном од најлепших тргова у Италији званом „Кампо деи мираколи“. Градњу је започео Бонано Пизано 1174. године, али је морао да је прекине већ код трећег спрата јер је торањ почео опасно да се нагиње. Први који је покушао да га исправи био је Ђовани Дисимоне још 1275, међутим, градња торња завршена је тек средином 14. века.

Овај чудесан звоник нагнут је за око 5,5 степени на јужну страну. Таквом какав је њему се сви диве, али и страхују да ће се срушити... Стручњаци су израчунали да би се, ако настави да се нагиње овим темпом, срушио за 150 година.

Из разних крајева света стижу и гомилају се предлози и пројекти за његово спасавање и све се то чува у архиву града. Неки од предлога су савршено прецизни и озбиљни, али је много више оних који могу само да насмеју, иако све то представља занимљив пример људске домишљатости.

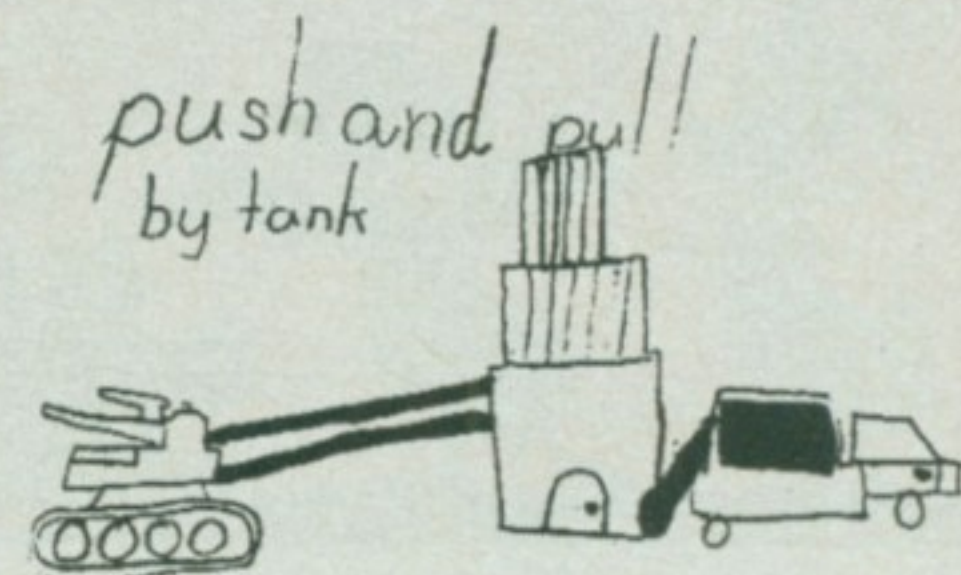
Торањ засад успева да одоли додатним степеништима, мостовима, бочним коритима, подземним клиновима и неким другим сличним предлозима који би требало да га сачувају за будуће генерације. Ових дана затворен је за публику (први пут за 800 година постојања), а задњу реч имаће стручњаци...

Сасвим озбиљан пројекат једног немачког држављанина

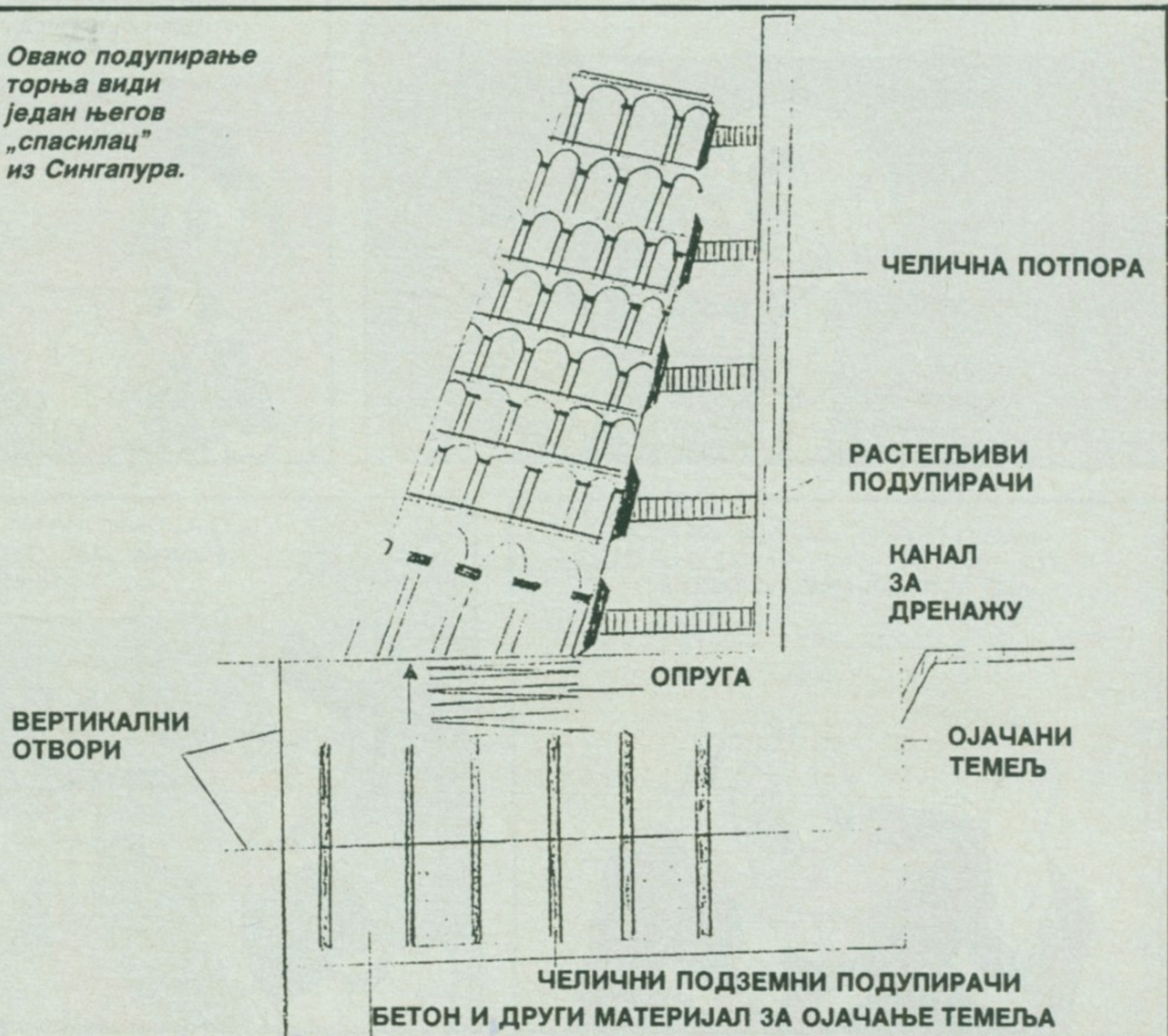
Један дечак из САД предлаже да се торањ исправи тенковима, па да се затим забетонира

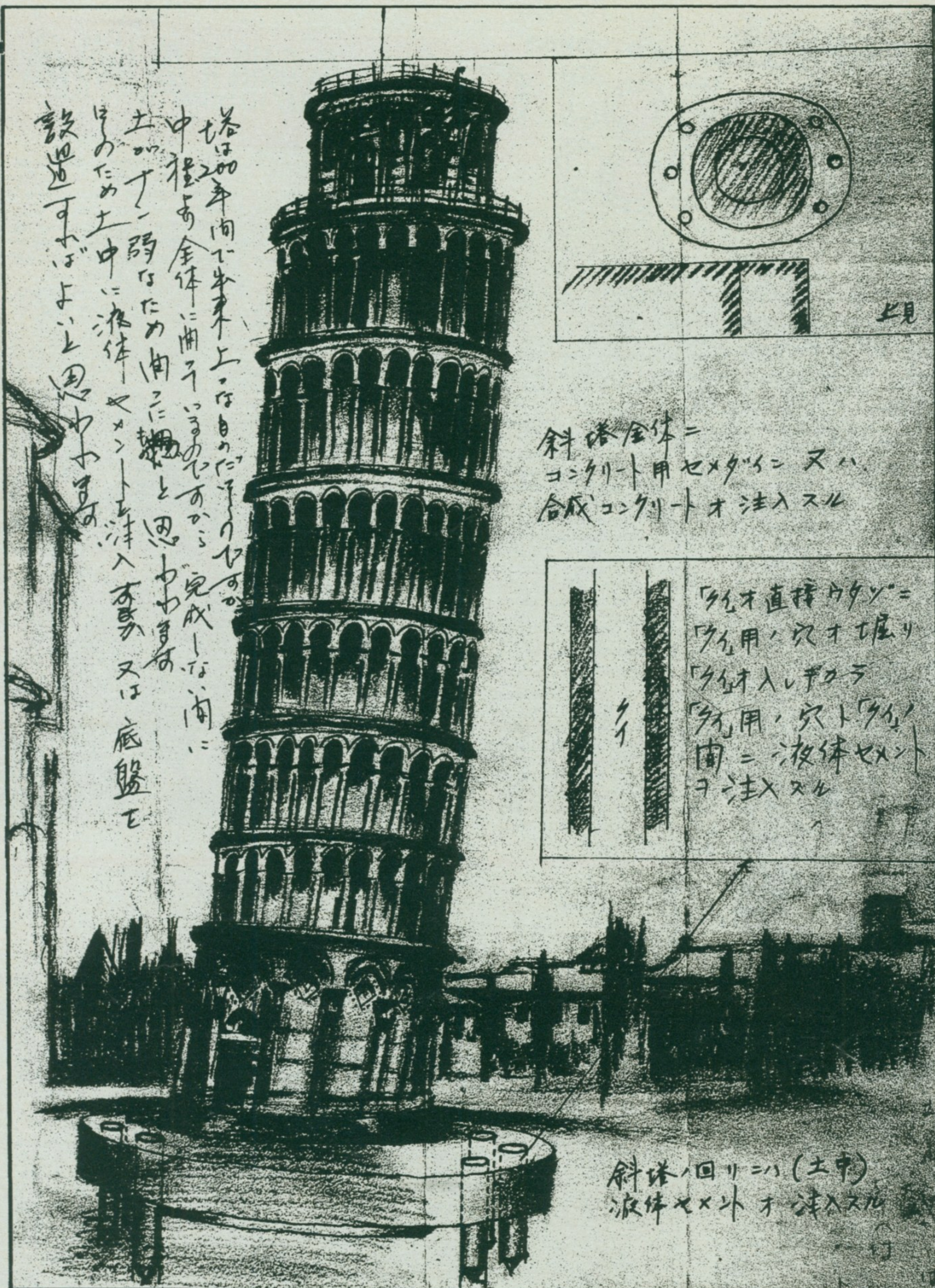
Dear Mr. Mayor, Jan 16, 1983
My name is Alan Veatch from Dover, Delaware, USA. I think I have the solution to the problem of your tower. Push and pull the tower by tanks then cement the bottom of the tower.

yours, truly
Alan Veatch

Овако подупирање
торња види
један његов
„спасилац“
из Сингапура.

塔は200年間に本東上りなものであり、
 中程より全体に曲るというのであから
 土の弱い土中、液体セメントを注入
 するための土中に液体セメントを注入
 設備すばよいと思ふやうな

斜塔全体 =
 コンクリート用セメント = 又ハ
 合成コンクリートオ注入スル

「タ」直接「タ」 =
 「タ」用、穴オ掘リ
 「タ」オ入レテ
 「タ」用、穴ト「タ」
 間 = 液体セメント
 オ注入スル

斜塔ノ回リニハ (土中)
 液体セメントオ注入スル

ДВОБОЈ
ДВОРОЈ

СТОЛИЦАМА У

...Откуд црно-горском владци Петру Петровићу Његошу ожиљак изнад леве обрве?

На почасном месту у Биљарди на Цетињу стоји портрет Петра Петровића Његоша, рад словеначког сликара Јосипа Томинца. Међутим, нећемо о њему. Портрет је добро познат, име његовог аутора такође. Ми бисмо о једном детаљу на том портрету који открива танану, дубоко људску особину господара Црне Горе. Реч је о ожиљку изнад владикине леве обрве. Када га је, и како, стекао, прича анегдота коју смо чули у Трсту. Јер и догађај о коме желимо да причамо збио се управо тамо.

Путујући у јесен 1836. у Петроград, Његош је, само у

ПРОЧИТАЈ
ПРОСКИТАЈДА СУ ЛОПОВИ
ЗНАЛИ...

Редитељ представе за „Гладсакс“ позориште у Копенхагену почео је, на крају, од све муке да се смеје. Реквизитер га је обавестио да је пакет који му је стигао из Италије – украден из кола. А у тој повећој кутији било је, ни мање ни више, него 40 људских лобања, наравно вештачких, од пластике. Премијера није могла да се

пратњи слуге, стигао у Трст и одсео у хотелу „Il pellegrino“ у Улици св. Спиридона. Ту му је некако највише одговарало јер се налазио у самом центру града а и обала којом је волео да шета није била далеко.

Како је владика проводио дане, анегдота не каже. За нашу причу то и није важно, важније је како је проводио вечери. А увече би владика обукао народно одело, ставио капу и тако одевен одшетао до главног градског трга, „Pjace unita d'Italia“. Обавезно би се зауставио у тада, али и сада, чувеној „Кафани огледала“. Волео је у њој да одседи сат-два.

Господине, ви сте
простак!

„Кафана огледала“, названа тако по скупим венецијанским огледалима која су је красила, била је, иначе, омиљено састајалиште не само најугледнијих Тршћана него и припадника српске колоније. У њу су, такође, радо свраћале и жене „на гласу“, више

одложи, мада лобање, неопходне за представу, нису нађене.

Како ли су се само лопови осећали када су, вероватно срећни што су се домогли позамашног плена, отворили кутију и нашли се лицем у лице са – лобањама?

или мање познате глумице и балерине. Неке су биле чувене по улогама а неке по лепоти. Енглеска глумица, госпођица Фиц-Џемс, и по једном и по другом.

Једне вечери, баш када се у „Кафани огледала“ затекао Његош, дотична госпођица ушла је сама и (без тога ни наше приче не би било) из руке јој је испао лорњон. Тачно пред ноге аустријског поручника који је седео у друштву четворице млађих официра. Како у време када се ово дешавало није било баш уобичајено да жена сама улази у кафану, а госпођица Фиц-Џемс учинила је баш то, поручник је, помисливши да пред собом има жену сумњивог морала, закључио да према њој не треба да има обзира па је лорњон, уместо да га подигне, шутнуо под сто. На то су његови другови прснули у смех.

Са оваквим понашањем енглеска госпођица никада раније није се суочила: у првом тренутку прилично се збунила, али је већ у следећем, савршено прибрано, одлучно пришла столу за којим су седели официри.

– Господине, ви сте простак! – обратила се тихо поручнику а затим му, звучно, опалила шамар...

Сада се официр нашао у чуду. Зар да га неко, овако јавно, понизи у препуној кафани? Цептећи од беса скочио је са столице и грубо повукао за руку госпођицу која је, окренувши му леђа, достојанствено кренула ка излазу.

То је већ било нешто што црногорски владика није ни

БИЦИКЛОМ
ПРЕКО
ГРЕНЛАНДА

За авантуристу је често важно да се упусти у што смелији подвиг не размишљајући о могућим последицама. Тако данске власти непрекидно имају озбиљне потешкоће са људима који на разне начине желе да освоје Гренланд, острво у Арктику које је готово цело покривено ледом и где су температуре и до минус 30 степени Целзијуса. Годишње се пријави око 20 званичних експедиција, али увек има и појединачних покушаја. Невоља је у томе што своје подухвате не пријављују, а кад се нађу у неприликама треба их спасавати. Један је кренуо пешке преко Гренланда, други бициклом (!), а било је и

покушаја – авионом-једрилицом. Адмирал Вилхелм Гренцман, који је на челу спасилачких екипа, недавно је, на пример, одбио захтев велике аутомобилске фирме „Фиат“ да колима крену од Северног пола и возе дуж читавог Гренланда.

– Ми, једноставно, немамо ни довољно људи, а ни опреме, да пружамо помоћ толиким авантуристима јер се и наши спасиоци нађу у животној опасности – каже адмирал Гренцман. – Ми већ имамо толико посла око спасавања рибарских и осталих бродова у невољи.

Шта ли би тек адмирал Гренцман рекао на идеју да се Ламанш пређе у – кади?

КУЋИ

ОГЛЕДАЛА

могао ни хтео да отрпи: стао је да заштити даму.

Владика са супругом

Шта је рекао невоспитаном официру и шта му је овај одвратио, вероватно ће заувек остати тајна, али једно је сигурно: нису разговарали о времену. Напротив. Не преза-

јући од његове висине и снаге, поручник се устремио на Његоша. Владика га је одгурнуо тако снажно да се овај нашао на поду. На то су поскакали поручникови другови, дохвативши ко сабљу, ко столицу. Голоруком Његошу није преостало ништа до да се и он лати истог оружја – столице. У најчувенијој кафани у Трсту почео је невидљиви окршај. Даме су вриштале, њихови пратиоци су час зазивали Бога, час полицију, а очајни власник кршио је руке преклињући неког да развади разјареног владика и његове противнике.

Ко зна када би се и како двобој столицама окончао да се у међувремену није појавила полиција. Противници су раздвојени, неки с модрицама, неки с огреботинама. Ни владика, сам против петорице, није прошао без повреда: о томе и сведочи ожиљак око кога се и врти цела прича.

Већ следећег јутра по обрачуна у „Кафани огледала“ Његош је, на путу за Петроград, стигао у Филах. Вест о његовом боравку у овом градићу објавио је љубљански дневник „Лајбахер цајтунг“. Синоћ је у Филах допутовао и у хотелу „Пошта“ одсео црногорски кнез са супругом.

Вест је, наравно, одјекнула. Откуд црногорском кнезу, владици, супруга? Госпођица Фиц-Цемс, не стигавши да се Његошу захвали у Трсту, кренула је за њим пут Петрограда и сустигла га у Филаху. Одсела је у истом хотелу и ту је виђена у његовом друштву. Тако је необавештени дописник послао ону вест.

Олга Вукадиновић

Илустровао: Брана Јовановић

ПОСЛЕ 65 ГОДИНА

Само месец дана после венчања Јудит Јакобстам је изгубила бурму. Било је то у септембру 1924. године. Помажући свом мужу Јакобу у башти њихове куће у предграђу Стокхолма Јудит је спао прстен с руке. Безуспешно су га тражили и на крају дигли руке. После пет година и преселили су се из тог краја.

Пре неколико месеци неки рибар је на месту некадашње куће Јакобстамових копао око цевовода који туда пролази. Вадећи рукама бусење дивљих љиљана које му је сметало у корену једног нашеа је – бурму. На њој је писало: Јакоб Јудити 31. 8. '24. Дао се у потрагу и коначно нашао, сада осамдесетосмогодишњу, Јудит. Живи сама

у старачком дому у Енскендеу надомак Стокхолма јер јој је муж у међувремену умро. Није тешко замислити њено изненађење кад је после 65 година угледала своју бурму.

КО ТО ТАМО

ЗЕВА?

Психолог Роберт Провајн, руководилац једног тима, почео је своја истраживања тако што је најпре проверио најраспрострањеније мишљење о зевању – да је то дубок удисај који проветрава плућа и побољшава снабдевање кисеоником. Од бруцоша који су се јавили да учествују у експерименту образовао је две контролне групе и давао им да удишу смесу кисеоника и угљен-диоксида у различитим односима. Резултат је био следећи: они који су удисали ваздух са повећаном количином угљен-диоксида дисали су убрзано, али нису зевали чешће од оних који су добили кисеоник. Према томе, закључио је професор Провајн после неколико поновљених експеримената, зевање не проветрава плућа, односно није повећана потреба за кисеоником.

Познато је да се дише на нос и уста, а зева само отварањем уста. Због тога Провајн претпоставља да је код зевања најважније отварање уста, а не дубоки уздах како се обично мисли. Даље, уз зевање веома често иде и протезање. На везу између ове две појаве указују и нека фармаколошка истраживања. На пример, када су у опитима животињама дали хормон окситоцин, оне су зевале и протезале се истовремено. Окситоцин је, иначе, хормон хипофизе и његово лучење утиче на тонус глатких мишића.

Посматрајући болеснике са парализом једне стране тела Провајн је запазио да се код њих приликом зевања и протезања померају и парализовани удови и да је то једини покрет који су у стању да направе. Очигледно, нерви који управљају једним и другим процесом – у тесној су вези.

Поред тога, Провајн је закључио да је зевање нека врста локалног протезања мишића лица и вилица.

24 пута на сат

Други амерички специјалиста за зевање Роналд Бенинџер наглашава да не зевају само људи него и животиње: мачке, пацови, пси, птице, водоземци... Травоједи ретко зевају, изузетак су носорози. „Готово да ми људи

Два научна тима у САД изучавају зевање са протезањем. Између осталог, занима их да ли и рибе зевају, што ће рећи – да ли се изрека „зева као сом” заснива на научној истини!

не верују кад причам да и рибе зевају” – каже Бенинџер. „Истина је да то не могу да докажем, али како назвати појаву када рибе лагано отварају уста, од једне до пет секунди, а онда их брзо затворе?” Остаје спорно да ли рибе зевају и да ли је исправно поређење „Зева као сом”! Заправо, и нема грешке ако под зевањем подразумевамо отварање уста од више секунди.

Шалу на страну, једни те исти поступци код људи и животиња имају различито значење. На пример, оно што је

код човека осмех, код неких животиња је гримаса страха.

Лавови и мандрили које је Бенинџер испитивао у зоопарку почињали су да зевају када се приближавало време храњења. Сарадници Бенинџера пратили су и посматрали људе у различитим приликама бележећи учестаност зевања. Највећи број, 24 „зева” на сат, забележили су на семинару за диференцијалну математику на универзитету где ради и сам Бенинџер. Наравно, колеге математичари грдно су се увредили кад су сазнали за ове резултате, али

Бенинџер и остали психолози бранили су се тврдњом да зевање није повезано са досадом и жељом за спавањем. „Зевање је начин помоћу којег организам одржава будност” – каже професор Бенинџер. То се обично дешава када, без обзира на досаду и недостатак спољних надражаја, треба остати чио или опрезан. На пример, много зевају возачи на магистралним путевима одличног квалитета и са више трака. А неки зевају у постељи пре него што ће заспати. У том случају нема разлога да се боре против поспаности.

Овој теорији противрече запажања да многи зевају и приликом великих узбуђења: студенти пред испит, спортисти пре такмичења.

Заразно је!

У једном се оба психолога слажу: зевање је веома заразно. Штавише, читање о зевању изазива зевање. Јесте ли то приметили док ово читате?

Провајн је једној групи испитаника дао да читају текст о зевању, другој о штучању, и то истовремено. У првој групи, за време читања, седамдесет пет одсто учесника експеримента је зевало, у другој само двадесет одсто, док нико није штучао!

Испитивање је текло даље. Провајн је тридесетак пута зинуо пред камером да би то касније показао испитаницима. Показивао им је своје слике, разне: правилне, обрнуте, положене, са повезом преко очију, уста, или само уста и очи. Показало се да „најзаразније” делује када се погледа цело лице. Само уста не изазивају присутне на зевање.

На крају је у експеримент укључио и компјутер. Направио је компјутерски модел зева. Манипулишући обрисима и покретима тог фантома настојао је да нађе универзални знак који би при погледу на човека који зева – узвратио на исти начин. Изјавио је да изучавање ове, само на изглед неважне, појаве за човека може бити од великог значаја за медицину и научну организацију рада.

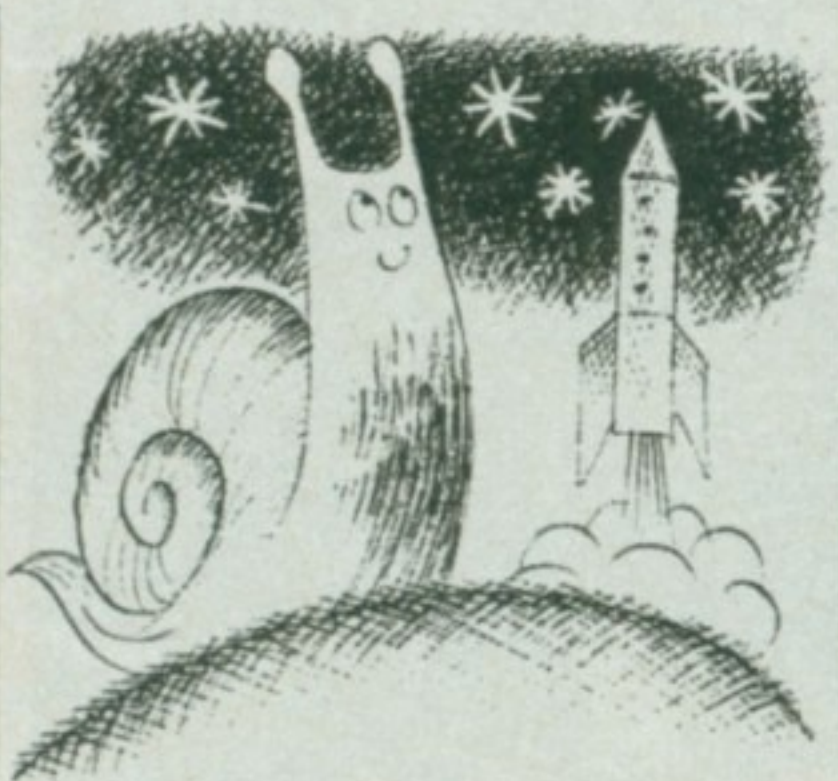
И. М.

ОВО НИСТЕ ЗНАЛИ

ОД ПУЖА ДО ЗВЕЗДА

Може ли човек да отпутује до неке звезде, макар и најближе? Може ако током лета кроз космос, који може да потраје десетинама година, успе да утоне у стање анабиозе за шта су способне неке биљне и животињске врсте које велику хладноћу, врућину или сушу проживе успореним животом, а у повољнијим околностима поново оживе. Тако су на ово питање све донедавно одговарали писци фантастичних романа. Сада се, међутим, анабиозом баве многи познати научници, а фантастика је отишла у други план.

За стручњаке је веома важно да одгонетну механизам успоравања животних процеса у организму – то ће им помоћи да реше не само васионске, већ и многе овоземаљске невоље.

Биологе већ дуже време збуњује загонетка египатског пустињског пужа који се пробудио пошто је пуне четири године (!) провео изложен у витрини лондонског Музеја природне историје. То се догодило пре неколико година: посетиоци су приметили слугу поред љуштуре која је одавно сматрана празном. Пужа су спустили у воду и мекушац је истог часа изврио из своје кућице.

Можда ће проучавање сличних примера довести научнике до идеја које ће човечанству помоћи да се најзад одвоји од своје колевке и крене према удаљеним звездама.

ДВОГЛАВА ЗМИЈА

Змија са две главе, коју већ пуних дванаест година помно посматрају биолози са Универзитета у Тенесију (САД), не престаје да изненађује стручњаке. Њене обе главе воде немилосрдну борбу за храну која одлази у исти желудац. Дешава се да једна глава буде сита, а друга тражи још. Десна је покретљивија и обично граби крупније комаде, а лева мање залогаје, али зато чешће.

Двоглаве змије нису реткост у природи, али по правилу живе кратко.

СЛАТКА ОБМАНА

Можете ли да поједете лимун а да се не намрштите? Не! А Аустралијанци могу. Истина, ако претходно поједу једну црвену бобицу. Тада им лимун дође слadak као поморанца. Сажваћу ли бобицу са најгорчом пилулом, у устима им је укус као да су појели најфинију бомбону. Заиста право чудо, па није нимало случајно што Аустралијанци који живе на северу континента биљку на којој расте ова бобица и зову управо тако – „чудо“.

Биолог Роџер Хант који је испитивао ову жбунасту биљку сматра да црвена бобица нема никакве везе са дрогом: она директно делује на квржице језика мењајући при том укус. По Хантовом мишљењу, бобице „чуда“ наћи ће широку примену не са-

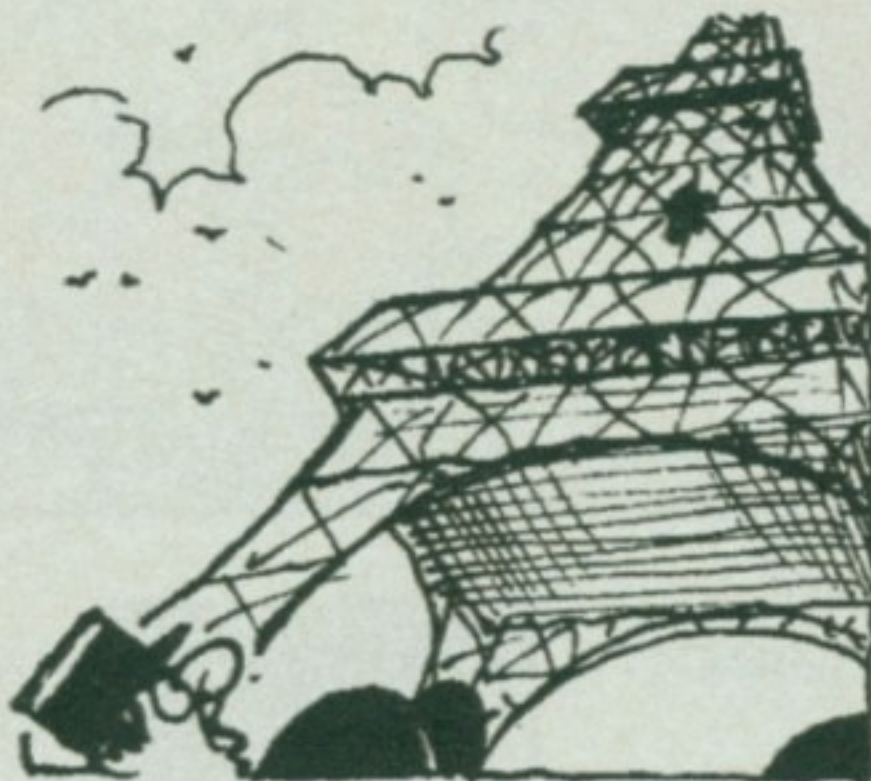

мо и не толико у индустрији хране колико у медицини. Нарочито ће им се обрадовати дијабетичари и уопште сви они који морају да пију горке лекове.

ЈА МОРАМ ГОРЕ!

Жан-Мишел носи једно славно презиме – Казанова, а у себи несумњиво има и авантуристичког духа, само што, за разлику од свог чувеног презимењака који је освајао женска срца, он јуриша на циновске споменике, грађевине и разне друге архитектонске објекте. Без икакве опреме већ је више пута виђен на врху Тријумфалне капије, Ајфелове куле, на катедрали Нотр Дам и највишим зградама француске престонице, како се пендра уз стубове Пантеона или на мост Мирабо. Подвлачимо: без икакве опреме и без – дозволе.

Полиција му је стално за петама, али потпуно је разумљиво да се сваки чувар јавног реда и поретка неће

усудити да крене за Жан-Мишелом који граби навише уз Ајфелову кулу. Тако овај „ненаоружани“ градски алпиниста непрекидно има предност над полицијом, али, ни она се не предаје: удара га по цепу непрекидно га осуђујући на плаћање казне.

Међутим, тешко да ће зауставити Казанову који тврди да је зов висине много јачи.

МЕДАЉА ЗА БУБАШВАБУ

Да се бубашвабе званично тркају – о томе се још понешто и чуло, али је заиста врло мало оних који знају за праве Олимпијске игре које се сваке четврте године редовно одржавају у Њујорку уз завидан број гледалаца.

Све је почело невиним конкурсом за највећу бубашвабу. Испоставило се да циновски Њујорк не само

што има велике бубашвабе (дугачке и до 5 центиметара) већ и врло способне. Тако се на Олимпијским играма ови инсекти такмиче у трци с

препонама, затим на стази дугачкој 100 цола (2 метра и 54 cm), па чак и пливају. Победника у свакој дисциплини очекује награда: прво место у пливању или трчању доноси до 500 долара тако да држање бубашваба може и да се исплати.

Међутим, као и код првих олимпијских игара, и овде је, кажу, важније учествовати него победити.

ПАЗИ! КОНТРОЛА!

Боб Фогел, шериф округа Волиза у држави Флориди (САД), најзад је олакшањем: нашао је начин како да изађе на крај с препродајцима дроге. Наредио је да се дуж главног ауто-пута истакну табле с упозорењем: „Пажња! Испред је нарко-контрола!“ Напред, наравно, није било никакве контроле, али су зато шерифови помоћници будно пратили аутомобиле који су после упозорења окретали у супротном правцу и заустављали сумњиве бегунце.

За кратко време шериф Фогел и његова екипа успели су да стрпају иза браве знатан број растурача дроге. Али, њихово задовољство трајало је кратко. Саобраћајне власти наредиле су да се табле с упозорењем уклоне, уз образложење да уносе пометњу у саобраћај и збуњују неискусне (и невинне) возаче.

DIK
BROWNE

ХОГАР СТРАШНИ

Изуми, открића, достигнућа

МИНИ бундеве – макси укус

Да лепа реч и гвоздена врата отвара показало се и у једној фабрици за прерађивање бундева и то у Калифорнији. Та америчка држава топле

климе позната је и по истоименој врсти бундеве, нарочито, џиновског раста. Оне од 35 килограма тежине и метар пречника тамо су уобичајена појава, а има и рекордера. Радници поменуте фабрике почели су да се осећају стварно јадно услед тешког посла, али, уместо да штрајкују, одлучили су да се пожале дирекцији. Лепо су описали како им је дојадило да тегле калифорнијске бундеве које су не само тешке него и неподесне за обрађивање.

На њихову радост и срећу, управа је ствар схватила вео-

ма озбиљно и обратила се фарми од које купује бундеве да покуша нешто да учини у

смислу „закржљавања“ плодова. Сада је и фарма ставила прст на чело, па позвала генетичаре и, укратко, догодило се чудо: наредна берба дала је неколико стотина тона слатких, малих бундева, међу којима ни једна није била тежа од 2,8 килограма!

Сазнајемо да је у подухвату обављена селекција више од 150 врста семена, све пореклом из Калифорније и са Новог Зеланда. Сада у фабрици за прераду бундева влада општа радна срећа, а може да се очекује да семе доспе и у друге крајеве света.

уместо сефа – пена

Француска пошта почела је да користи нови начин обезбеђења вредних пошлица поготово оних које маме пљачкаше. Све изгледа као у некој филмској комедији, где су лопови за тили час, на најелегантнији начин, потпуно онемогућени. Рецимо, вредне пошлице (на пример новац, златне полуге, слике и слично) налазе се у нарочитом возилу. Нападаци пресрећу транспорт, али возач, мртав хладан, одвојен непробојним стаклом допушта да упадну унутра, а тада неприметно стиска дугме на свом пулту. У истом часу заурла

аларм, радио-веза јавља полицији, проради ротирајуће светло, но, све то је већ виђено. Генијална новина је густа пена која за трен ока испуни цео простор са пошлицама и пљачкашима.

Та пена је неко полиуретанско једињење чији је тачан хемијски састав, наравно, тајна. За 15 секунди она испуни 7 кубних метара простора, а за пола минута чак 12. Одмах се згусне, тако да се запањени пљачкаши нађу потпуно заробљени! Чак ако би и успели да се некако искобељају, вреће са пленом могу одмах да забораве јер би им били потребни сати да их „очупају“, а за све то време аларм, радио и светло неумољиво раде свој посао.

Систем се зове „Стоп“. Не треба ни наглашавати да је душу дао не само за возове и камионе, него и за употребу у зградама у којима се налазе сефови. Француска пошта је најавила да ће постепено све своје зграде и лака и тешка возила обезбедити баш на овај начин.

ево шта је европска сарадња

Његово име је Еуросид, а од њега зависи у каквим ћемо се аутомобилима возити у толико очекиваном 21. веку. Али, он није ни инжењер ни

дизајнер, него робот и то пробни пилот. Улога му је да се на њему испитају дејства бочних (с)удара.

Еуросид је фантастична мушка лутка, мада жене и данас радо возе, а ваљда ће и у 21. веку. Он не само што има лик младића, него је и одевен у дивно црвено возачко одело. Његова утроба снабдевана је двадесет једном компјутерском везом, тако да се испитују све варијанте бочних удара, а јачине и последице читавају на монитору.

Ако се неко пита зашто се

испитују само бочни удари, то је стога што они чине петину саобраћајних удеса, али најчешће су кобни. Опити са Еуросидом имају за циљ да се начини облик аутомобилске шкољке који ће бити најбезбеднији. А колико се на том питању Европа ујединила, нека каже податак да су Еуросидова рамена и прса израдили Британци, врат и карлични део Французи, леђни део Холанђани, а склопили су га у Великој Британији. Већ га увелико користе и у Јапану, САД и Канади.

Берлин 1946. Гдину дана по завршетку рата. Једна млада жена жури кроз улицу пуну рушевина и отпадака. Одједном се судара с човеком који је очигледно слеп јер с напором тражи пут уз помоћ белог штапа. После узајамних извињења човек пита за једну адресу. Ах, па то вам баш није близу, каже жена. Како ћете стићи донде? Улице пуне крша, аутобуси не раде...

Неизмерно разочарање показује се на слепчевом лицу. Онда, уз извесно оклевање, он пита жену да ли би, можда, она била тако добра да однесе једно писмо на поменућу адресу... Жена пристаје. Узима затворени коверат и полази. Удаљавајући се, случајно се још једном осврне и види „слепца“ како хитро, без најмање несигурности у ходу, замиче за угао.

Ту нису чиста посла. Жена одлази у полицију, показује коверат и прича о свом сусрету. Убрзо затим, у стану чија је адреса била на коверту, полицајци хапсе два мушкарца и једну жену. У кухињи налазе гомилу меса. Препродајући га, у оно време могло је да се заради право богатство. Онда долази шок: детаљнијим испитивањем утврђује се да је месо – људско. А у коверту који је млада жена имала да однесе писало је: „Ово је моја последња испорука за данас“.

Ову језиву причу из послератног Берлина објавио је 1946. године угледни „Њујорк тајмс“. Извештач Џоел Сејр само је забележио оно што су стотине хиљада Берлинаца тих дана шапатом препричавали једни другима. А ипак, у целој хорор-причи није било ни трунке истине. „Кани-

балска касапница“ постојала је само у нечијој машти. Посреди је била пука измишљотина – гласина.

Хришћани запалили Рим!

Шта је, заправо, гласина? Француз Жан-Ноел Капфере, који се тим питањем исцрпно бавио, каже: „Гласина је најстарији медијум за који знамо“.

Данас, кад имамо на располагању високотиражне листове, радио, телевизију, телефакс и друга електронска чуда, забрављамо колико је нашим прецима било тешко да дођу до вести. Помислите само на Рим пре две хиљаде година. У њему је живело преко милион људи – а осим „рекла-казала“ нису имали никакве друге изворе обавештења.

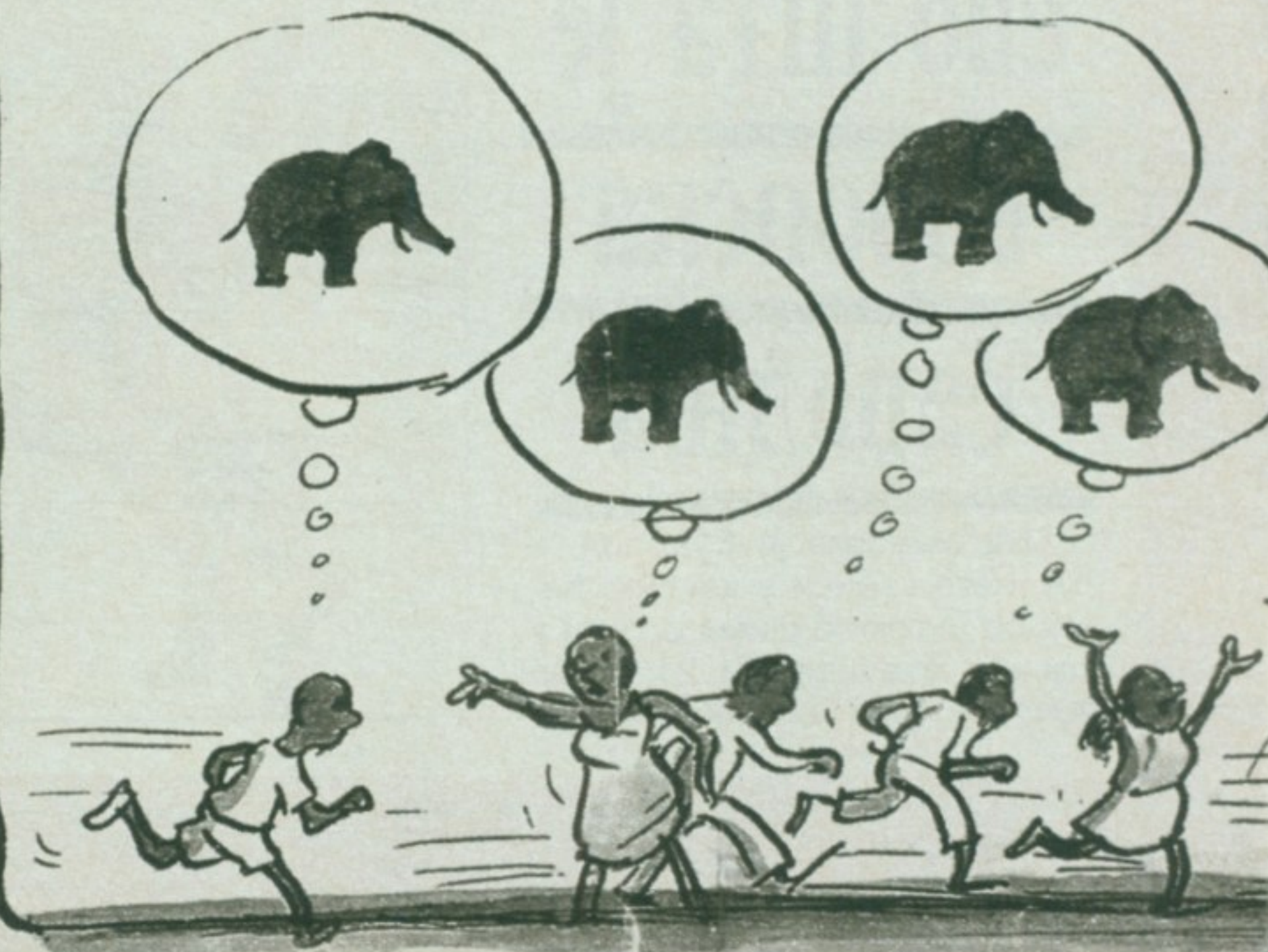
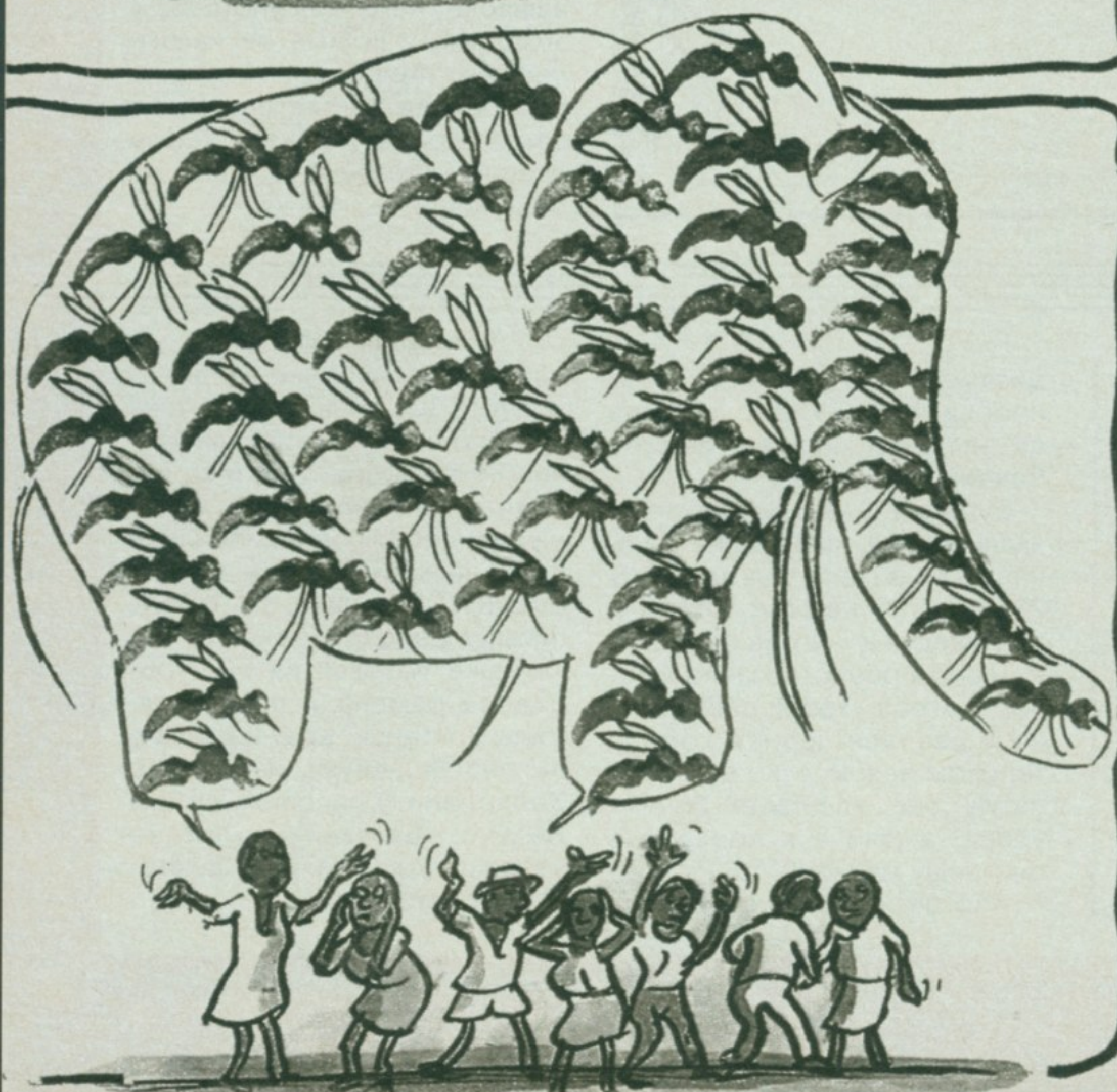
Шта кажу, шта кажу...

ГЛАСИНЕ

КАКО

СЕ
ОД

КОМАРАЦА ПРА

Њиховом цару већ је било лакше. Њему су из свих делова царства стизали гласници са званичним порукама и извештајима. Ипак, и цару су гласине биле веома значајне. Стога је своје дворане често слао да се, неупадљиво обучени, умешају међу светину и послушају „шта се говори“. Сазнати расположење маса, чути шта се спрема и благовремено реаговати – то је за многе владаре било питање опстанка.

Најбољи пример за важност гласина у старом веку пружа нам година 64. наше ере, када је у Риму букнуо велики пожар. У народу се тада причало да је пожар подметнут по наређењу самог Нерона који је хтео да ослободи простор за своје мегаломанске грађевинске планове и уједно да се лепо забавља посматрајући град у пламену. (Ни данас историчари немају сигурних извора, па ту гласину не могу ни да оповргну ни да потврде.) Цар

је узвратио на исти начин: послао је своје људе да причају како су „из поузданих извора“ чули да су ватру потпалили они смутљивци хришћани које зато треба још ревносније, приликом гладијаторских игара, бацати изгладнелим лавовима.

Гласина јесте најстарије „средство масовних комуникација“, али свакако и најнепоузданије. О томе говори и класични експеримент који је 1902. године извео немачки психолог Вилхелм Штерн. У току једног семинара два студента почела су да се препиру, да размењују увреде, а један од њих извукао је и пиштољ. Остали студенти, који нису слутили да је то само „представа“ изведена у договору с професором, нетремице су их гледали. Тада се појавио Штерн и замолио студенте да

му, један по један, испричају шта се заправо догодило. Готово сваки је испричао друкчију причу, мада су сви присуствовали догађају са истог места и мада је од тада прошло само неколико минута.

Пол Макартни је умро!

Психолози данас кажу да људски мозак не може да запамти догађаје уколико их не прилагоди већ постојећим шемама и не покуша да у њима нађе неку своју „логику“ која често нема никакве везе са стварношћу. Још више се, наравно, информације искривљују у препричавању – већ и зато што нису сви људи подједнако вешти да опишу своје доживљаје.

Слично као Неронов дворани у првом веку наше ере, и у хитлеровској Немачкој службеници Гестапоа имали су задатак да круже међу народом, да послушају шта се прича и о томе подносе исцрпне извештаје. Само од октобра 1939. до јула 1944. у архивама Гестапоа о томе је сачувано укупно 2.740 досјеа.

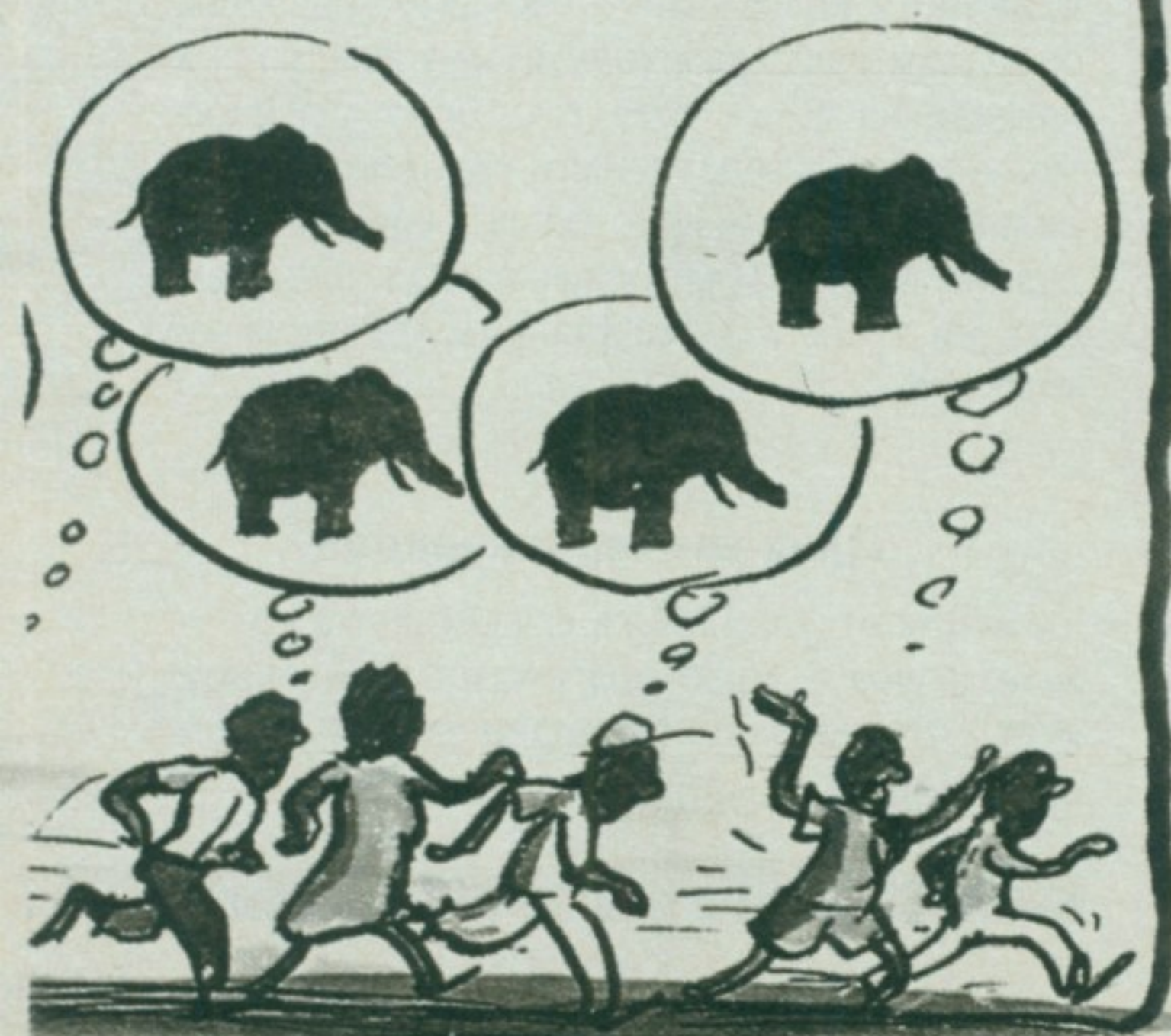
И на другој страни гласина је било напретек – с том разликом што се тамо за њихово преношење није ишло у логор. Почетком 1942. у САД се шапатом причало како су губици америчких трупа на фронту заправо много већи него што се наводи у званичним извештајима. Председник Рузвелт био је принуђен да се преко радија обрати народу и изјави да су званичне бројке погинулих потпуно тачне. Два испитивача јавног мњења спровела су, пре и после емисије, анкету у групи од двеста студената. Док је претходно 69 одсто њих веровало у тачност гласине, после председничког говора тај проценат се смањио на 46 одсто.

Такав резултат могао је да постигне само Рузвелт кога су сви знали као поштеног човека. Многи други државници, онда као и данас, не би успели да сузбију сумње него би их можда чак и појачали.

Крајем шездесетих година међу обожаваоцима „Битлса“ пронела се поражавајућа вест: Пол Макартни је умро! Нико није знао како је настала, али су за њу налажене „потврде“ на самим плочама популарног квартета. Наводно, на завршет-

ВЕ СЛОНОВИ

Ову необичну алхемију људске свести и подсвести научници проглашавају за најстарије, али и најнепоузданије „средство информисања“

ку песме „Стробери филдс“, када се исфилтрирају позадински шумови, чује се глас који каже: „Ја сам сахранио Пола.“ И зашто је Пол на омоту плоче „Еби Роуд“ приказан босоног? Зато – одговорили су

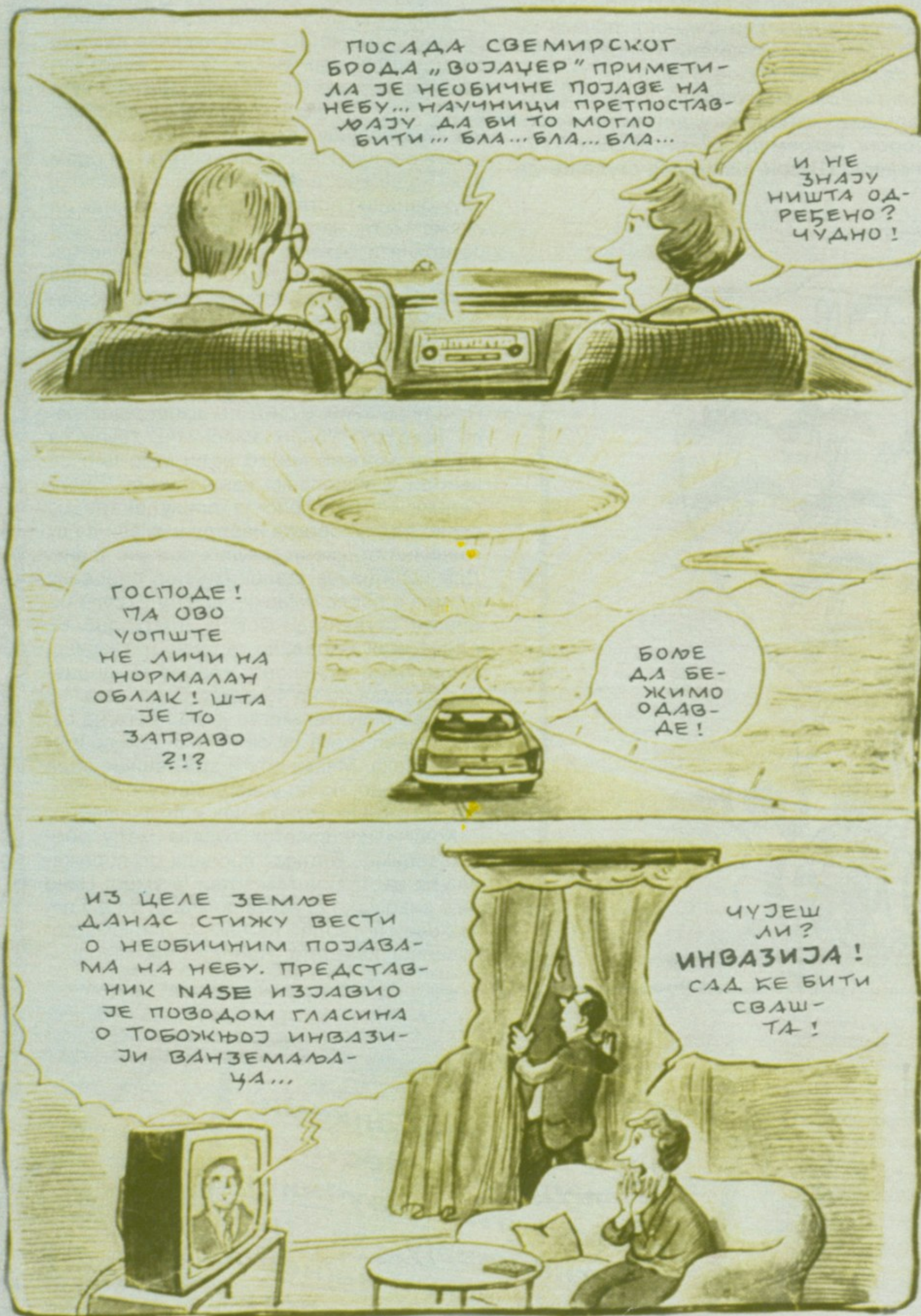
„упућени“ – што је још у новембру 1966. погинуо у саобраћајној несрећи, само се то држи у тајности.

Није помогло што се Макартни жив живца појављивао на телевизији и на концертима: то је само његов двојник, тврдили су скептици. Придружио им се и један професор Универзитета у Мајамију

чари: демантовати неку гласину значи поткрепити је, јер показује да смо је озбиљно схватили. („Има ту нешто, чим он тако упорно пориче“, кажу људи.)

Психолози Ралф Росноу и Гери Фајн проучили су овај случај у жељи да утврде како настају гласине и закључили да свака има и своју, не тако малу, „забавну

Дан када су дошли ванземаљци

изјављујући да је помоћу посебних инструмената испитивао снимке Битлса и утврдио да се иза наводног Половог гласа крију две, местимично чак и три различите особе. „Откриће“ је изазвало праву сензацију.

Кад је Пол почетком 1970. покушао званично да саопшти свим својим обожаваоцима да је жив и здрав, само је погоршао ствари. Очито није био упознат с једном чињеницом коју знају психолози и полити-

вредност“. Преношење голицаких „тајни“ узбудљиво је и за онога ко прича и за слушаоца. Из разговора са студентима двојица психолога су утврдила да су преносиоци гласина по правилу „особе са slabим социјалним контактима“. Да би подigli свој углед у друштву, да би се направили важни у очима других, ништа им тако добро не дође као могућност да шапну: „У поверењу, рећи ћу вам нешто што сам чуо из најсигурнијих извора...“

С. С.

ЖИВОТ ПИШЕ ДРАМЕ

У тренуцима смртне опасности човеку обично прође испред очију цео живот. Новинару Војину Качурићу то се није десило. Једино о чему је, дававши се на дубини од 48 метара, мислио било је да више никада неће успети да купи нову опрему...

Чудни су путеви људски. Идеш стазом коју си одабрао, мислиш права је, нашао си себе, све док ти се не деси да скренеш корак-два и не откријеш нешто ново, неки непознати чаробни свет. А баш то се догодило репортеру београдских „ТВ новости“ Војину Качурићу.

Пре десет година кренуо је на острвце Хост, каже – каменом да се добациш до њега са Виса, да направи репортажу о рониоцима. – Хајде сутра с нама, да пробаш како то изгледа – понудили су му. Што да не, помислио је. Биће то једно ново искуство, добро ће му доћи да боље осети оно о чему жели да пише.

– Када сам, обучен у ронилачко одело, с боцама на леђима, ушао у воду, било је то нешто сасвим друкчије од оног на шта сам навикао: као да сам лебдео у бестежинском стању. И мада је око мене владало царство тишине, у њему је било пуно живота, најразличитијих боја за какве нисам ни слутио да постоје. Све се толико разликовало од онога што сам замишљао и знао. Тако сам, ронећи први пут у животу, донео чврсту одлуку: чим се вратим у Београд, уписаћу се у неки клуб и кренути на обуку. Међутим, било је једноставније донети одлуку него спровести је: ронилачка опрема је врло скупа а код нас је углавном и нема. Ипак, успео сам да прибавим шта ми треба и да се учланам у Ронилачки клуб УРС.

Прва замка: шкарпина

Почетком јула 1982. са неколицином другова из клуба отишао сам у камп на Бабином куку у Дубровнику: подводни терени у овом делу Јадрана су предивни.

БРАТСКО ДИСАЊЕ

Другог или трећег јутра по доласку кренули смо на роњење само једним чамцем. Осим мене, у њему су били и Димитрије Лазаревић Лаза, Борко Гудуровић и Бане Луковић звани Минђуша. Одлучили смо да идемо на Гребене, на педесетак метара дубине.

– Да ни тога дана неће ићи баш све потаман, показало се док сам још био у чамцу, испао ми је дубиномер. Упркос томе нисам хтео да одустанем од роњења. Срећом, Борко, који је кренуо први, налетео је право на њега. Одушевио сам се. Не само што сам уштедео издатак за куповину новог, него сам се с њим осећао много сигурније.

Сва четворица смо се спустили на дубину од 48 метара и ту, упркос правилу број један ронилачког спорта да нико никада не остане сам, учинили управо супротно. Наиме, моји другови су отишли мало даље и оставили ме самог да би се слегао песак који смо подигли када смо се спустили на дно и да би се вода око мене смирила, иначе не бих могао да снимам. Нису били далеко, можда 7–8 метара и добро сам их видео. Баш кад су они нестали у

улазу једне пећине, ја сам угледао шарпину. Није побегла кад сам се окренуо према њој, мислила је, ваљда, да је не видим. Она, наиме, изгледа као жбун и њен изглед превари сваког ко нема искуства.

Испустио сам ваздух из плућа да бих био тежи и пао на колена како бих нашао што бољи угао за сликање. На то се шарпина, изненађена, загледала у мене и накомстрешила. Уплашио сам се да ми не побегне и притиснуо окидач. Истог тренутка хтео сам да удахнем мало ваздуха, али ми је, уместо њега, у уста покуљала – вода.

Звона у глави

Срећа да је нисам прогутао. Избацио сам воду и поново удахнуо. И – опет вода. Следио сам се од ужаса, тим пре што су моји другови, који су у међувремену изишли из пећине, залазили за оближњу стену. Иако нас није делило више од десетак метара, није ми пошло за руком да их сустигнем. Значи, на њихову помоћ нисам могао да рачунам. У таквим случајевима обично се одбацује појас

са теговима и боца и креће у такозвани слободни изрон. Срећом, пошто смо силазили брзо, нисам био у стању декомпресије. Кренуо сам навише, међутим, 48 метара је исувише велика дубина да би је човек савладао тако лако: имао сам утисак да се кроз воду пењем снагом мишица. Сад ми је тек постало јасно зашто је слободни изрон ствар физичке кондиције.

У послу којим се бавим често сам имао прилике да се сретнем са људима који су били у животној опасности. Већина њих тврдила је да је у тим тренуцима имала, као на филму, цео свој живот пред очима. Мени се то није догодило. Једино што ми је прошло кроз главу било је да, ако поступим по правилу, односно одбацим терет са себе и преживим више никад нећу моћи да се бавим роњењем. Зашто? Зато што нећу моћи да купим сву ту скупу опрему. И у тим страшним тренуцима, док ми је у глави звонило као у Богородичној цркви и док сам премишљао да ли да опрему бацим или не, потпуно свестан да даље од оних 7–8 метара колико сам се попео не могу и да ћу се сигурно удавити, угледао сам нешто што нисам очекивао. Поред мене се појавила маска. Био је то мој друг Лаза. Касније ми је причао да је, видевиши да ме нема, кренуо за мном и по мојим покретима схватио да нешто није у реду. Схватио је да се гушним извадио из уста свој аутомат за дисање и пружио га мени.

Живот о гумици

На обуци сам, између осталог, морао да научим и братско дисање. Ради се по систему два пута два а то значи да ваздух два пута удише онај ко је угрожен а два пута онај који му даје аутомат. Ја сам био у таквом стању да ми та два удисаја нису значила ништа. Плућа ће ми се распрснути, мислио сам и жудно удисао ваздух из Лазине боце не помишљајући да му вратим аутомат. Он ми је руком давао знак да не бринем, с његовим плућима је све у реду.

Нисам баш сигуран, али мислим да сам Лазин аутомат држао пун минут. Шта би било да мој друг није био у таквој физичкој кондицији, ни сада не смем да помислим. Када сам се најзад повратио, кренули смо навише примењујући и даље братско дисање. Никада се у животу нисам лепше осећао него кад сам се попео у чамац нити сам са толико жудње упијао топле сунчеве зраке.

Шта се догодило са мојим аутоматом за дисање, видели смо тек у кампу: кривац за моју борбу на живот и смрт био је аква-стоп, гумица која омогућава да ваздух из црева уђе у уста. У мом аутомату она је затарила – распрсла се. Ето, због такве ситнице и немогућности да се у нашој земљи, у којој иначе има пуно ронилаца, поправља опрема, ја умало нисам изгубио главу – завршио је Војин Качурић своју причу и додао да би се све то можда мање драматично догађало да је на себи имао лајф-цекит, неку врсту прслука који служи за балансирање у води а у случају опасности се надувава и избацује рониоца на површину. После овог искуства редовно проверава да ли је аква-стоп у реду и на роњење не креће без лајф-цекита.

Олга Вукадиновић

Илустровао: Драгутин Њежић

СКИТЊА КРОЗ ПСИХОЛОГИЈУ

ЦАРЕ, ЦАРЕ, ИМАШ ЛИ ЦИГАРЕ?

Како сузбити пушење међу младима? Истраживачи Универзитета у Минесоти упоређивали су успешност различитих метода намењених средњошколској омладини.

У једном програму говорило се углавном о штетном утицају пушења на здравље човека, у другом је указивано на непосредне, неугодне социјалне последице пушења као што је, на пример, непријатан мирис пушача. Неке од програма водили су одрасли и наставници, а неке вршњаци из разреда. Трајали су више месеци, а стручњацима је било потребно скоро годину дана да утврде њихову ефикасност.

Резултати показују да су сви методи деловали, али је најуспешнији био онај који се заснивао на непријатним социјалним последицама пушења а водили су га вршњаци из разреда. – У овом програму нисмо ништа рекли о раку, болестима плућа или

срца – каже један од истраживача. Његов закључак је да се млади тог узраста не баве далекосежним планирањем будућности тако да им последице пушења које ће их једног дана стићи не значе много. – Деца тог узраста више су заокупљена својим изгледом и тиме да ли ће их прихватити вршњаци. Покушали смо то да искористимо.

Мање успешан показао се тај исти програм када су га радили наставници. Вероватно зато што порука о социјалним последицама пушења има највише успеха када долази од некога ко је истих година као учесници програма. Вероватно је зато за рекламу против пушења ангажована Брук Шилдс која у пози „постати и остати лепа“ изговара слоган: „Ја никада не пушим“.

Још један закључак истраживача – програми су много више деловали на оне који нису пропустили, него на оне

који су већ „експериментисали“ са пушењем. Зато је, изгледа, веома важно започети са оваквим програмима пре него што дете почне да пуши.

ЗА И ПРОТИВ БАТИНА

Више од пет стотина читалаца једног америчког часописа одговорило је на анке-

ту: „Верујете ли у успешност физичког кажњавања деце?“

Анализа одговора показала је да је педесет и један одсто читалаца за физичко кажњавање, а четрдесет девет против. При том највећи број испитаника под казном

Ако постоје речи које сте (на)чули, а не знате шта значе, наћи ћете их у овој рубрици. Сазнаћете и за појмове које никада раније нисте чули, прочитаћете о филозофима – све укратко, али јасно и тачно. Можете и да исецате ову рубрику, па ћете добити прави мали филозофски лексикон. А можете и да нас питате

МОЖЕ ЛИ СЛАБИЈИ ДА ПОСТАНЕ ЈАЧИ?

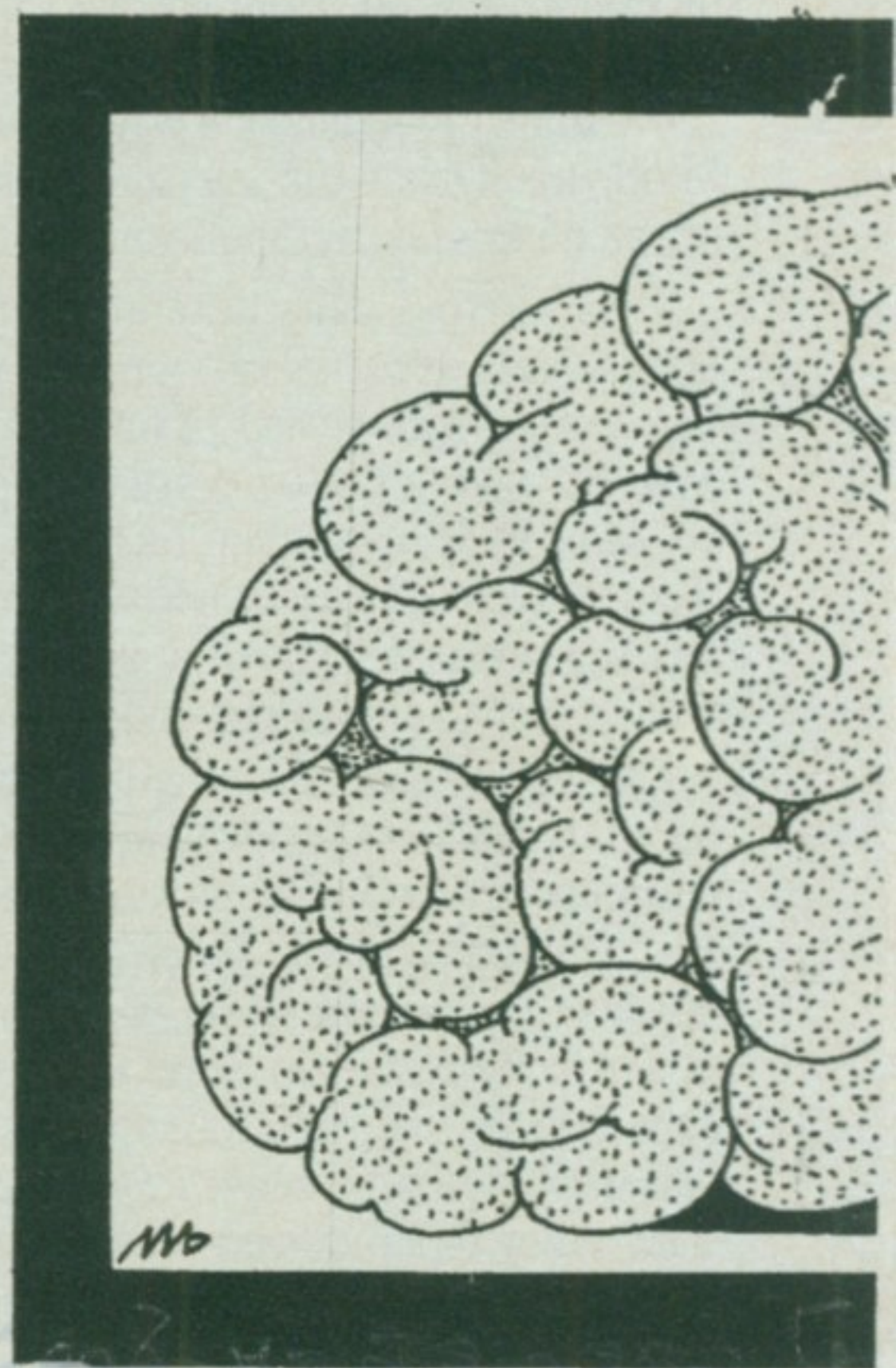
СОФИСТИ на грчком значи „мудраци“, а тим именом називани су просветитељи из 5. века пре нове ере. Били су то свестрано образовани људи који су држали предавања из филозофије и реторике широм старе Хеладе. Софисти су заслужни што се ширила и развијала моћ разложног и критичког мишљења, та огромна тековина старе Грчке на којој и данас почивају вредности наше цивилизације. Најзначајнији софисти били су Протагора (481–411) и Горгиа (483–375). Протагора је поставио тезу да је човек мера свих ствари.

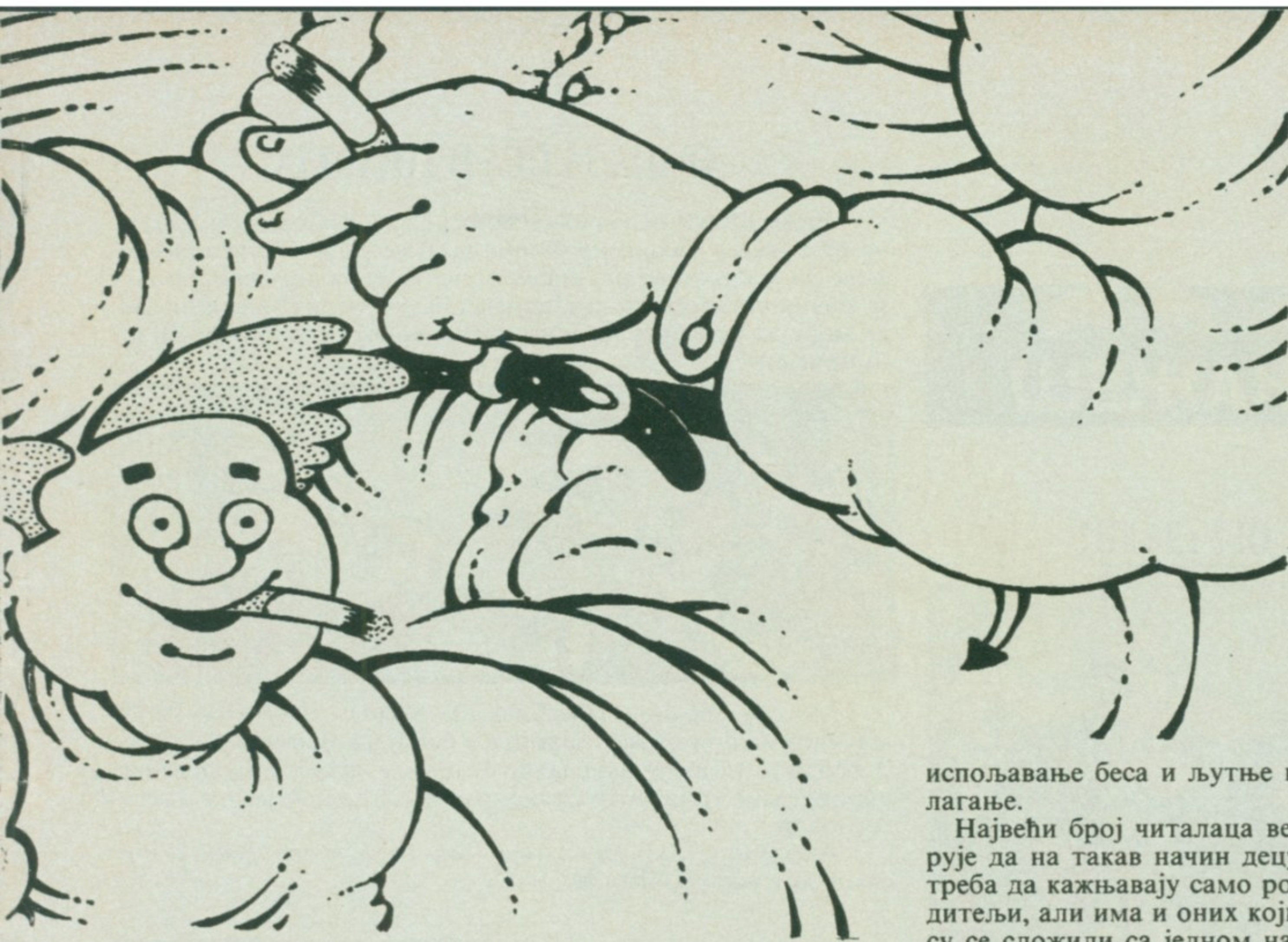
ТОН ХЕТО ЛОГОН КРЕИТО ПОИЕИН „пословица је коју су створили софисти, а значи „слабију страну учинити јачом“. То је био принцип мишљења и реторике код софиста. Противници су им оспора-

вали ту тезу приговором да лошију страну хоће да учине бољом, што је необјективно. У филозофији је тек Хегел (1770–1831) у делу „Историја филозофије“ истакао позитивну улогу софиста за развој људске мисли током будућих векова.

ХАОС би буквално значио „зев“, а реч је изведена од грчког глагола хаино – зинути, разјепити. Хаос је, дакле, реч за бескрајан, празан простор. У грчкој митологији хаос је пра-материја или пра-стање из којег је касније настао свет као срећеност, а њега су назвали космос. Први је Анаксагора (500–428, пре нове ере) изнео мисао о хаотичности као о почетку света, а доцније и код Платона који се родио у години када је Анаксагора умро, а живео је до 347.

ХАРМОНИЈА је (погађате!) сушта супротност хаосу. И она је грчка реч, а значи склад, слагање, подударање, однос повезаности. Као да и нема довољно лепих речи да сасвим објасне појам који је већ пре неких 25 векова добио значење које ни до данас није промењено, па чак ни малчице ослабило! Хармонија значи склад у свим области-

подразумева „не више од обичног ударца по стражњици”.

Велики број оних који батине сматрају оправданим у васпитавању деце истичу да их треба упражњавати само у случајевима када деца до-

воде у питање сопствени живот (истрче на улицу, играју се шибицама, петљају око плинског шпорета...).

Међу другим облицима понашања које заслужује физичку казну налазе се: дрско одговарање, недозвољено

испољаване беса и љутње и лагање.

Највећи број читалаца верује да на такав начин децу треба да кажњавају само родитељи, али има и оних који су се сложили са једном наставницом која каже да „ту одговорност може преузети свако ко је за то добио дозволу од родитеља а дете то зна”.

Најчешћи аргумент оних који су против физичког кажњавања јесте да „насиље ра-

ђа насиље”. Други кажу да је то „лак” начин да се казни дете и да га обично примењују незадовољни и нервозни родитељи.

С КИМ СИ - ТАКАВ СИ

Три психолога са Универзитета у Минесоти испитивала су студенте, и то мушкарце, с ким би радије изашли на састанак: са женом која није физички лепа али је добра, осећајна и пријатна или са изразито привлачном али себичном, размаженом и непријатном. Први тип жена назвали су Кристина, други Џенифер.

Резултати показују да мушкарци који би радије изашли са Џенифер имају изразито развијену особину да брину о томе какав утисак остављају на друге и да својим понашањем желе да створе што бољу слику о себи.

Мушкарци који су изабрали Кристину нимало не полажу на то шта други о њима мисле и – понашају се по своме.

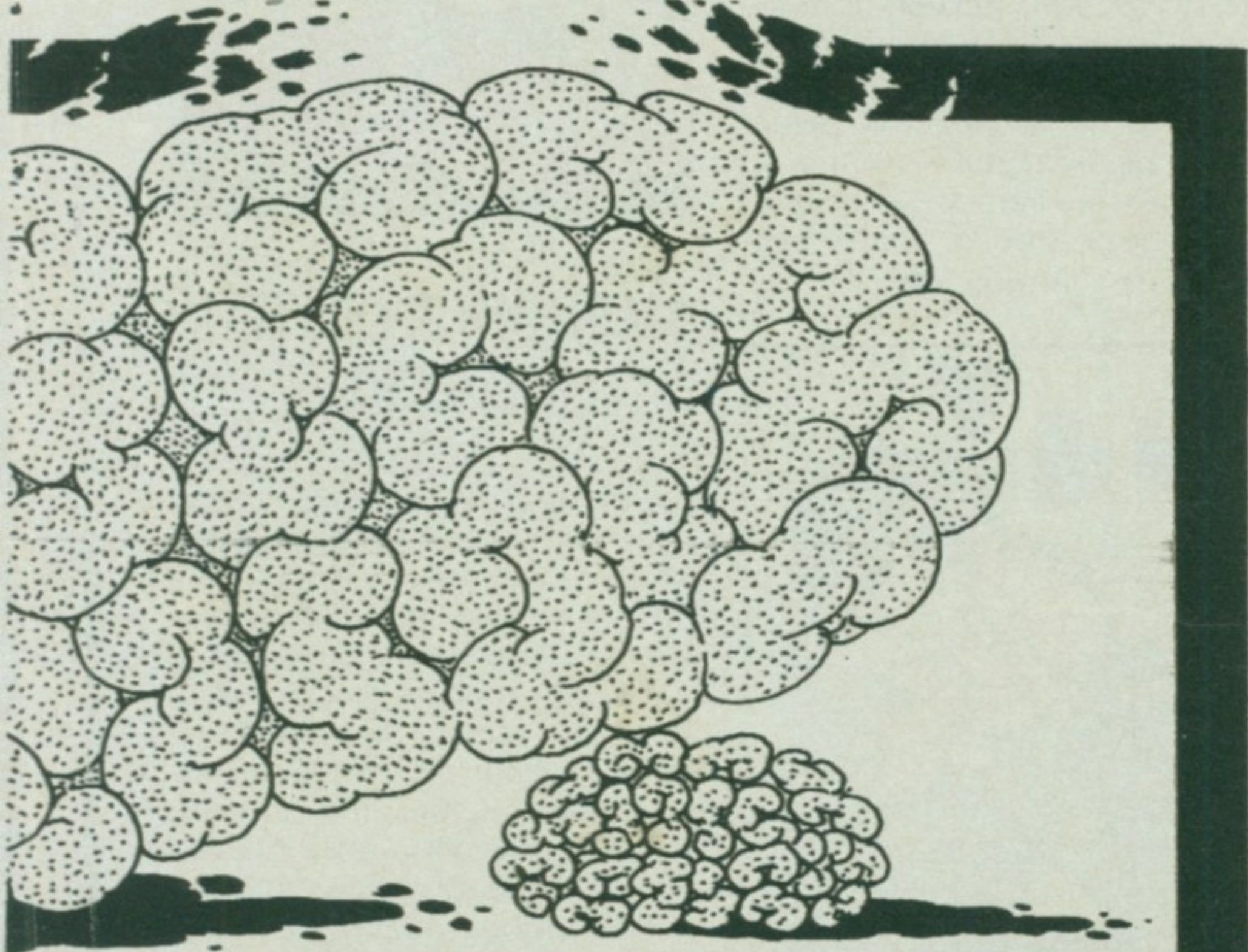
С. Л.

ма живота, у свему што се ради. Чувени вајар Поликлет, уз Фидију највећи у 5. веку пре нове ере, увео је хармонију у уметност. У књизи „Канон”

Поликлет је одредио пропорције људског тела, а његова статуа „Младог победника” (Доифороса) углед за примену принципа из књиге. У старогрчкој митологији Хармони-

ја је женско створење, кћи Зевса, а мајка Муза.

IGNORANTIAE ASYLUM је израз настао у средњем веку, па је стога латински. Значи „уточиште незналица”, а по Баруху Спинози, холандском филозофу из 17. века, то је за многе људе „божија воља”: пошто нешто не знају, позивају се на божију вољу, не покушавају да самостално мисле.

Личност недеље

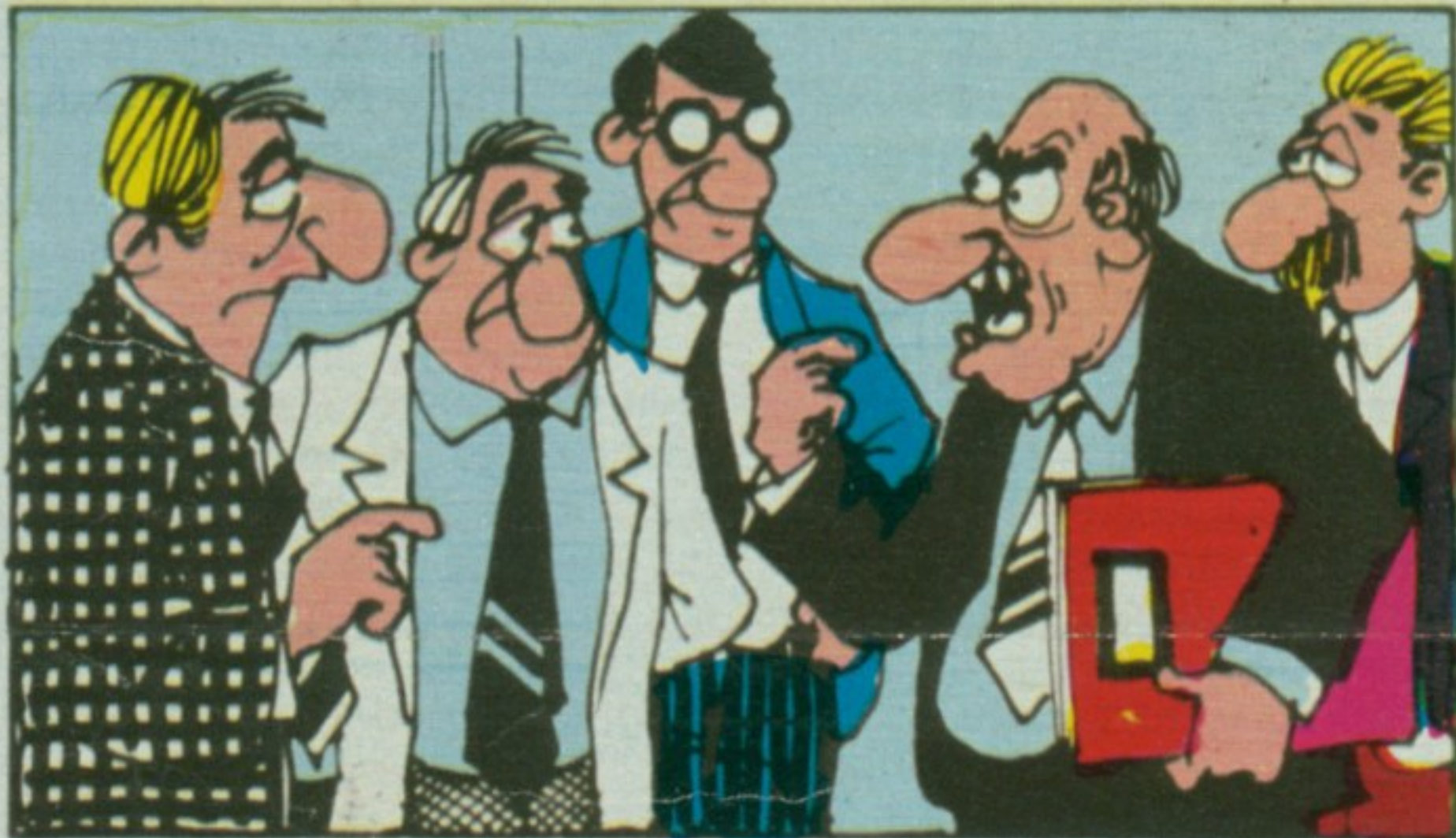
ПЈЕР АБЕЛАР или на латинском Petrus Abelardus личност је умна и трагична, а ушао је у историју филозофије и литературе. Живео је од 1079. до 1142. Родио се у племићкој породици у замку Ле Паје, јужно од Лоре, и као први син властелина добио сјајно образовање, али одрекао се свих племићких права и наследства у име науке. Држао је предавање из филозофије и теологије у Мелену, Корбеју, Паризу. Окупљао је ученике из свих европских земаља. Абелар је сматрао да је разум апсолутни господар који има граница само у теологији. Супротно тадашњим теолозима он је сматрао да је хришћанство повезано с традицијама античке филозофије и културе. Зато није чудо што је наишао на жесток отпор цркве и што су нека његова дела спаљена. Али, Абелар је остао најпознатији по литерарном делу „Писма Елоизи”. У ствари, он је само објавио истиниту преписку са женом с којом је доживео јединствену љубав у историји. Лепа Елоиза била је кћи Филбера, каноника париске опатије Нотр Дам. Лепа и надасве бриљантна ума, она је, по налогу оца, постала Абеларова ученица. Ментор и студенткиња, међутим, нису остали само на академском размењивању мисли које су им се хармонично подударале. Букнула је љубав и... родио се син. Онда су се Абелар и Елоиза тајно венчали, али отац је открио њихову везу и поступио у складу с ондашњим строгим црквеним канонима. Наредио је да се Абелар кастрира. После тога је Елоиза постала монахиња, а Абелар – монах, но њихова љубав није се никада угасила. Писали су једно другом нежна и ватрена писма која су у литератури остала трајна вредност.

Припрема М. Крстуловић

МА ШТА КАЖЕШ

ЗАШТО МЕ НИСТЕ ОБУЗДАЛИ?

Пред државним судом у Ајови појавио се неуобичајен спор. Пол Хенсон, једини наследник фирме „Винибего“ за производњу моторизованих кућица за одмор, тужи банку и свог адвоката пошто га на време нису спречили да потроши два и по милиона долара колико му је остало у наследство. Хенсон заснива оптужбу на следећој чињеници. Одговорни људи у банци, као и адвокат, требало је да имају у виду његову неодговорну и трошачиј-

ску природу и да га на време зауставе.

– Тврдим да није моја кривица што сам потрошио толико пара и то ћу доказати макар ишао до врховног суда – каже тридесетогодишњи Пол.

По свој прилици, Пол Хенсон ће заиста морати да се жали вишим судовима јер је онај у америчкој држави Ајови одбио његов захтев. По речима судије, у закону не постоји члан који би штитио нечију неодговорност и расипништво. ■

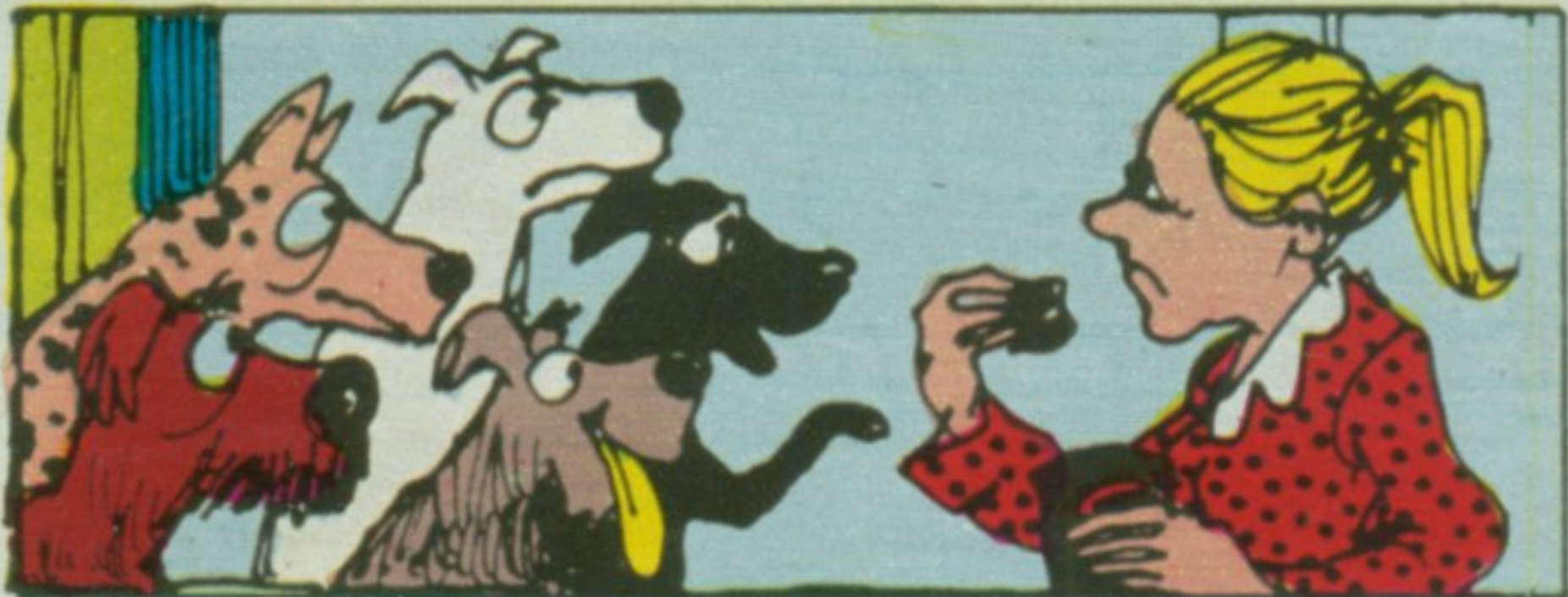
ОПАСНОСТ ИСПОД МОСТА!

Три гневна рибара са Флориде туже „Амтрак“, једну од америчких железница. Док су њих тројица мирно пецали испод моста, десило им се нешто врло непријатно: на главу им се сручила садржина једног од WC-а из „Амтраковог“ воза. Државни тужилац Флориде спреман је да се избори за правду и одлучно стоји уз рибаре. С друге стране, адвокат „Амтрака“ поручује да неће дозволити да они добију спор.

– Алигатори остављају много више тих ружних трагова него наше железнице па их због тога још нико до сада није тужио – брани се „Амтраков“ адвокат Клифорд Блек. Баш убедљива чињеница. ■

ХРАНА ЗА ПСА И ГОСПОДА

Енди Браун недавно се запослила у фабрици за израду псеће хране у Тампи на Флориди. Сместа је обрлатила шефове да мало боље размисле какве то сплачине припремају за дивна четвороножна створења. Како мали Фифи или Цеки могу да једу прерађевине које њихови господари не би ни омирисали?

Ако сте мислили да је Енди претерала у настојању да се и кучићима припремају шницле и бифтеци, преварили сте се. У фабрици у Тампи однедавно су почеле да се пакују посебне порције које сада могу равноправно да деле и једу и пас и господар.

Ако је и од љубитеља паса – много је. А ова храна је постала хит на тржишту. ■

ПОЗОВИ 550 ЗА ЉУБАВ!

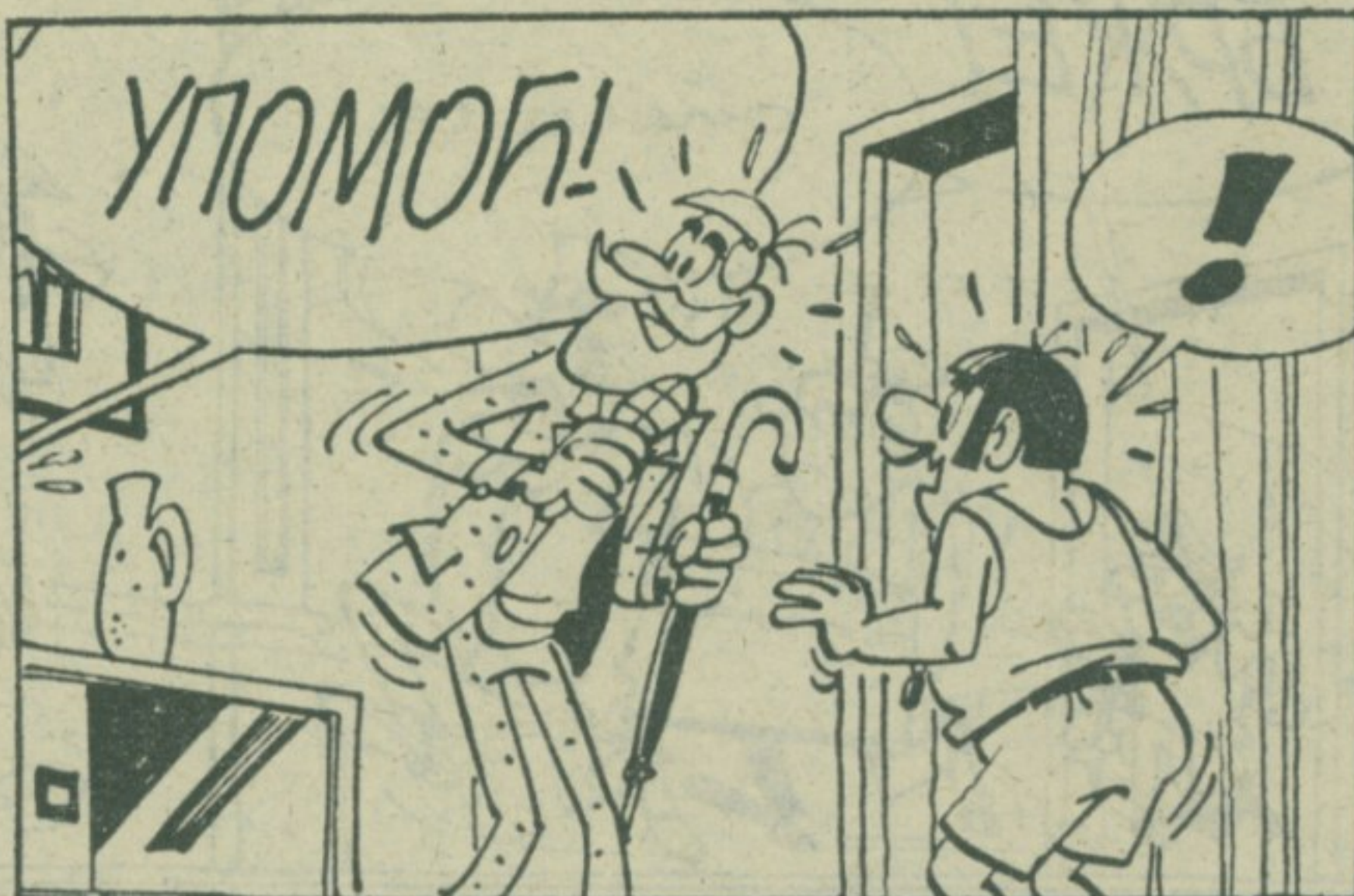
Да у данашње време има све више усамљеног света, знамо сви. Телефонске компаније у САД одлучиле су да заиграју на ту карту. Усрећите појединце, а себи обезбедити извор прихода. Једна од „врућих“ линија је и „Позови 550 за љубав!“ Окренеш број у било које доба дана (посебно ноћи) а с друге стране жице јави ти се умиљни женски или дубоки мушки глас. Ако треба – изјављиваће ти љубав до сутра. За мање романтичне причалице постоји број 970. Имаш 20 минута времена да за један долар ћаскаш о свему и свачему. Желиш неком да повериш тајну, а плашиш се да тај неко неће знати да је сачува. И за то постоји решење – „исповедна“ линија. С обзиром на занимање, у плану је још много нових „тематских“ линија. ■

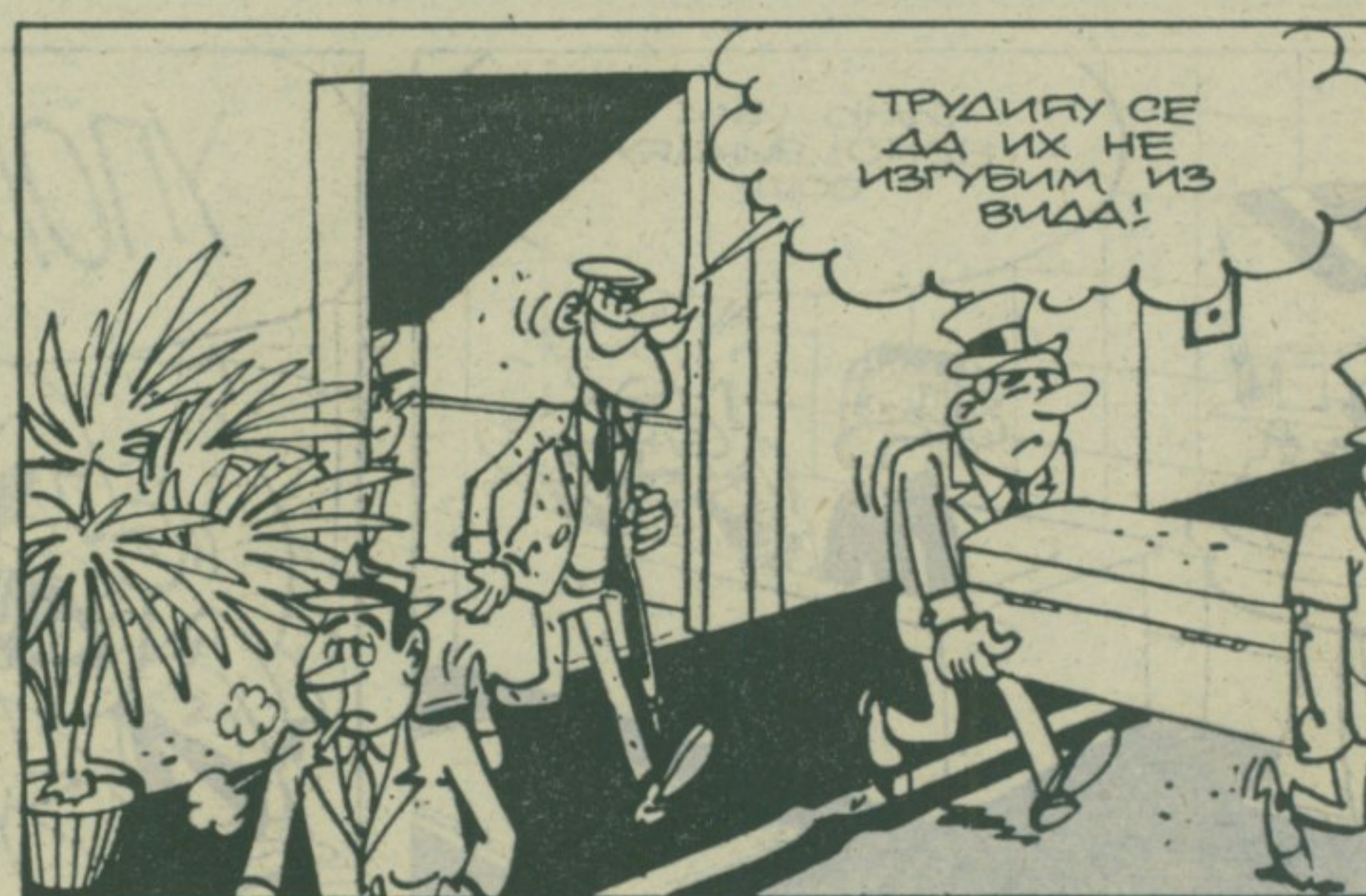

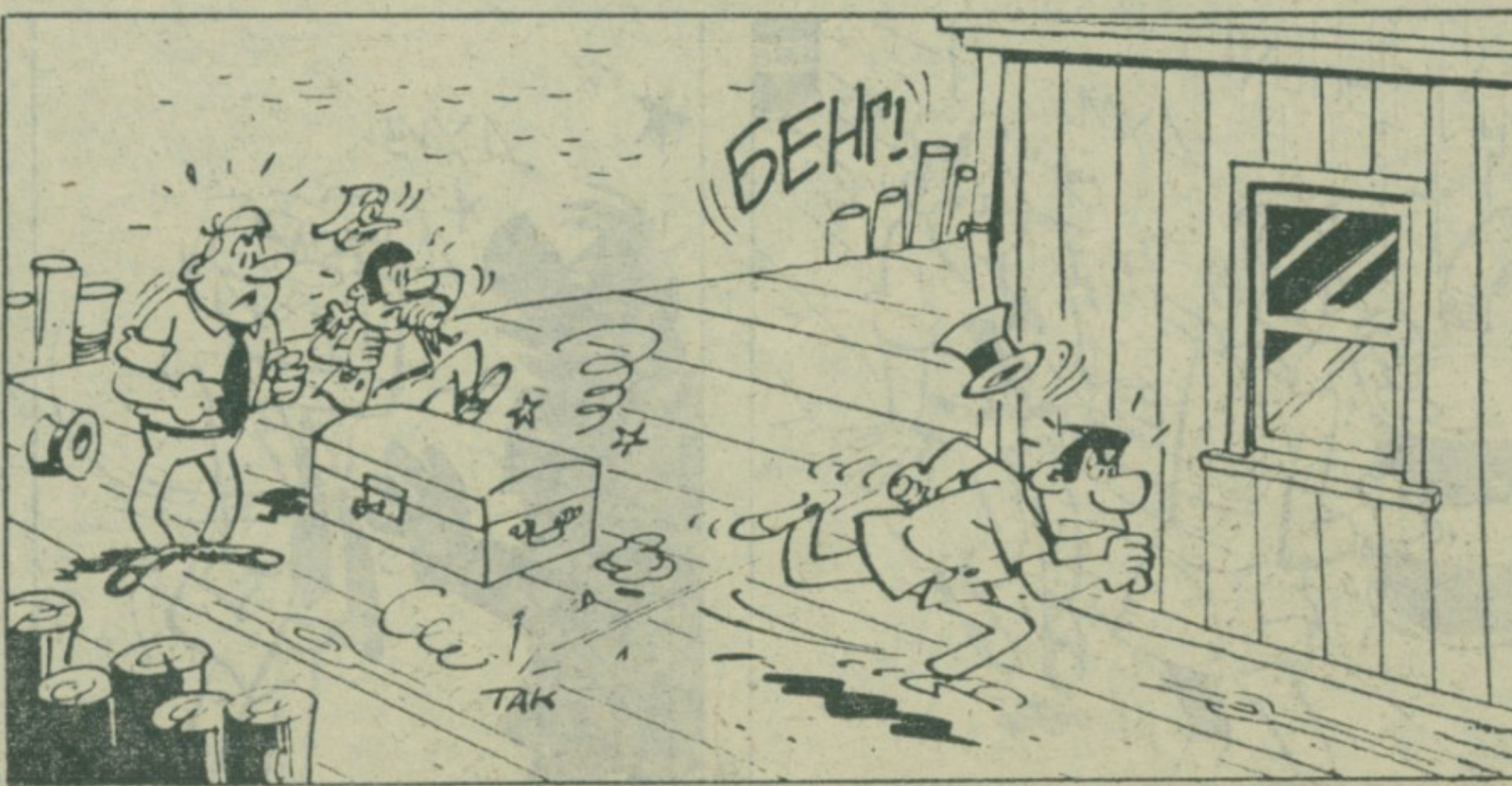
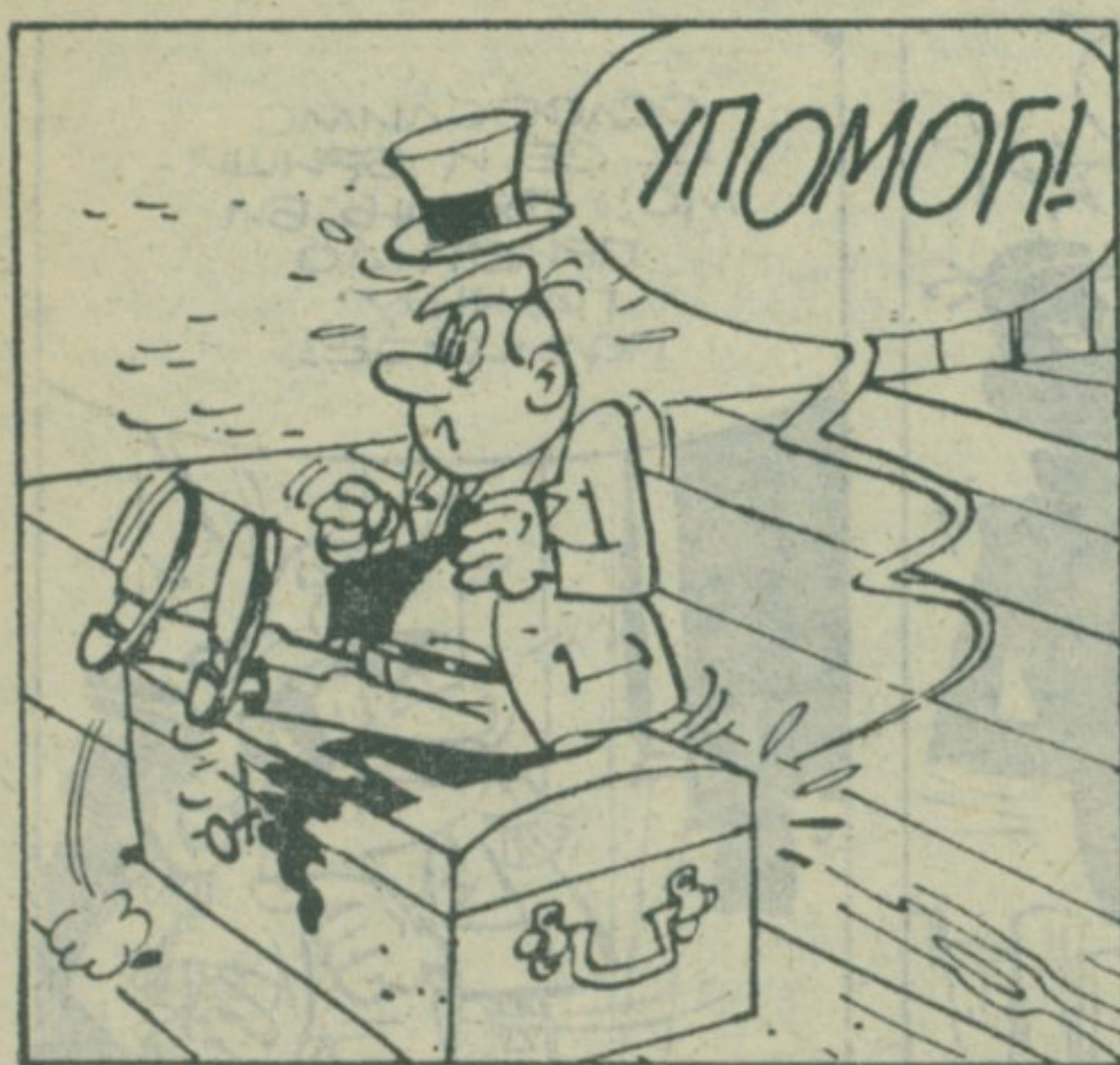
МАЛО МОЈЕ СЛАТКО, ДЕБЕЛО

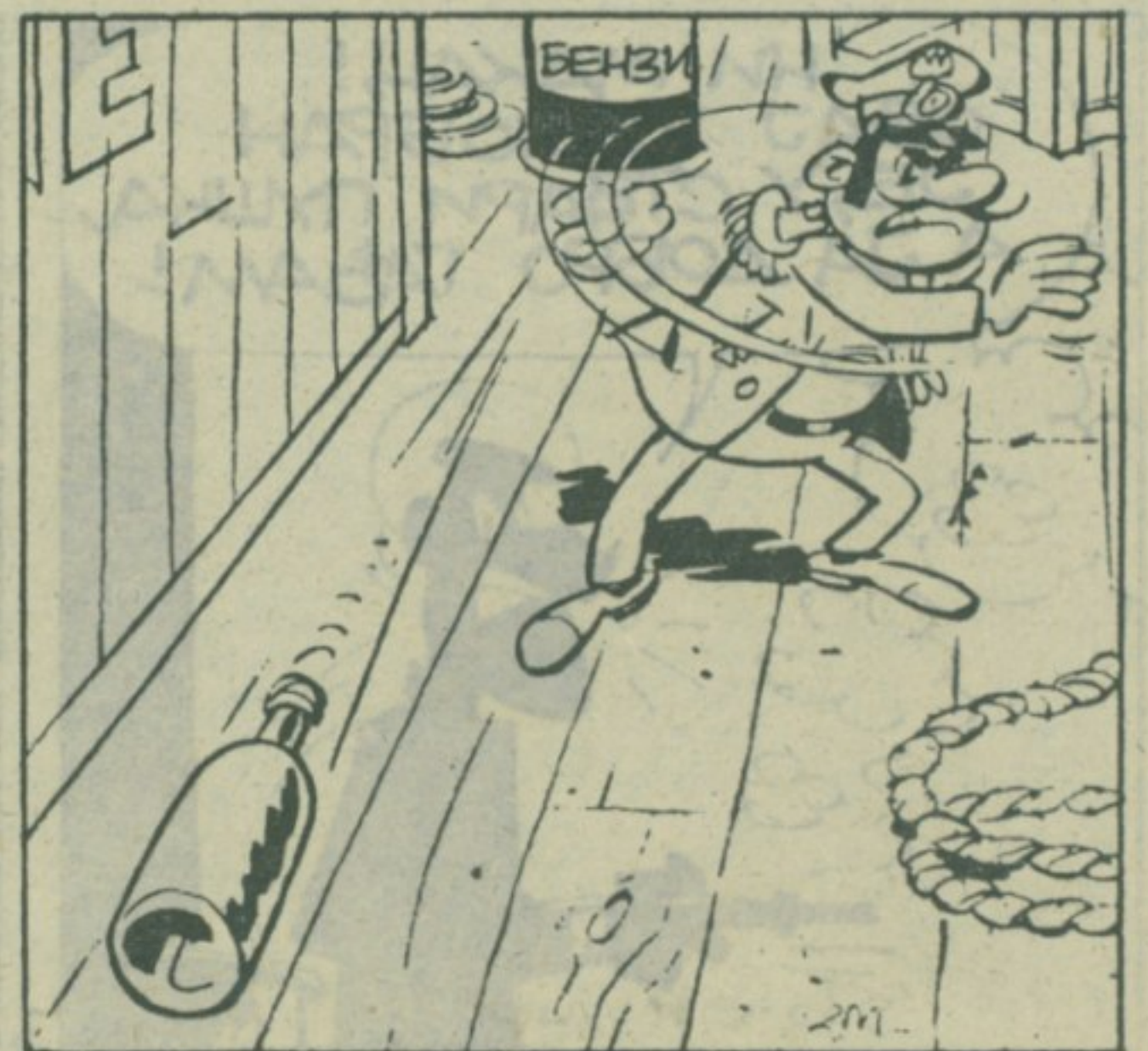
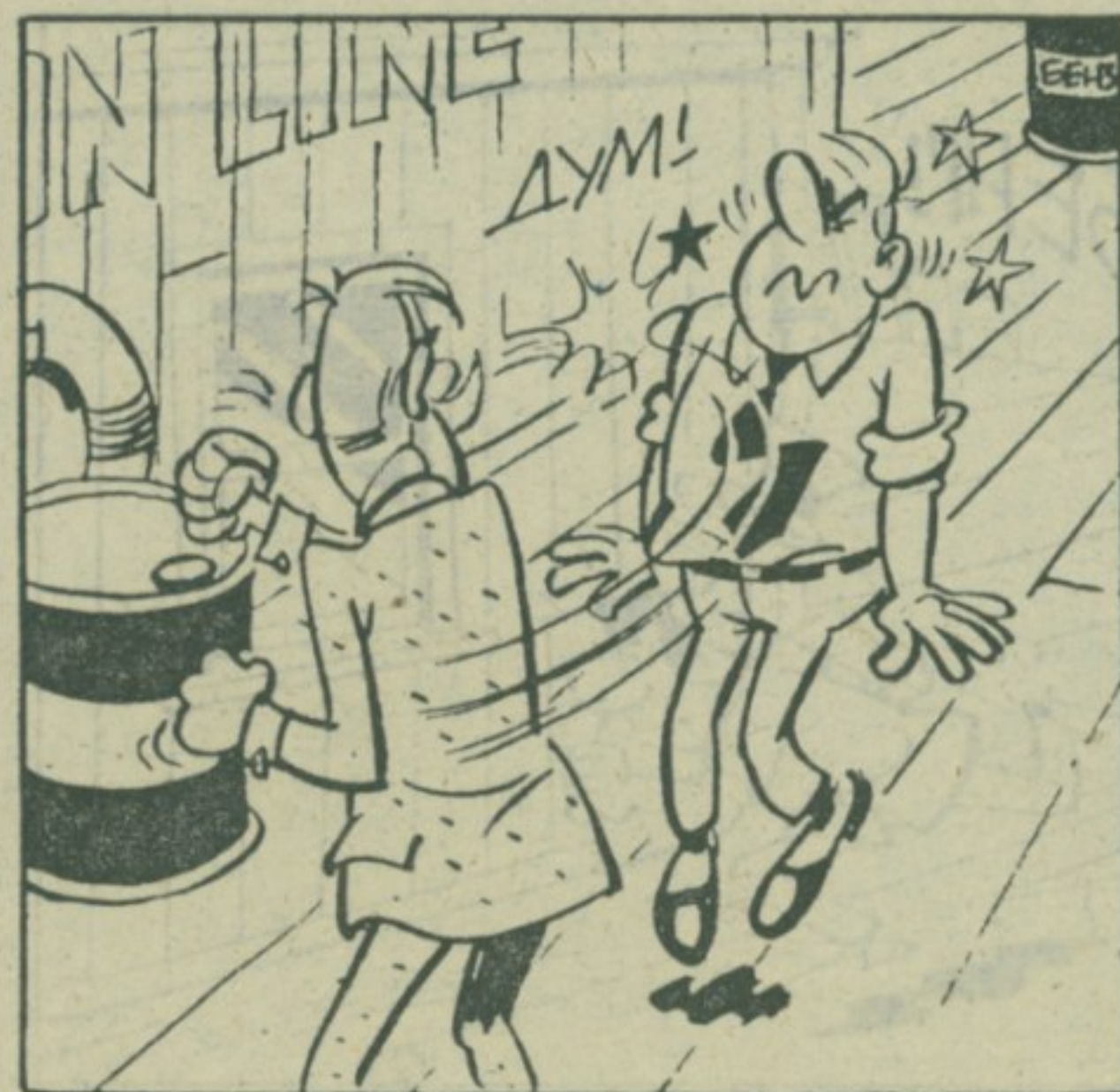
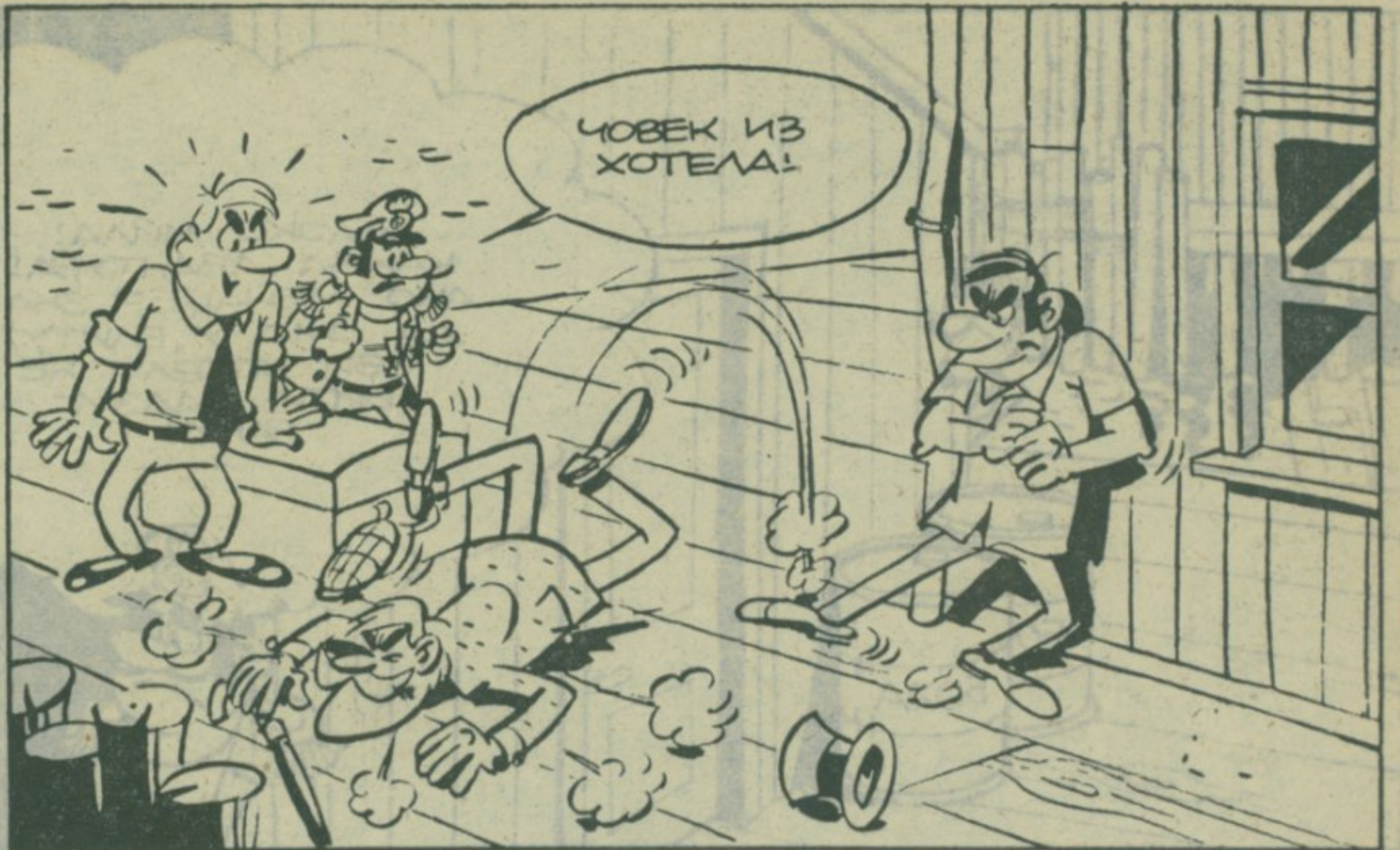
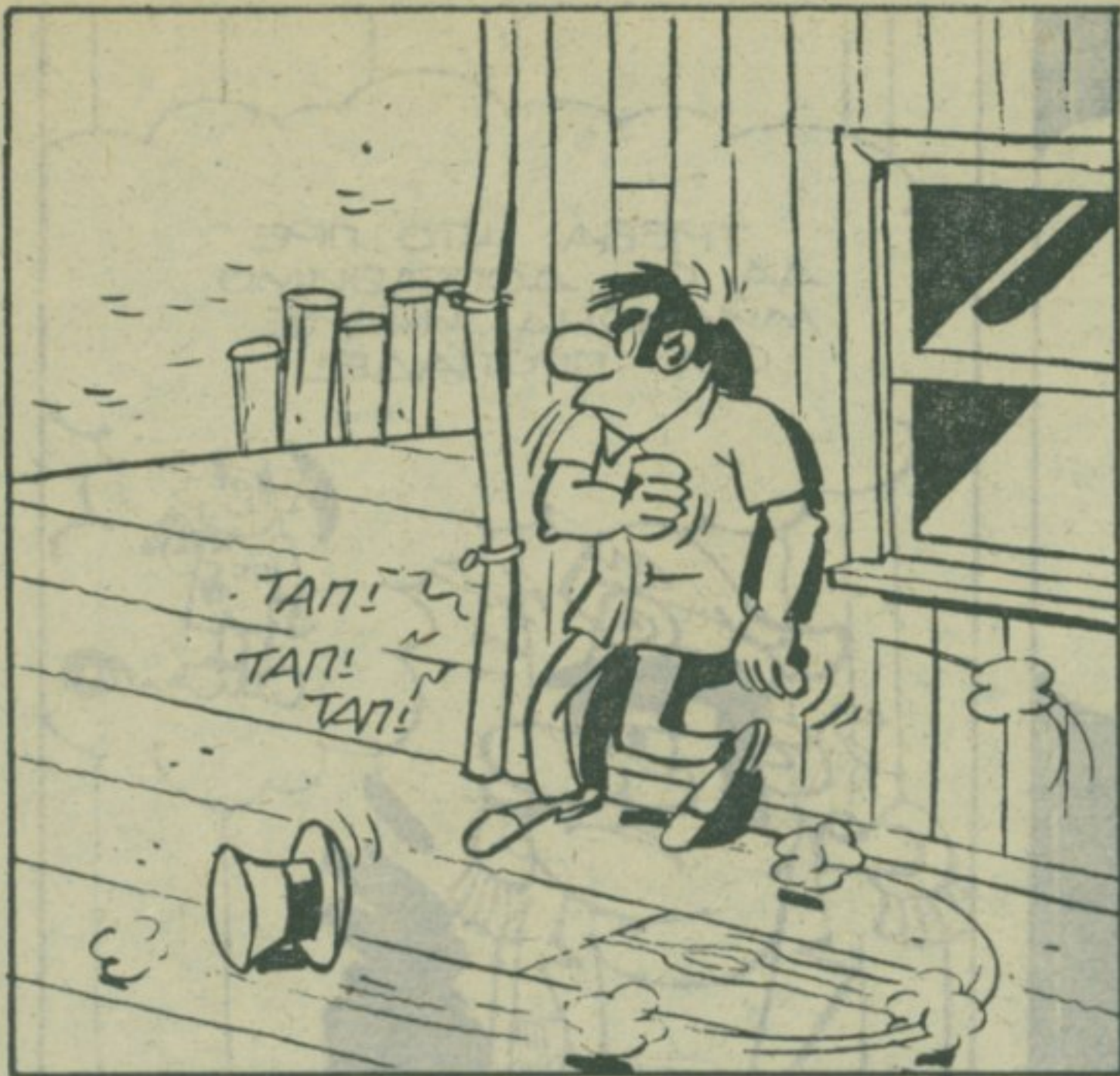
Према анкети која је урађена почетком ове године најпопуларнији кућни љубимци у САД више нису пси него – мачке. Нимало чудно, да се на трећем месту нису нашле – свиње. За дивно чудо, на сваког десетог власника кућних љубимаца долази један који у кући држи прасе. Има их и од стотинак килограма, али су, ипак, популарније гице посебне вијетнамске сорте које су тешке око 15, мало теже од кучета средње величине. ■

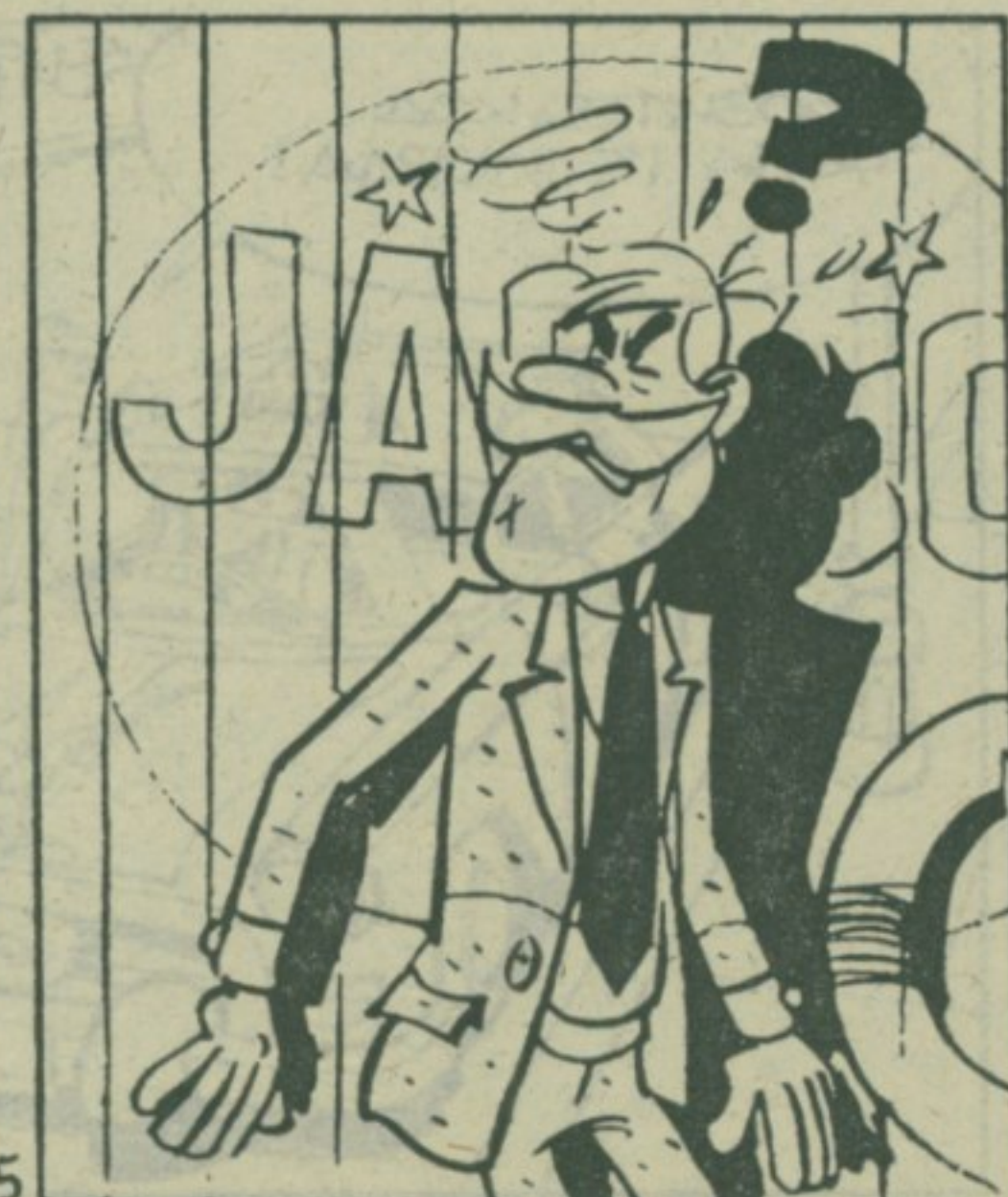

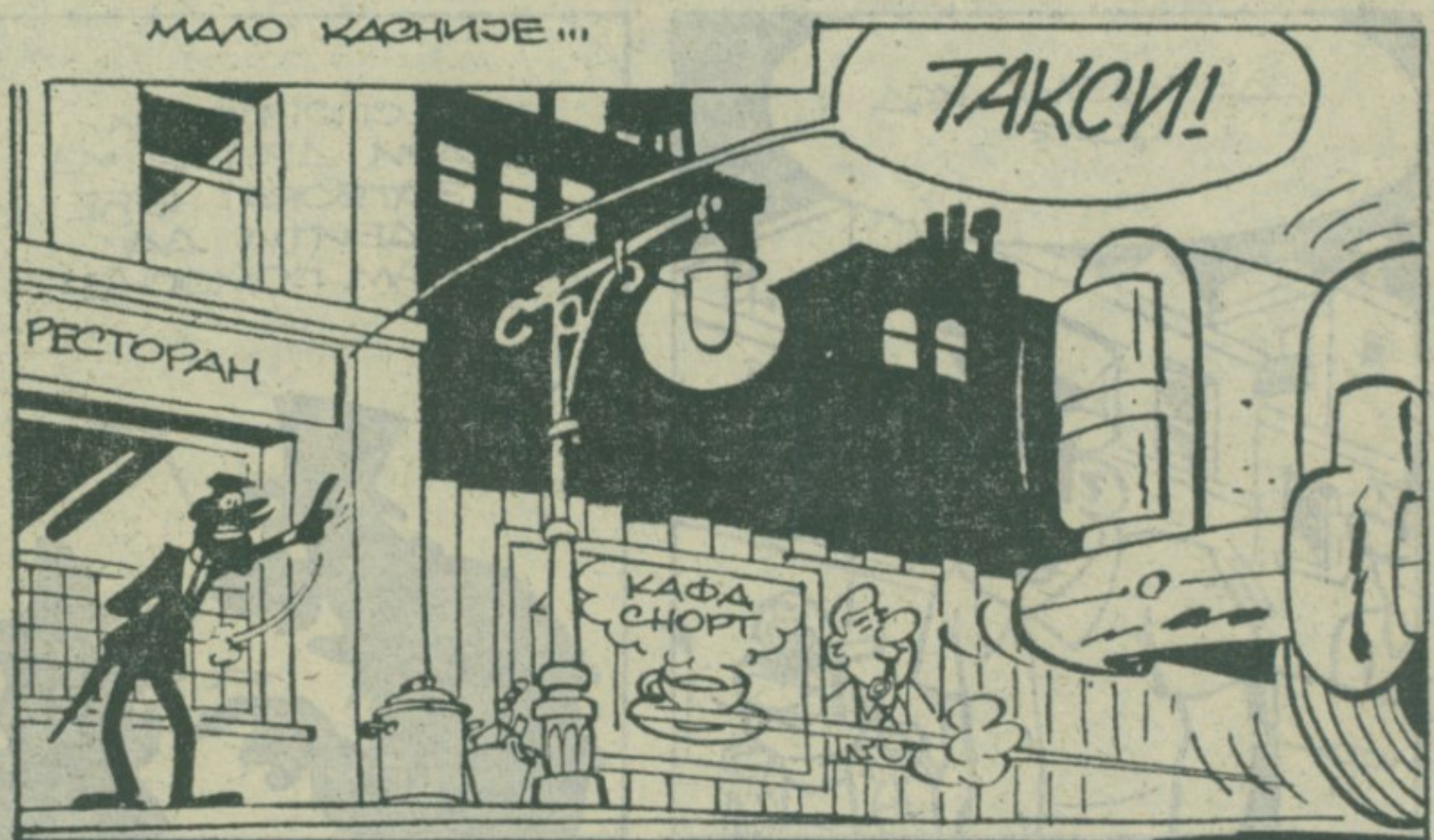
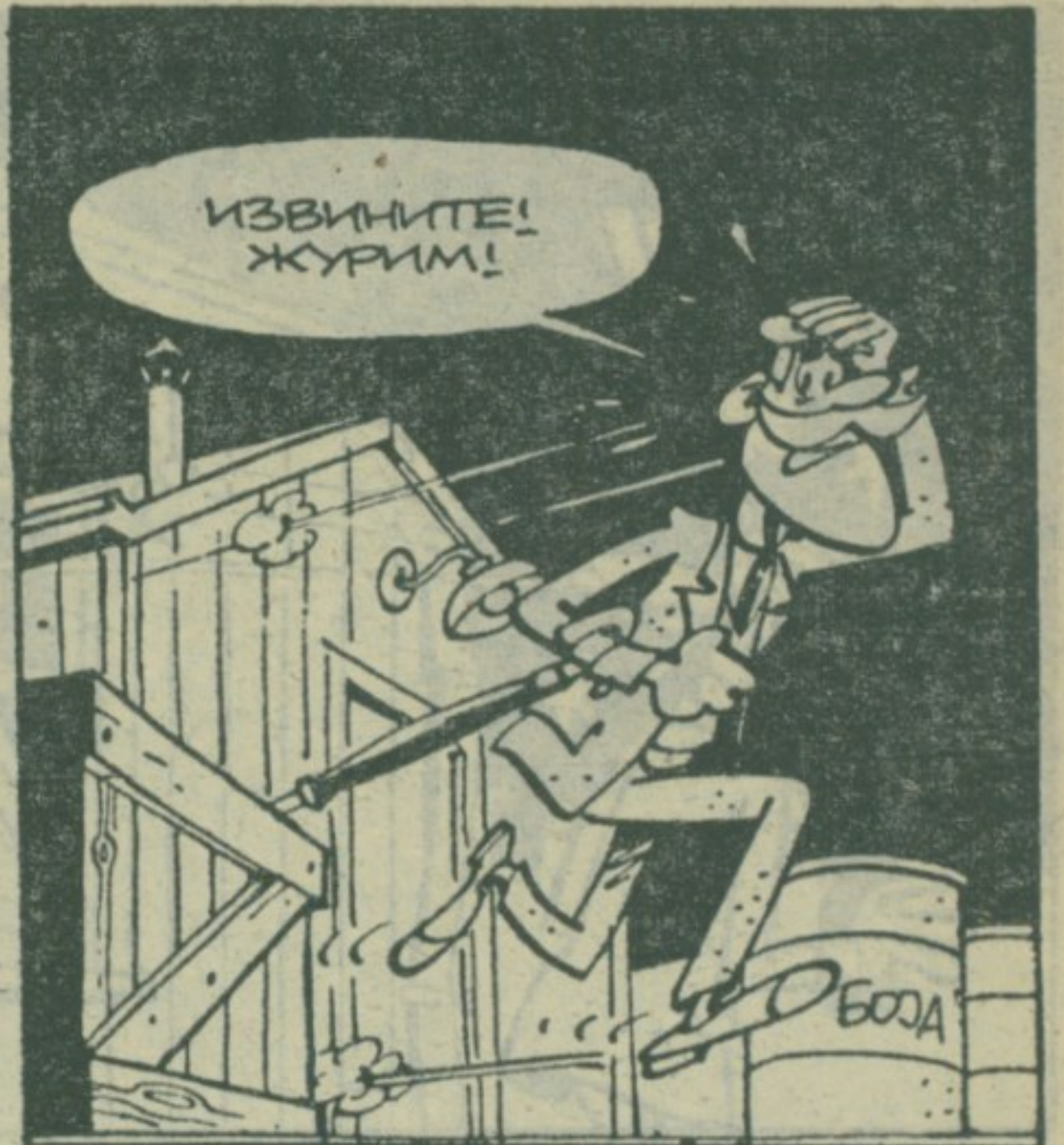

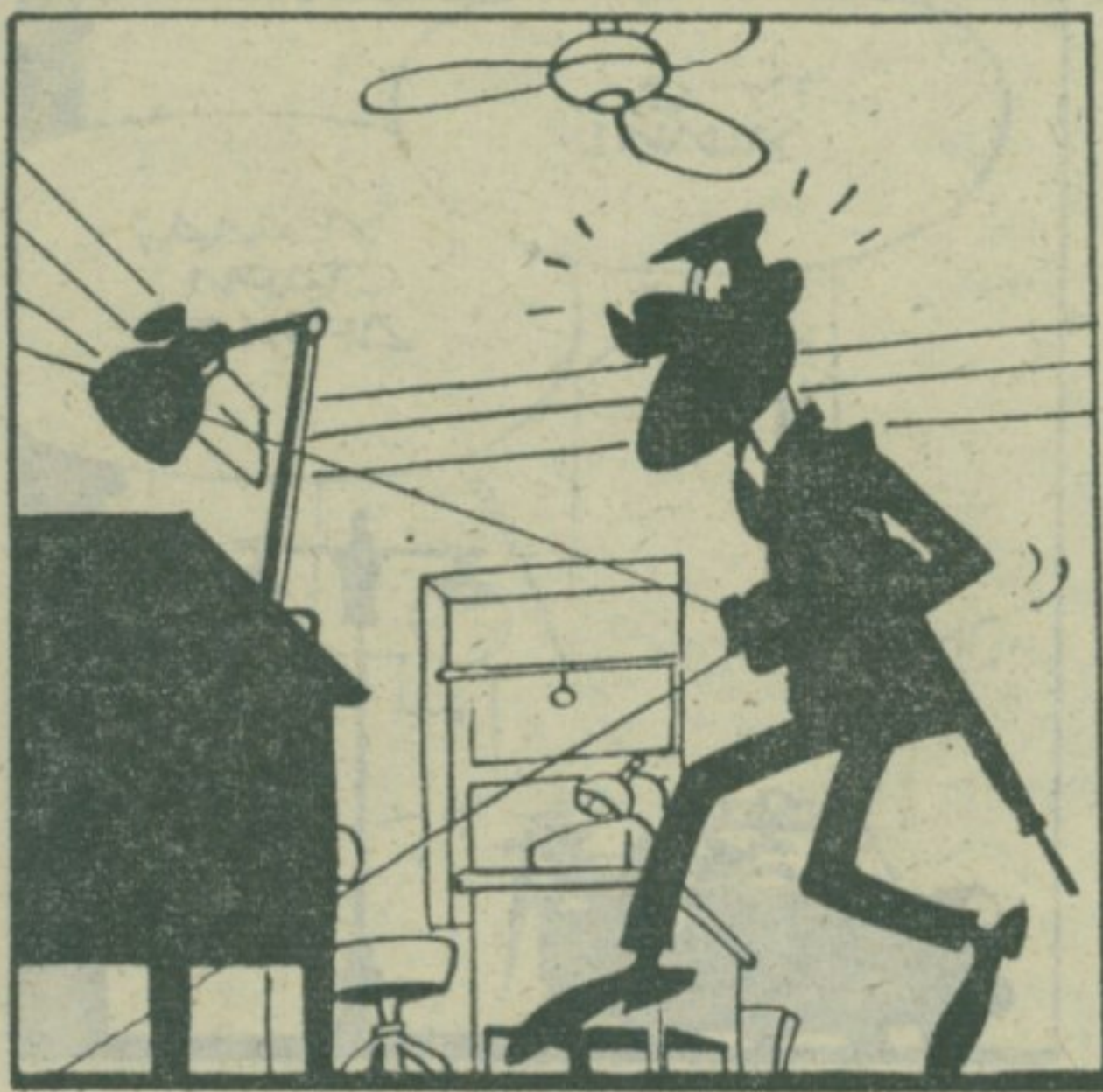
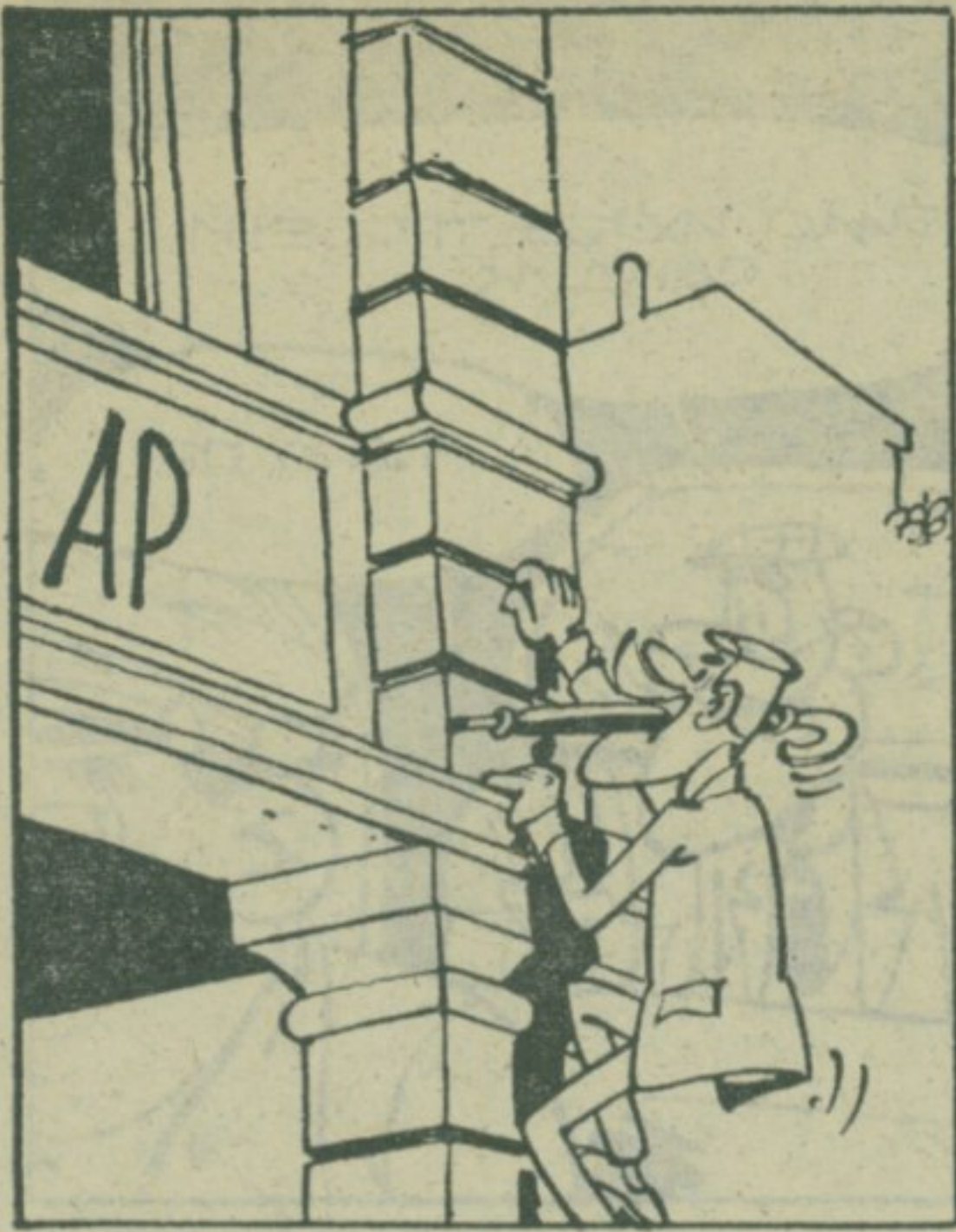

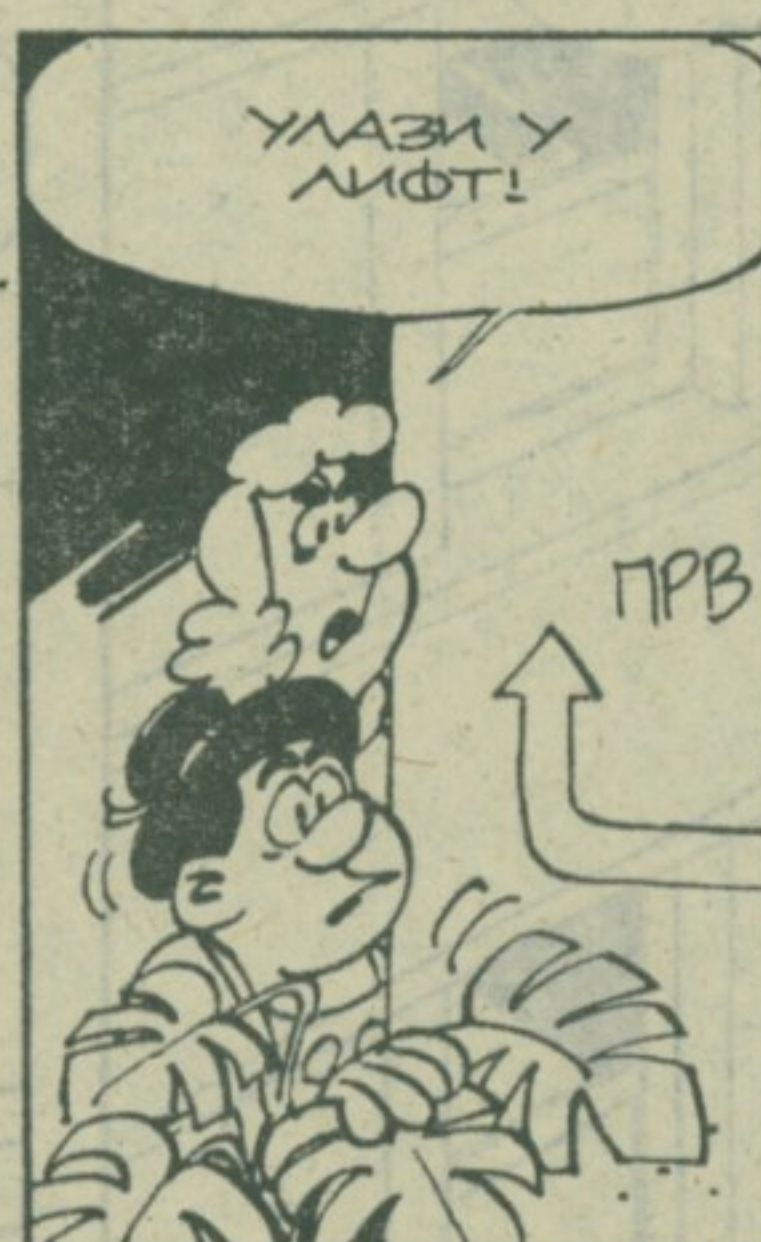
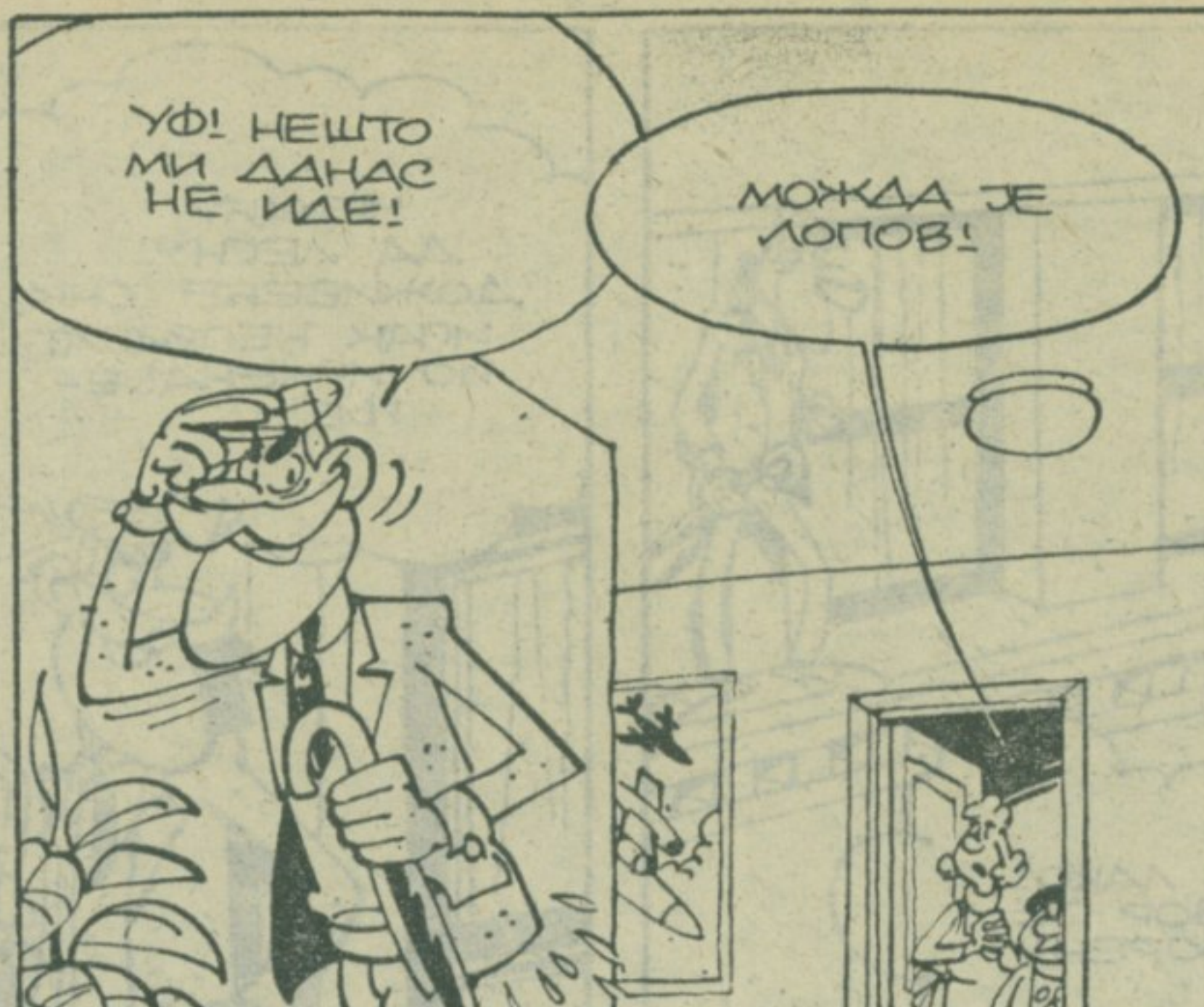

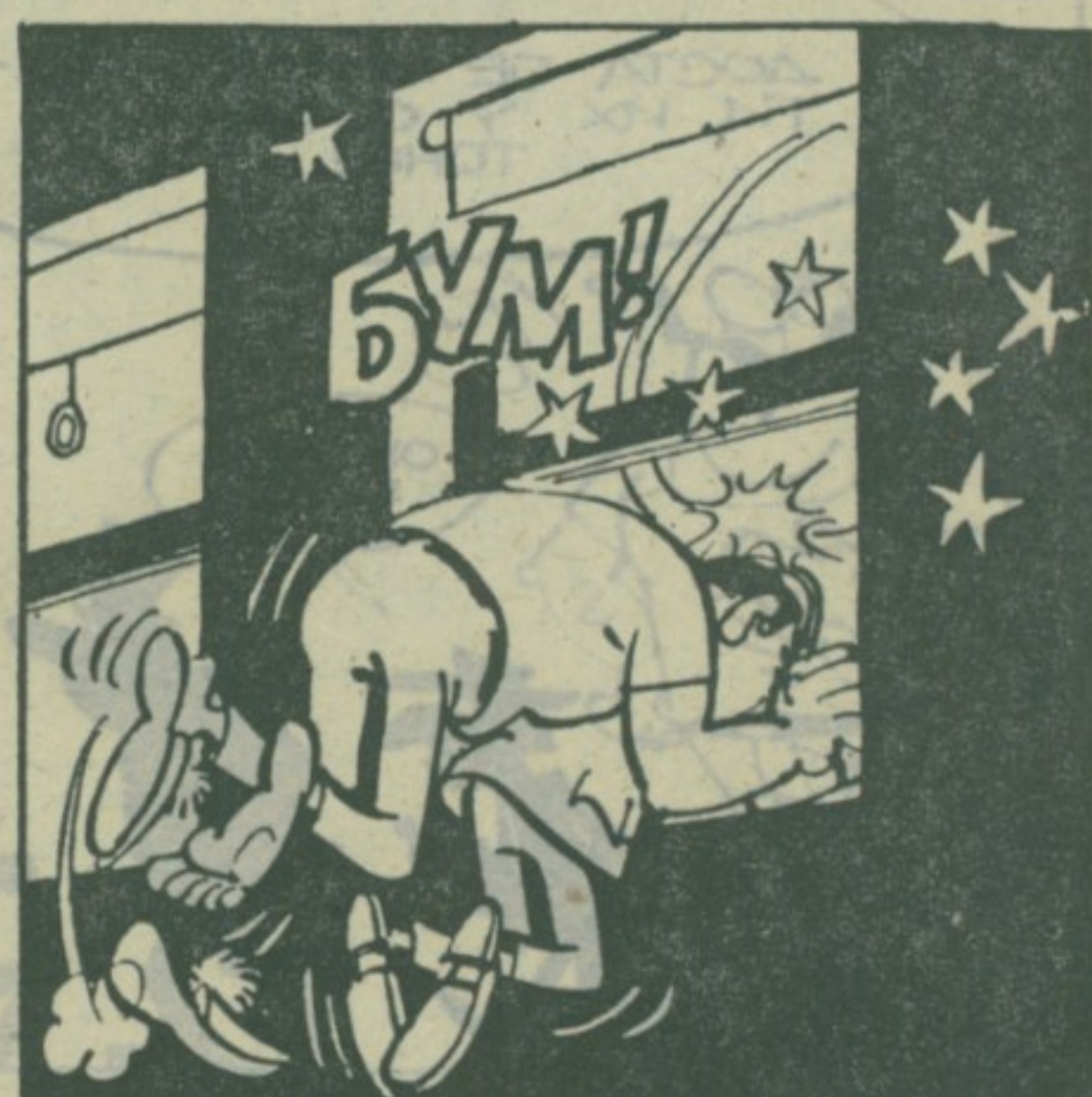
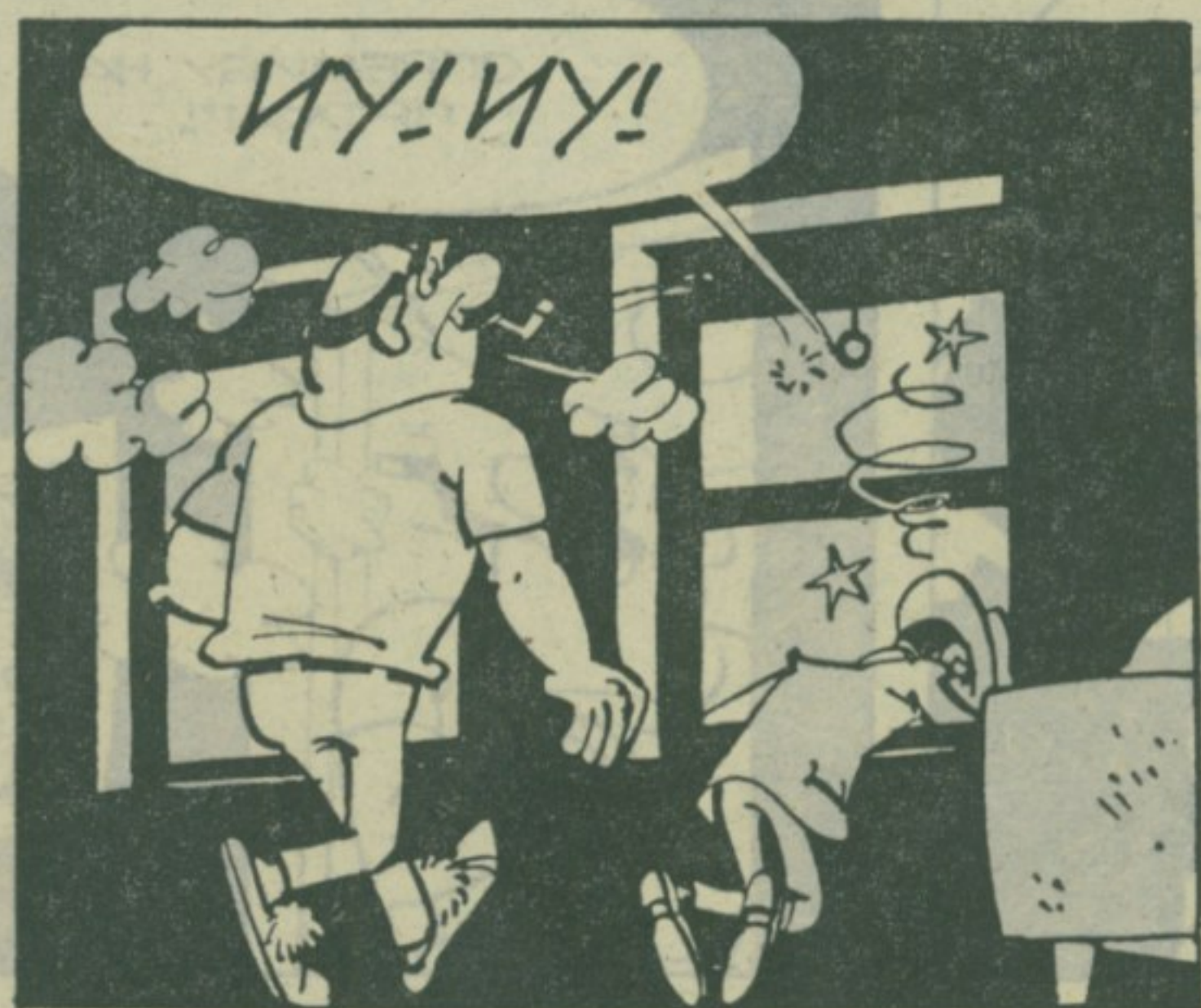

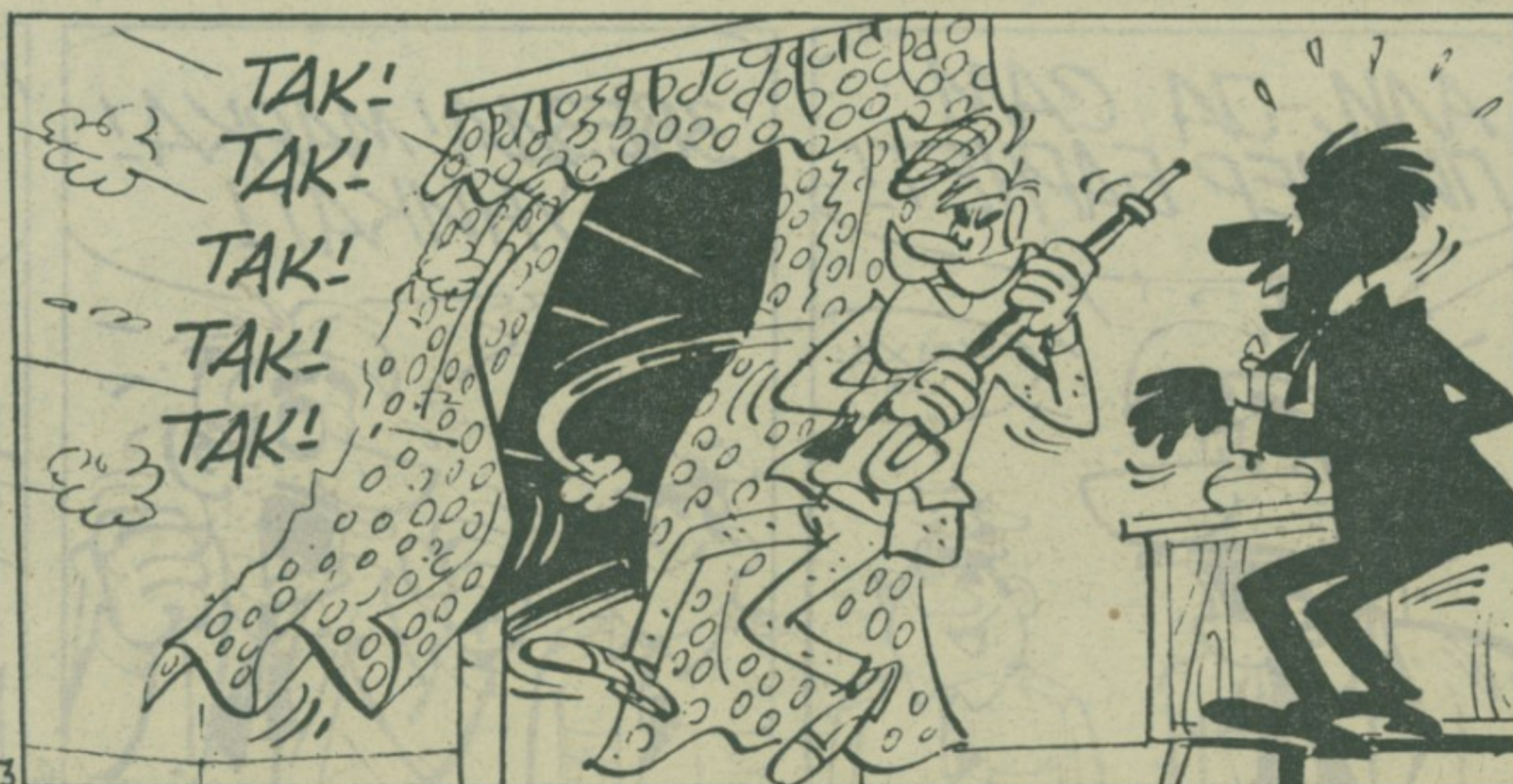
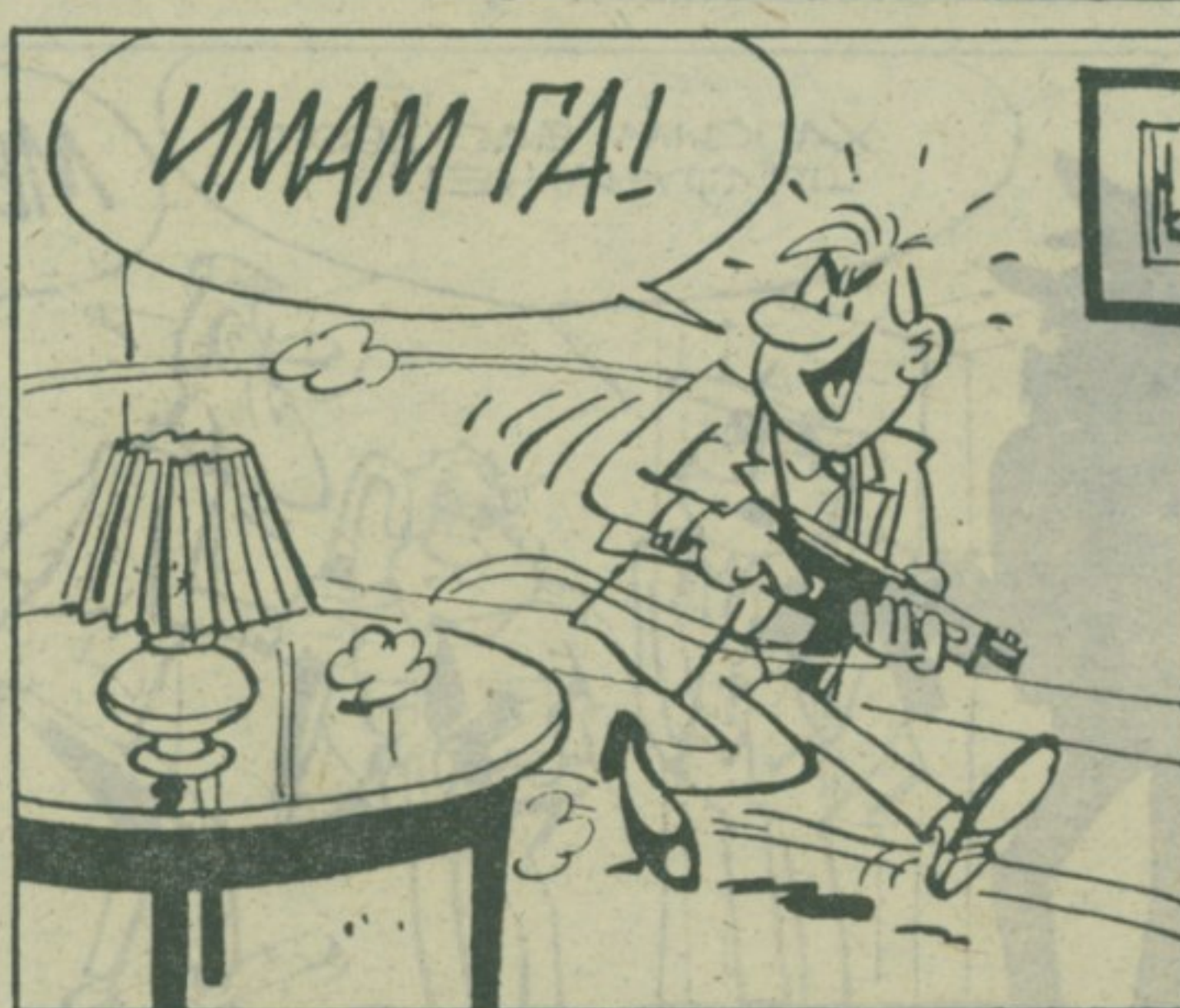
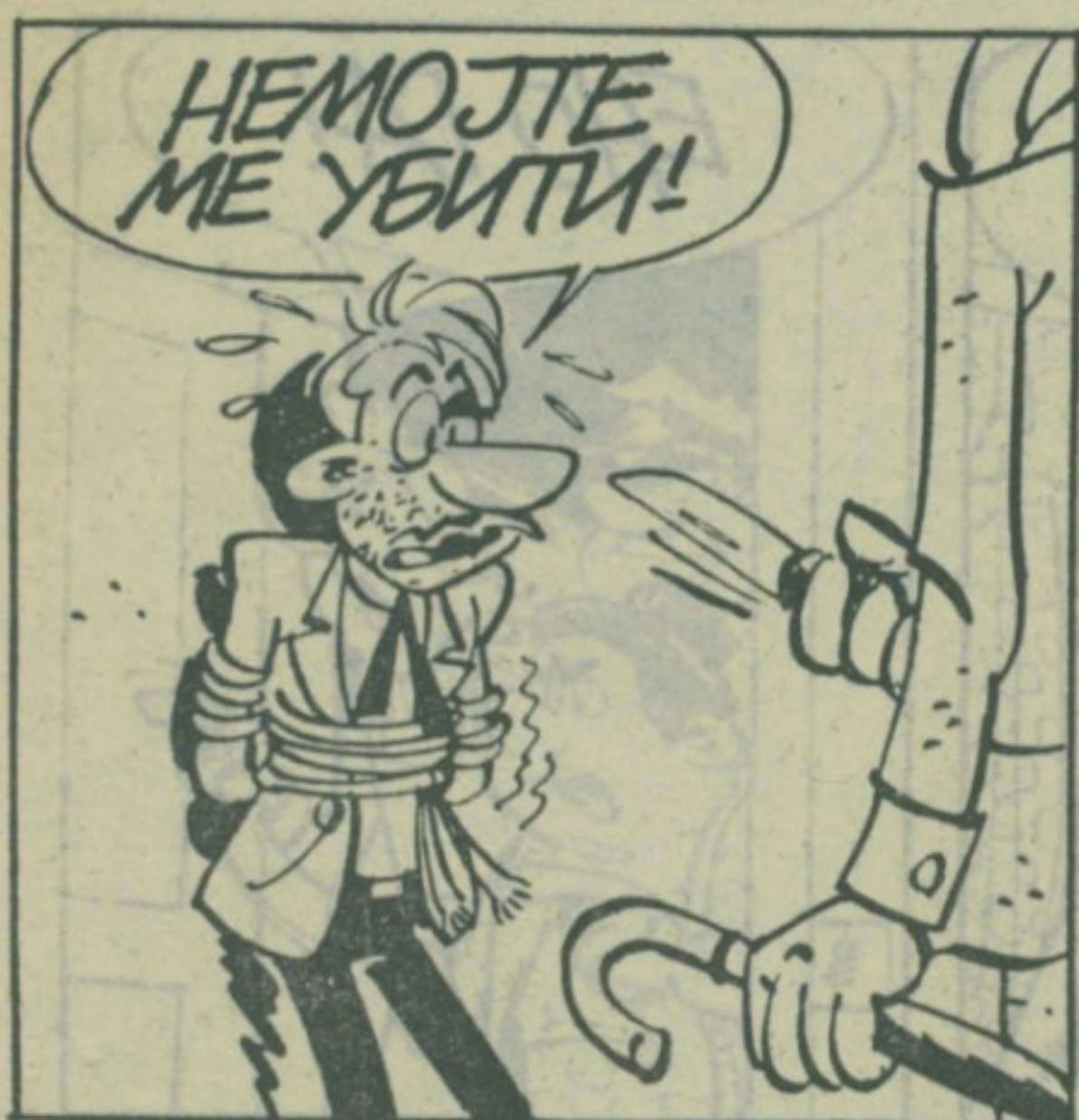
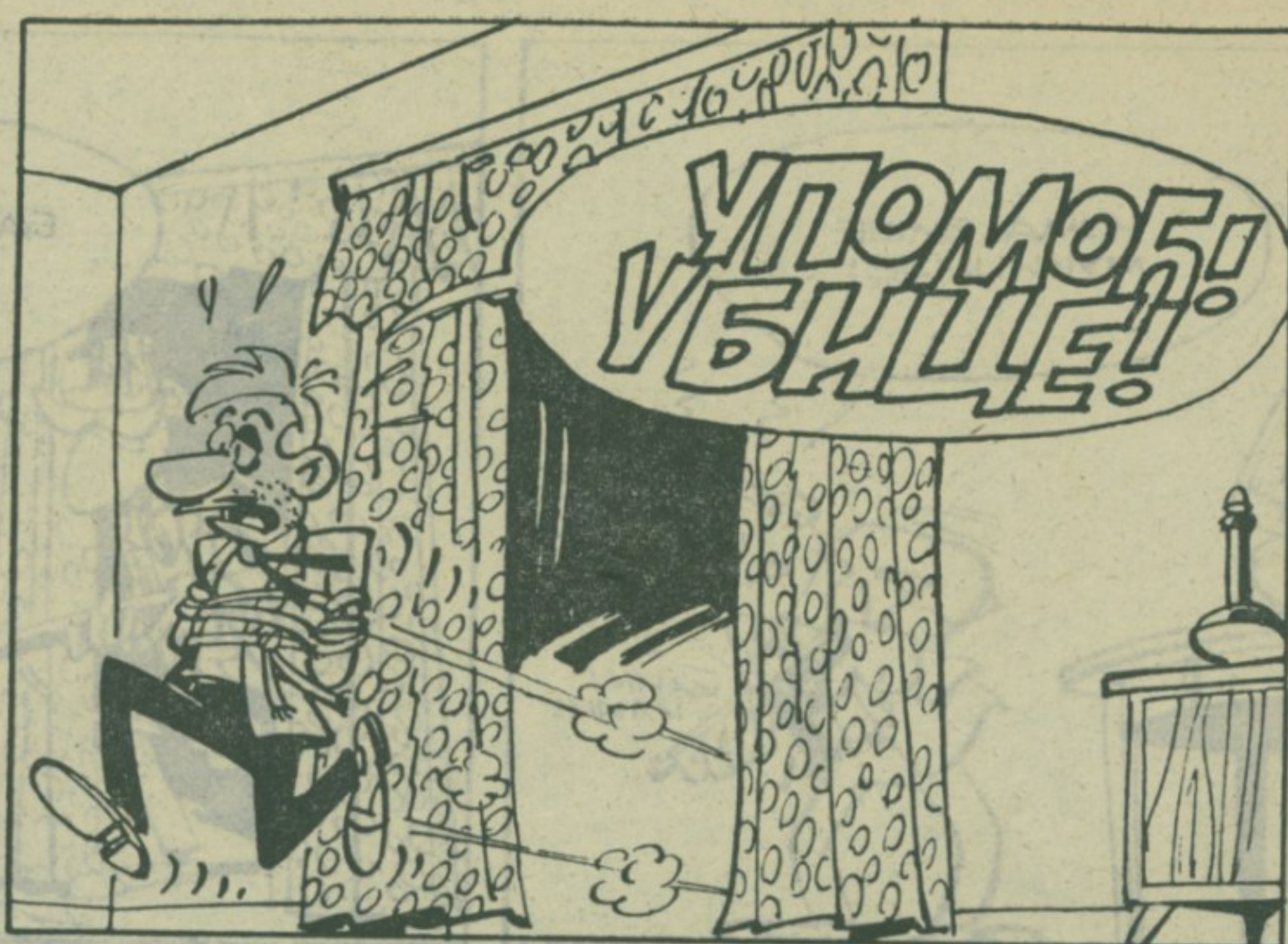

КРАЈ

ОБУЦИТЕ ЏЕСИКУ

ТАШНУ
ЗАЛЕПИ
НА
КАРТОН
И
ИСЕЦИ

ЏЕСИКУ ЗАЛЕПИ
НА КАРТОН
И ИСЕЦИ

Џигин кутак

КАКВА
ЛЕПОТИ-
ЦА!

ЛЕПРШАВА ХАЈУНА

ПОПОДНЕВНА ХАЈУНА

ПРОСЕЦИ ПО
ЦРТИЦАМА И
ПРОВУЦИ
НОГЕ

КОСУ ЗАСЕЦИ ДО
ВРАТА

ПРОСЕЦИ
ПО ЦРТИЦАМА
И ПРОВУЦИ
ГЛАВУ

ОТМЕНИ КОМПЛЕТ
С КРЗНОМ

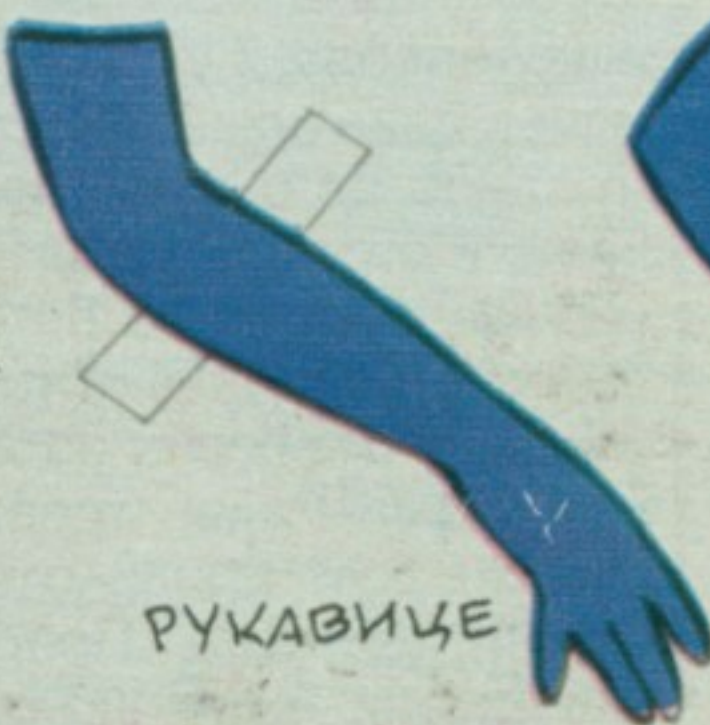
ХАЈУНА ИЗ ФИЛМА

ПРОСЕЦИ ПО ЦРТИЦАМА И ПРОВУЦИ
НОГЕ

МИНИ
ХАЈУНА

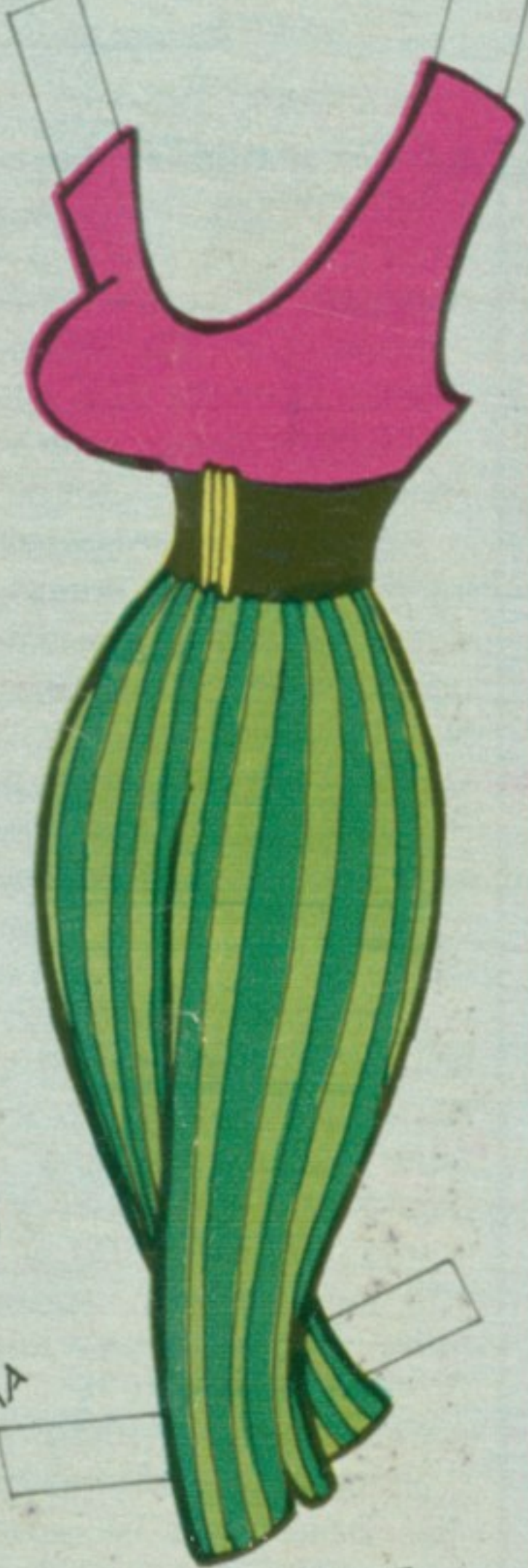
РУКАВИЦЕ

ШЕШИР

ПРОСЕЦИ ПО ЦРТИЦАМА

ПАНТАЛОНЕ

ИЗ

ТАЈНИХ

АРХИВА

ДРУГОГ

СВЕТСКОГ

РАТА

ОПЕРАЦИЈА РАЈО

*У саставу савезничких
снага на арденском фронту
нашла се и једна америчка
тенковска бригада. Од њеног
заповедника нико од
одговорних није затражио
документ о прекоманди*

Како и одакле се појавила америчка тенковска бригада која ће касније постати предмет тешких и мучних разговора у штабу савезничких снага, то генералу Двајту Ајзенхауеру нико није умео да објасни.

Био је децембар 1944. Тешки дани и за Немачку и за савезничке трупе. Савезници су, после јунског искрцавања у Нормандији, великим губицима плаћали надирање према Рајни, а Хитлер настојао да их заустави по сваку цену. У његовом штабу, у замку код Франкфурта, грозничаво је тражено решење. Хитлерови војни саветници, пре свих генерал Јодл, дубоко су веровали да би снажна противофанзива на фронту у облику клина, ширине 100 и дубине 120 километара, просто разнела непријатеља. Хитлер је прихватио предлог.

Разрађен је план. Противофанзива је требало да почне 16. децембра у Арденима, шумовитој висоравни која се делом простире у северној Француској а делом у југоисточној Белгији и Луксембургу.

— Убаците у борбу сваког човека, сваки тенк, сваки авион! — лупао је Хитлер шаком по великој карти. — И обавезно укључите операцију „Грајф“!

Скорценију на душу

Тако је почела да се остварује операција „Грајф“ која је по неким изворима била идеја есесовског пустолова Ота Скорценија, док је по другим казивањима настала у Хитлеровом штабу. Једно је сигурно: Ото Скорцени је пред Фирером преузео на себе одговорност за успех операције. Исто тако, то је била једна од најнеобичнијих акција у Другом светском рату. У суштини, додуше, није била новост, али по обиму, средствима и начину њиховог коришћења спада у јединствене подухвате.

Наиме, Немци су смислили да једна цела тенковска бригада састављена од америчких средњих тенкова „шерман“ треба да се убаца у састав савезничких снага и то истог дана када започне арденска противофанзива. Требало

је да прави дармар у противничким редовима, омета отпор, изводи диверзије и радио-везом обавештава немачку главну команду о кретању непријатељских јединица. При том, разуме се, није смела да буде откривена.

Од људи који изванредно говоре енглески, изабрана је посада тенкова. На себи су имали америчке униформе и сви су морали да науче детаље о родном граду у Америци, колеџу који су похађали, породици коју су оставили у домовини. Снабдевени су америчким новцем и беспрекорно фалсификованим документима.

Није тешко закључити како су Немци дошли до америчких тенкова. Од часа искрцавања савезника у Нормандију (радило се о око милион војника и огромној количини механизације) па до битке у Арденима савезничке трупе су у тешким борбама, пробијајући се према Рајни, трпеле и губитке. Том приликом губили су и тенкове. Поправљени „шермани“ одлично су послужили за операцију „Грајф“.

Хитлерова противофанзива у Арденима била је последњи очајнички покушај да се спасе што се спасти може. Зато су Немци у борбу убацили осам тенковских дивизија, око две хиљаде тенкова, 600 ловачких авиона и 24 пешадијске дивизије. Подаци о јачини снага прилично су противречни, али у сваком случају у одсудну битку кренуло је малтене све што је Хитлер могао да прикупи на Западном фронту.

Ко би рекао да је поред толике силе посебан значај придаван и једној тенковској бригади прерушеној у америчку!

Јединствено решење

Одиста, тешко је пружити одговор на питање како се прерушена немачка тенковска бригада ушуњала међу америчке трупе. И од обичног редова се траже документи о прекоманди! Касније је вођена истрага, али је ствар за ташкана. Да не пукне брука!

Било како било, по преласку у савезничке редове „но-

ва" америчка тенковска бригада распршила се дуж фронта у групама од 2 до 3 тенка. Немачка противофанзива започела је 16. децембра а већ сутрадан кроз белгијски град Малмеди прошао је чип са америчким официром и три војника. Били су то прерушени Немци из састава бригаде. На њих нико није обратио пажњу. После непуног часа немачки генерал Дитрих примио је радиограм: „Малмеди готово празан!"

Следећих дана генерал Дитрих је готово бомбардовао Скорценија извештајима пристиглим са савезничких положаја. Садржавали су податке о аеродромима, распореду и снази трупа, складиштима муниције...

Очигледно, учесници операције „Грајф" више су него добро обављали задатак!

Пошто су диверзије учестале на широком фронту а амерички контраобавештајци успели да „улове" неколико радиограма, одбачена је могућност издаје у сопственим редовима. Било је, дакле, више него јасно да су Немци убаци-

ли своје људе у редове америчке армије. Али, како их открити међу стотинама хиљада војника!

У штабу америчке контраобавештајне службе завладала је паника. Ако се овако настави, последице ће бити тешке. Сви штабови сектора обавештени су о уљезима. Међутим, то је више имало значај упозорења и није доприносило откривању Немаца прерушених у америчке војнике.

Најзад, нађено је невероватно једноставно решење. Штабовима сектора наређено је да задуже поверљиве офицере и војнике да на маршу, у борби, за обедом, уопште у свакој прилици, узгред и ненаметљиво постављају питања официру или војнику до себе. Ова операција америчких контраобавештајаца названа је „Тарзан" и добила је ознаку строге поверљивости.

Хвала ногама Бети Гребл

Тако су на фронту почела да падају питања. Руча се, а

војник војнику до себе: „За који рагби-клуб навијаш?" Или: „Шта мислиш да ли је Тарзан најбољи бацач у безболу?"

Питања су пљуштала, али су и Немци прерушени у америчке војнике доспевали у руке војне полиције. Наравно, нису знали да одговоре. Јер, свако америчко дете прати рагби-лигу и познато му је да је Тарзан литерарни лик и нема благе везе с безболом!

Један „амерички" пуковник спотакао се о ноге глумице Бети Гребл! Несрећник, није знао да одговори на коју су суму њене ноге, иначе најлепше у Холивуду, осигуране! У то време слике Бети Гребл могле су да се виде излепљене по свим војничким баракама, а није било новине која није објавила да је славна глумица осигурала ноге на — милион долара!

За десетак дана америчка контраобавештајна служба окончала је операцију „Грајф". Већина припадника прерушене тенковске бригаде похватаана је. Они који су успели да умакну убрзо су побијени.

Јер, убрзо се испоставило да у склопу операције „Грајф" не делује само прерушена тенковска бригада, већ да су Немци пре арденске противофанзиве спустили падобраном из авиона иза савезничких линија на десетине својих агената с којима су припадници тенковске бригаде требало да се споје на обављеном задатку. Захваљујући члановима француског Покрета отпора који су успели да се докопају немачког поверљивог документа о овој шпијунској мрежи, сви немачки агенти и прерушени тенкисти који су успели да побегну са фронта похватани су.

* * *

Немци су у арденској противофанзиви прегажени. Изгубили су око 220.000 војника и велики број тенкова, топова и авиона.

М. Тодоровић

Илустровао: Брана Јовановић

ХИ-МЕН И ГОСПОДАРЧУ СВЕМИРА

НЕКЕМО
УСПЕТИ
ДА ИМ УМА-
КНЕМО!

ОНДА
-НА
ЊИХ!

ОРКО, СКЛОНИ СЕ!
ЈА ЋУ ИМ ПОКА-
ЗАТИ...

АКО МИ СЕ
НЕШТО ДОГОДИ,
ПОБРИНИ СЕ ЗА
САРИНДИ!

2/24

ЗАКЛЕО САМ СЕ
ДА ЋУ ШТИТИТИ ЖИ-
ВОТ... КАКО САД ДА
ИХ ЗАУСТАВИМ, А
ДА ИХ НЕ УНИШ-
ТИМ?

2/25

АХА! ФИЈУК
МОГ МАЧА ЋЕ
ИХ ЗБУНИ-
ТИ!

ЗНАО САМ...
САМО ЈОШ МА-
ЛО ДА СЕ ПРИ-
МАКНЕМО...

САРИНДИ!
ПАЗИ!

ЏРНОКРИЛЦИ
НЕ ОДЛАЗЕ!

ДРЖИ СЕ! СЛЕДИ
ОБРУШАВАЊЕ!

САРИНДИ!
САГНИ
СЕ!

2/27

ГЛЕ, ХИ-МЕНЕ,
МОЖЕМО СЕ
САКРИТИ У
ОМУ КУКИ-
ЦУ!

УМАКЛИ СМОИМ!
НИСУ ТЕ ПТИЦУРИНЕ
СВЕМОГУКЕ!

ОВО МОЖЕ БИТИ И КОН-
ТРОЛНИ БУНКЕР ЏРНОКРИ-
ЛАЦА! АКО САМ ДОНЕО
ПОГРЕШНУ ОДЛУКУ, ГОТО-
ВИ СМО!

231

У СЛЕДЕКЕМ БРОЈУ: САРИНДИНО ОТКРИЋЕ

КАРИЈЕРЕ:

**YU
група**

– Судићи по каубојском мотиву на омоту нове плоче неко ко не зна вашу музику, а такви су ретки, могао би да закључи да свирате кантри, ритам и блуз.

Плоча се зове „Трагови” јер су композиције на њој у вези са оним што смо раније свирали а представља и наговештај будућности. А што се тиче омота, може да подсећа на кантри јер ми и јесмо неки каубоји, стално смо на путу и увек се нешто догађа.

Можеш ли да процениш које ће од нових песама оставити траг и постати део ваших концерата?

СВИЛЕНА БУБА У ГЛАВИ

– Ова плоча је, можда, најсмиренија, има највише умерено лаганих и распева-них песама. Никада се нисам бавио рачунањем и процењивањем, а опет се дешавало да са сваке плоче остане песма или две које и дан-данас свирамо.

Планирате ли неку плочу која би заокружила каријеру?

Уз „Бијело дугме” нај-
старији домаћи састав
YU-група објавила је
своју осму плочу „Тра-
гови”. О томе како се
ради и свира на дуге
стазе говори Драги Је-
лић, гитариста и аутор
већине песама које је
YU-група протеклих
двадесет година свира-
ла

– Већ дуго нам је жеља да направимо праву живу плочу. Нешто од тога урађено је на компилацијској плочи „YU rock легенде”, али мислим да следећа плоча мора да нам буде концертна. Нагомила-ло се материјала а ми најбоље звучимо уживо и зашто да људима не приушти-мо да то чују. А ми не путујемо као ра-није када смо свирали по 250 концерата, сада је то сведено на разумних 100 кон-церата годишње.

Иако вам музичка мода последњих година иде на руку – све више се цене ги-таристичке групе и топ листе у свету заузимају претежно четрдесетогодишњаци – изгледа да ви ни у супротном случају не бисте мењали свој стил и музику?

ТРАЖИЛИ СТЕ ПЕСМУ

ХИТ

ХИТ

ХИТ

ИЗЈАВА НЕДЕЉЕ:

„На нашим концертима у публици је пуно девојака које бацају цвеће на бину. Не знам да ли је то знак пријатељства или страсти.”

Пол Макартни

НЕ ВЈЕРУЈЕМ ТВОЈИМ УСНАМА

Не вјерујем твојим уснама
када уздах залече
ноћас те ријеч не слуша
не долази до мене
Не вјерујем твојим очима
када црно заискре
суза за срце је љепљива
ал' ти се не омаче
И буде се немири
што су ближе то смо даље
ми
и већ се туга дирнути да
уснама твојим не вјерујем ја

Текст и музика: Златко
Арсланагић
Изводи: Борис Новковић

– Ми сада немамо шта да тражимо, нити нешто битно да мењамо. Прва два-три албума рађена су тако да избегнемо понављање. И у свету је био такав тренд да се групе од плоче до плоче што више разликују. Показало се да то није добро. Односно, група која није нашла себе мора да се мења, а ми смо одавно изградили свој стил. Код нас, тако рећи, никад није било изненађења. Што каже један мој другар; волим да дођем на ваш концерт јер сам сигуран да ћу задовољан отићи кући. Значи, никаквих изненађења нити спектакла у смислу да ћете се потући, да нећете доћи или ће неко изаћи пијан на позорницу, тога нема.

Може ли се после свих ових година рећи да ти је теже да пишеш нове песме?

– Не, међутим, што сам старији, имам све мање времена. А логично би било да

је обрнуто. Прече ми је, и лепше, да одем на Дунав, седнем у чамац па се возим пар сати, онда одем до неког другара па причамо и – зачас прође дан. Све

Забавнице,
Реци ми нешто више о певачу Елису Куперу и његовим албумима.
Мирослав из Зрењанина

Право име му је Винсент Фурније а рођен је 1948. године у америчком граду Детроиту. Са школским друговима основао је групу „Earwigs, Spiders и Nazz” да би 1968, када су се преселили у Лос Анђелес, саставу наденули име „Alice Cooper”. Прва два албума „Pretties For You” и „Easy Action” нису им донела успех већ дугове. Следећа плоча „Love It To Death” постала је популарна, а плочом „Killer” учврстили су позиције. Следи њихов највећи комерцијални успех албум „School’s Out”. Први знак пада популарности најављује плоча „Billion Dollar Babies”, док плоче „Muscle of Love”, „Welcome To My Nightmare”, „Alice Cooper Goes To Hell” и друге показују музичку испразност у коју западају. Чак ни то што је Купер 1974. године изабацио из групе оригиналне чланове и довео музичаре који су радили са Лу Ридом није им помогло да врате популарност. И ето,

мање размишљао о самој музици коју би требало да радим. Додуше, ни до сада нисам тако радио. Мислим да је поштеније кад се све уради у даху. Јер, песме су направљене, стоје негде у глави, а ја их онда, неколико дана пред улазак у студио, само развијем. То је као она свилена буба која чучи у својој кућици и кад дође време она је само отвори и тако настане свилена музика YU-групе.

П. Јањатовић

када су га сви отписали, Алис Купер се прошле године појавио са плочом „Trash” на којој је низ хитова и која га је вратила у врх.

Драги Забавнице,
Да ли је код нас изашао албум групе „Skid Row”?

Сандра из Београда

До тренутка када текст предајемо у штампу њихова плоча није освојила у нашим изложима.

Група „Milli Vanilli”

вио загребачки „Југотон”. Иначе, та плоча се за америчко тржиште појавила са незнатним изменама, тачније, неке песме су другачије ремиксоване.

Овим неопозиво издати СПОМЕНАР..... примерак, ДНЕВНИК..... примерак, по цени од 40,00 динара по једном примеру. Потпуно заједно са поштом третирајући платићу приликом издатија.
Име и презиме
Адреса стана
Број поште и место

Поштовани ђаци!

Поново су са вама публикације БАЧКО ДОБА

- СПОМЕНАР у новом руху и нова књига
- ДНЕВНИК
- У СПОМЕНАРУ и ДНЕВНИКУ сваки лист је уметнички обликован цртежима обојеним нежним и топлим бојама, са простором за упис порука, успомена и свакодневних тајни из БАЧКОГ ДОБА.
- Ове илустроване књиге штампане су на квалитетном папиру, а насловне стране на кунстдруку у боји.

НАРУЧБЕНИЦА

Наша адреса:
БАЧКО ДОБА,
п. факс 22,
11060 Београд

НАУЧНА
ФАНТАСТИКА

Уређује
др Зоран Живковић

РАДМИЛО АНЂЕЛКОВИЋ

ЛЕТЕЋИ ТАЊИРИ

НЕ

СЛЕЋУ
У

ЛАЈКОВАЦ

За климу на Земљи говорили су ми, тамо код куће, да је сасвим у реду. Да могу да бирам. Између жарких предела, сувих нешто изнад, влажних испод и око полутара. Умерених у подручју пасата, додуше, много влажних тамо где их на- зивају монсунима и рушилачких тамо

где се зову торнадо, ураган или тајфун. Хладних и сувих у тајгама и поларним, вечито залеђеним областима. На нашој планети не може да се бира. Увек све исто, као нека боља подручја на Земљи. Толико исто да просто пожелиш да се нешто промени, да буде другачије. Бар за неко време. Тако сам и схватио посао који су ми

доделили. Антропологија, етнографија и социологија на Земљи. Регионална. По мом избору. Добро плаћено задовољство у трајању од шест земаљских месеци.

Да је било по мом избору! И да је трајало само шест месеци.

Према подацима са којима смо распо- лагали у то време, одабрао сам медите-

ња да би се осећали слободним. Као да најпре мораш нешто да изгубиш па да се затим бориш до изнемоглости, најчешће и до смрти, да то повратиш. Тврде да је то дијалектика, а не разликују узрок и последицу. Заборављају да су били слободни пре него што су успоставили ту двојност могућности. Међутим, то и није тако важно у свему што ми се догодило, а догађа ми се и даље. Мада је и то било у попису мојих задатака.

Према важећим прописима за улазак у атмосферу Земље у пасате сам се убацпо на Атлантику и ушушкао се у обичне масе. Тако је најбезбедније јер Земљани увек дижу панику кад нас примете. Следећа три дана била су право уживање док се пасат, у широком луку, приближавао обалама Европе. Затим је почео да се истреса, најпре на Француску и Британска острва, а затим сам се добро протресао преко Алпа. Све време-ном досади, па и ово локално таљигање. Да сам бар могао да посматрам крајеве изнад којих сам летео! Пожелео сам да се заврши и да коначно изиђем из облака и одаберем себи место у сунчаној Грчкој.

Изгледа да су ме Земљани спазили негде испод линије Панонске низије. Мој брод се лагано заљуљао, а потом су уређаји регистровали експлозију. Тада, на почетку, није било штете. Удари су учес-тали и бродски рачунарски систем почео је да паничи. Саветовао је повратак, мољакао да издам наредбу да пређемо на полуматеријалну верзију, захтевао да укључим неутрализатор инерције тврдећи да ће тако моћи да избегне сваки по-годак. Удовољио сам му, а он је одмах налетео на прву следећу ракету.

– Штета је била велика и морао сам да се спустим...

– Ма немој...? – отеже мој саговорник и зали свој напор садржином чокањчета.

– Шта, ма немој...? – нисам могао да схватим у шта сумња. Такви су људи у овом крају. Све саслушају, чини ти се верују у сваку реч, а онда обавезно почињу да побијају. Значајна чињеница за моју студију, али, к врагу и студија ако ништа не могу да кажем а да се тај са-мном сложи.

– Па то да те је оборила противградна ракета...

– Мени се учинило да ме гађа читава противавионска батерија...

– Такви смо ми... А онај брбљиви Јован из Месне стално тврди да смо ми сељаци лоши стрелци. Неће бити...

Нисам разумео гест којим је завршио реченицу мада није било први пут да га видим. У жељи да се приберем посегох за својим чокањчетом. Навикао сам по-следњих година уз овце, у осами, по-врлетним ливадама и шумским про-планцима. Кад зазими, сатерам стадо у бачију и оставим Јагоша и керове до-пролећа. Не могу да се навикнем на ни-ске температуре па се вратим у варош. У кафани, у друштву доконих сељака, чешљам протекло време и чекам.

Отпијем добар гутљај, преберем ви-љушком по киселом купусу. Тома, мој вечерањи друг, зуре у мене. Чека и он. Да проговорим, на мене је ред.

– Надам се да ће ове зиме доћи по ме-не... – рекох тек да прича крене даље.

– А ко, братац?

– Моји – покажем прстом навише.

Одозго...

– Опет ти о томе – уздахну Тома. – Ре-коше мени да често булазниш.

– Не булазим...

Тома види да нема извлачења и зове келнера. Наручи још по чокањче, белог мрса и проје. Зна да ће потрајати до кас-но, па да не падамо пре времена. У знак да је спреман удари шаком о сто.

– Ти опет о томе како си дошао лете-ћим тањиром?

– Да...

– И не можеш никоме да га покажеш?

– Не могу. Развукли сељаци до проле-ћа. Прве године док сам се сналазио ка-ко да преживим...

– Јес', 'оће они, није да неће. И не ос-таде ни комадић?

– Баш ништа.

– Добро, човече, а зашто ти је важно да ми мислимо да си одозго? Ко те, уоп-ште, питао? Важно је да си добар човек, а крсти се или клањај како хоћеш.

– Ја јесам одозго – тврдоглаво сам по-нављао. – Видећеш кад дођу...

– Хоће, јадац. Нисмо ти ми крај за такве дошљаке. Ни покојном Тарабићу нико није веровао. Ако и дођу, доћи ће у Америку, или у Швапску, можда и код Руса. Русија ти је велика земља...

– Ми не бирамо према вашим држава-ма. Оне за нас не постоје...

– А што само код Американаца стал-но слећу? Опет био филм на телевизији. И у биоскопу. Женска нека, маћеха.

– То су само филмови. Та бића нису права...

– Ма немој! – опет ће Тома, али овај пут настави: – К'о велиш, онај Алф, ис-то. Па, тек она женска, Ким! Само ти си прави. Досмучао се ко зна откуд, купио две-три ливале и стадо оваца ко зна ка-ко. Изгледаш к'о мој комшија Радојица кад су га звекнули по тинтари. Мој брај-ко, ти ванземаљци не изгледају к'о ти.

– Ма, морао сам да узмем ваш лик. Баш као твој комшија Радојица. Шта могу кад сам најпре њега срео...

– Хајд' мало личи на мене, па да ти поверујем.

– Не могу. Уређај за трансформацију остао ми у летелици.

– Што не сретe прво ону малу... – уз-дахну Тома.

Уз уздахе са различитим поводом ис-празнисмо чокање.

Келнер ухвати мој значајан поглед и донесе нове.

– Ето, синоћ, на пример. – Тома преко реда узео реч. – Јавили на телевизији да су се спустили у Вороњез. Русија ти је то, а не Србија и Лајковац. И опет не ли-че на тебе. Горостаси, брале као за Руси-ју...

– Па шта. Какав светац, такав и тро-пар. Ја вама једва допадох...

Био сам помало љут и морао сам да му кажем.

– Та ти је већ боља – насмеши се То-ма. – Знам је за Марка Миљанова.

Схвативши да ни Тома није прави чо-век за моју причу, ухватих се Кањоша Мацедоновића и уз љуту и печење заро-нисмо у ноћ.

Мало ми се мутило у глави када смо се растали на крају вароши, под окасне-лом светиљком за залутале. Певушио је одлазећи:

„Иде Миле лајковачком пругом...”
Ја сам окренуо ка свом сокаку, пома-ло тугујући за малом Ким.

Илустровао: Бранислав Мојсиловић

ранско подручје, јужни део Балкана, те-риторију државице по имену Грчка. Чудно је како су се људи разделили. Као да је то важно. Измислили власт и поли-тику. Однос какав није познат нигде у галаксији. Има нечег самоубилачког у тим опредељењима. Измисле ограниче-

Пише: Елизабета Лукић-Зељуг

ХОРОСКОП ЗА МЛАДЕ

од 6. до 12. априла

ОВАН (21. 3 – 20. 4)

Звезде су ти наклоњене и ти то вероватно осећаш, све ти иде од руке, успеваш да будеш међу најбољима, а теби је то јако важно. У школи ће све и даље бити одлично. На љубавном плану могу да се појаве мале невоље јер волиш тајне везице, што ће симпатија вероватно открити.

БИК (21. 4 – 20. 5)

Пријаће ти дружење са пријатељима, вероватно ћеш се помирити са једном Водолијом на коју се љутиш. У школи ћеш блистати. Не би требало да претерујеш са проверавањем осећања своје симпатије, због љубоморе можеш да забрљаш и посвађаш се. Изузетно лепе дане имаћеш 10. и 11. априла. У кући све О. К.

БЛИЗНАЦИ (21. 5 – 21. 6)

Највише среће имаћеш у школи. Једноставно, моћи ћеш да оствариш све што пожелиш. Немој превише да се бавиш трачевима, створићеш себи невоље. Што се тиче симпатије, мало ће захладнети осећања, али ако ти је заиста стало до ње, мораћеш да се потрудиш и убедиш је у то.

РАК (22. 6 – 22. 7)

Звезде ће се побринути да ти ова недеља остане у сећању. Могућа је нова љубав која ће бити веома важна у твом животу, а ако већ имаш симпатију, догодиће се нешто лепо што ће

учврстити вашу везу. Дивне дане имаћеш 9. и 10. априла. У школи је све сјајно, „срећна звезда“ је са тобом. Са родитељима можеш отворено да разговараш 10. априла.

ЛАВ (23. 7 – 23. 8)

Збуњивало те понашање пријатеља, међутим, сазнаћеш за малу подлост једног Бика који је причао неку неистину о теби. Све ће се, напokon, средити. Једна Вага биће ти врло занимљива, али само за љубавну авантуру. Немој да прецењујеш своју привлачност, могла би јавно да те исмеје. Захваљујући лудој срећи избећи ћеш лошу оцену. Убудуће пази!

ДЕВИЦА (24. 8 – 22. 9)

Ово ће бити твоја недеља за љубав. Преко пријатеља у знаку Рака упознаћеш сјајну особу која ће те избацити из равнотеже. Може ти се догодити да се толико заљубиш да нећеш моћи да спаваш. У школи као да за тебе нема. Ипак, ако хоћеш да поправиш неку оцену, јави се да одговараш 10. априла, сигурно ћеш имати среће. Родитељи ће бити расположени да ти испуне жеље.

ВАГА (23. 9 – 22. 10)

У школи ће све бити изврсно. Ипак, покушај да не учиш кампањски, једном ти то може доћи главе. На љубавном плану све по старом. Симпатија ће ти се и даље дивити, настојаће да заблиста пред тобом. Са родитељима ћеш имати мали сукоб због тврдоглаве жеље да увек радиш по својем.

ШКОРПИОН (23. 10 – 22. 11)

Коначно ћеш успети да са симпатијом успоставиш добре односе. Нећеш правити љубоморне сцене, схватићеш да нема смисла да је кињиш за сваку ситницу. Ако немаш симпатију, на правом си путу да је сретнеш, ова недеља је по питању срца једна од најважнијих у овој години. Наљутићеш родитеље нервозним и нестрпљивим понашањем, чувај се.

СТРЕЛАЦ (23. 11 – 21. 12)

Коначно ћеш моћи да са родитељима направиш неки разуман договор око решења најчешћих

неспоразума. Вероватно ћеш добити повишицу депарца или новац који не очекујеш. Под условом да те занима неки ред у твом неорганизованом животу, моћи ћеш лепо да испланираш своје обавезе. Покушај, имаћеш много више слободног времена. На љубавном небу још увек ништа ново.

ЈАРАЦ (22. 12 – 20. 1)

Сјајно ћеш се забављати са другарима. Проводићеш са њима више времена него обично. Вероватно ћеш открити неке нове чари које доноси дружење. Пажњу ће ти привући симпатична особа из краја коју до сада ниси запазио (запазила). У школи ћеш имати среће са предметима који ти обично стварају невоље. Родитељи ће се успротивити твом захтеву да нешто купиш.

ВОДОЛИЈА (21. 1 – 19. 2)

Успећеш да објасниш симпатији колико је теби важно да имаш слободу, не због других особа, већ да желиш да се посветиш и неким другим стварима. У школи ћеш направити грешку непромишљеним потезом, добро промисли пре него што се јавиш да одговараш.

РИБЕ (20. 2 – 20. 3)

Венера, планета љубави, улази у твоје сазвежђе 6. априла што ће сигурно довести до промена на љубавном плану. Твоје дуго чекање ће завршити, сигурно ћеш започети лепу љубавну везу. Одлично се слажеш са Раком и Девицом. У школи ћеш имати више среће него обично, само треба да покажеш своје знање. Родитељи ће бити добре воље и расположени да ти изађу у сусрет.

	ОВАН	БИК	БЛИЗНАЦИ	РАК	ЛАВ	ДЕВИЦА	ВАГА	ШКОРПИОН	СТРЕЛАЦ	ЈАРАЦ	ВОДОЛИЈА	РИБЕ
Матерњи језик	△	□	☆	□	△	☆	□	☆	△	□	☆	□
Математика	○	☆	□	△	○	□	△	□	☆	○	□	△
Страни језик	□	△	☆	□	☆	△	□	○	□	☆	△	□
Уметност	☆	□	△	☆	○	□	☆	□	△	□	△	☆
Историја	△	☆	○	□	☆	△	□	☆	○	☆	☆	△
Географија	○	☆	□	△	□	☆	□	☆	□	△	○	☆
Друштвене науке	□	△	☆	○	□	△	☆	□	☆	○	△	□
Физика	△	□	△	☆	□	○	△	☆	□	☆	○	△
Хемија	○	△	☆	□	☆	□	△	□	○	□	△	□
Биологија	☆	○	△	☆	□	☆	○	△	☆	○	☆	□
Техничке науке	○	□	△	□	☆	△	□	○	△	☆	□	△

☆ – Звезде су ти врло наклоњене (5), □ – Нећеш заблистати (4),
△ – Извући ћеш се (3), ○ – Имаш мале шансе (2), × – Лоше ти се пише (1)

Илустрова: Драгана Јовчић

BODY LINE

BODY LINE – кућно вратило намењено је вежбању свих делова тела: стомака, струка, леђа, ногу и руку. Монтира се по упутству – на врата без стакла за 3 секунде, тако што се горња шипка пребаци преко врата (или испод) и врата се затворе. Кућно вратило има велику улогу у корекцији кичменог стуба, првенствено код деце, али и код одраслих који већи део дана проводе седећи.
ЦЕНА 140 дин.

NOVO

**5 МИНУТА ДНЕВНО
ЗА ЛЕПОТУ И ЗДРАВЉЕ**

BODY ROLLER

BODY ROLLER је једноставна справа за елиминисање стомака и сувишних килограма, за стицање кондиције и јачање мишића. Снажећи мишиће трбуха, леђа и слабина, ојачавате и кичму, а ваше тело добија лепши облик и младалачку свежину. За дете је Body Roller играчка, за младе део редовног тренинга, за оца и мајку средство за рекреацију, а за баку и деду средство у борби против старења. Вежбајте по упутству.
ЦЕНА: 105 дин.

BODY BAND

BODY BAND – тегови у облику наруквица за свакодневну рекреацију и јачање мишића.

Уз ове наруквице добијате и постер који садржи упутство за 3 групе од по 10 вежби названих **НОВА ГИМНАСТИКА** које служе за обликовање тела. Body Band наруквице можете користити и при обављању свакодневних послова и ви сте вежбали а да то и не примећујете.

Производе се у тежинама од 0,5 кг и 1 кг.

ЦЕНА за пар наруквица од 0,5 кг. 70 дин; од 1 кг. 126 дин.

Ако наручујете комплет справа, цена је нижа 10%.

Гаранција за све справе 12 месеци.

Наручивање путем Наручбенице или на телефоне: 011/105-168, 106-662 и 615-267 од 0 до 24 сата и суботом и недељом.

Плаћање поузећем уз трошкове поштарине.

НАРУЧБЕНИЦА –

ком. **BODY LINE** – 140 ДИН.

ком. **BODY ROLLER** – 105 ДИН.

ком. **BODY BAND** по 0,5 кг. 70 ДИН.

ком. **BODY BAND** по 1 кг. 126 ДИН.

Име и презиме _____

Адреса _____

телефон _____

лична карта _____

LINE PLAST Погон Земун, Максима Горког 79, 11080 ЗЕМУН

ЕНИГМАТИКА

Припремају: М. Јеленковић и З. Зељковић

УКРШТЕНЕ РЕЧИ

◆	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
1						■						
2								■				
3			●	●	●				■			
4			●	●	●		■					
5								■				
6		■		■								
7												
8												
9	■				■							
10												
11			■									

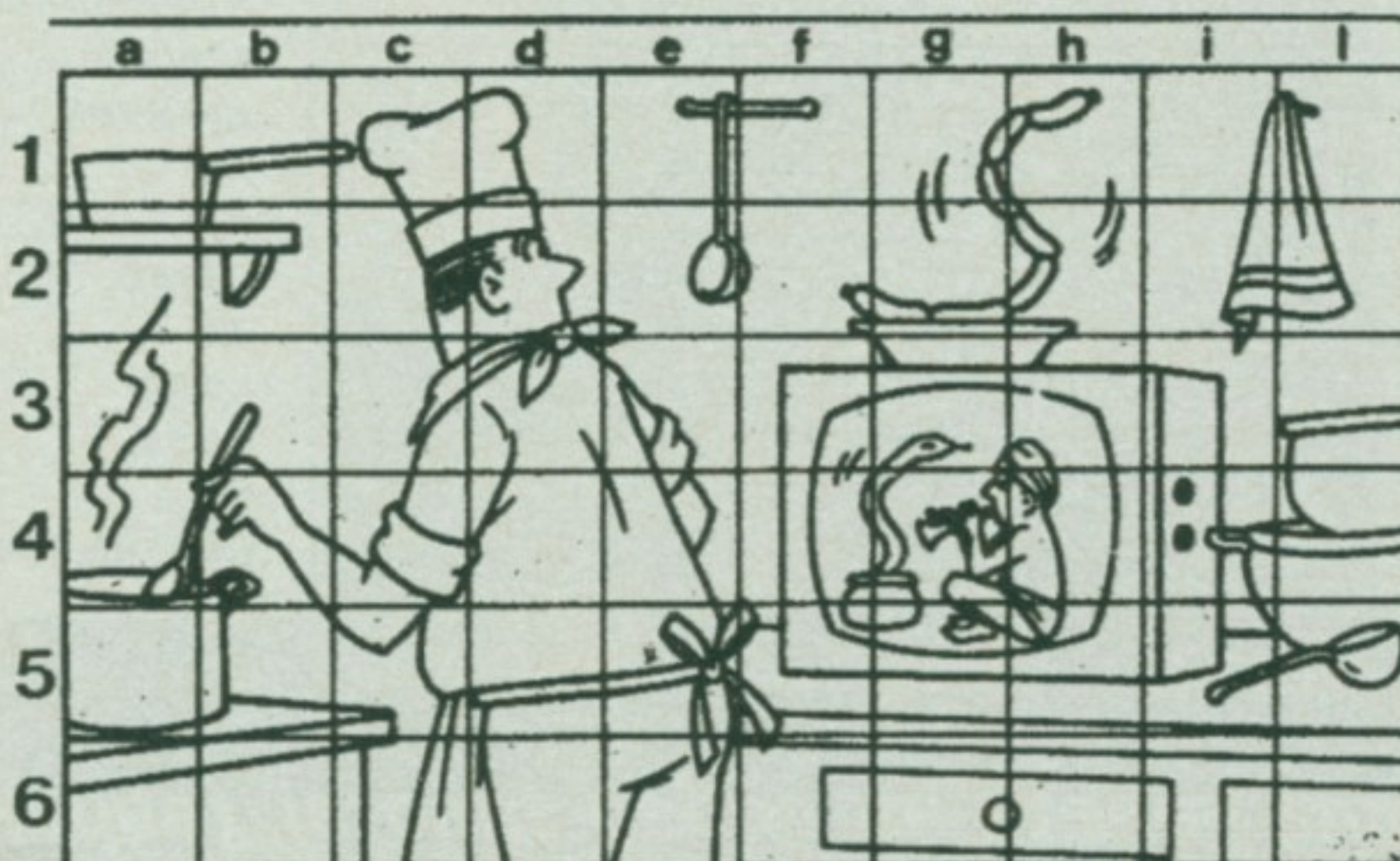

ВОДОРАВНО: 1. Новац којим се нешто икупљује – Место под Дурмитором, 2. Окружити, опколити – Муслиманско мушко име, 3. Бајаги, тобоже – Није оштар, 4. Врста разорног ветра – Име глумца Губерина, 5. Сисар – Женско дете, 6. Ознака за тон – Свеза – Река у Аустрији, 7. Женка вука, 8. Непрофесионалац, 9. Омладинска радна акција (скр.) – Ауто-ознака за Италију, 10. Надолажење, 11. Два иста слова – Жалосна врба.

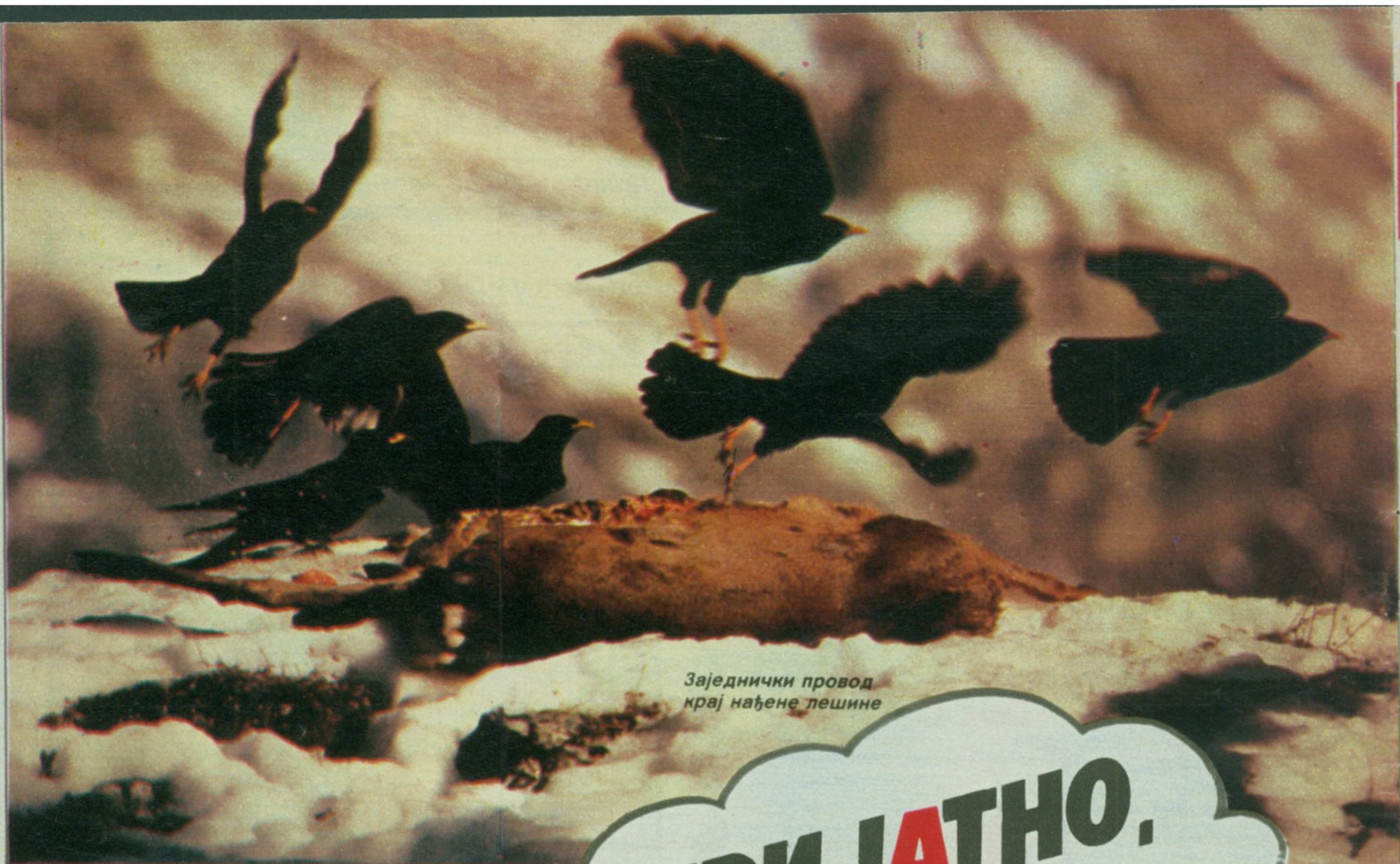
УСПРАВНО: 1. Скуп знања и вештина стечених у животној пракси (мн.) – Лудолфов број, 2. Скорашњи – Замор (мн.), 3. Произвођачи кобасица, 4. Наш смучар-скакач, Примож – Староседеоци Италије, 5. Глиста која се као црв припија уз животињско тело и храни се крвљу (мн.) – Име глумца и певача Монтана, 6. Главни град Мадагаскара, 7. Печат, штампил – Симбол угљеника, 8. Ауто-ознака за Аустрију – Узвик којим се терају кокоши, 9. Иницијали песника Миљковића – Пливачки клуб (скр.), 10. Ливадска биљка, 11. Простирке од рогозине, 12. Наш књижевник и сликар, Момо.

ИДЕНТИЧНИ КВАДРАТИ

Која три квадрата су потпуно иста? Означите их словима и бројевима.

РЕШЕЊА ЕНИГМАТИКЕ НА СТРАНАМА МАЛЕ ПОШТЕ

Заједнички провод
крај нађене лешине

ПРИЈАТНО. ЉУБАВИ!

Право гавраново лице

Краљевски
гавран
дугачак
је,
од
главе
до
краја
репа,
65
центиметара

**Када налете на добар залогај, гаврани
воле да га поједу у друштву. Зашто?
Зато што им оброк у друштву девојака
више прија**

Они су међу птицама прави Ајнштајни. Знају да броје до осам а то је само једна од особина коју је одавно открио Ото Келер. Гаврани помажу вуковима да открију плен, да би затим, заједно са њима, учествовали у гозби. Имају запањујуће памћење и невероватну способност да разумеју ствари. За краљевског гаврана (*Corvus corax*), највећи примерак ове врсте може се рећи да је прави „главоња”: његов мозак је седам пута већи од оног који има врабац. Иако тежина мождане масе није једини доказ интелигенције, сигурно је да је његова памет на далеко вишем ступњу него код осталих птица.

Индијски гавран (*Corvus splendens*), који насељава пола земаљске кугле и постаје све већа напаст, нашао је начин да путује чак и преко океана а да не потроши ни трунке снаге. Једноставно стане на

неки брод и превезе се до одредишта.

Неке мање врсте гаврана имају невероватно развијен друштвени и породични живот. Као и међу другим сународницима, и међу њима влада строга хијерархија. За сваку женку брачна веза истовремено значи и пречицу у успињању на друштвеној лествици. Међутим, „склапању брака” претходи нежно удварање кад мужјак мора својој изабраници да доноси укусне залогаје.

Једно скорашње истраживање које је спровео амерички зоолог Бернд Хајнрих расветлило је још један, досад непознати, вид понашања краљевског гаврана, оног огромног чији се реп завршава „на клин”, оног који је у стању да без устезања и без трунке зазора прави безбројне „салто мортале” нападајући у брисаном лету чак и краљевског орла.

Хајнриха је посебно зани-

мало да ли гавран добар за-
логај више воли да задржи за
себе или да га подели с
друштвом. По свему је изгле-
дало да се увек одлучује за
ово друго. То је било у суп-
ротности са већ пословичном
опрезношћу и лукавошћу ове
птице. Овај зоолог није баш
био убеђен да је гавран толи-
ко дарекљив па је зато сва-
ког јутра у зору заузимао бу-
сију на једној црвеној јели
одакле је имао добар пре-
глед на могуће ловиште гав-
рана.

Они се у летње време, кад
има доста пужева, црва, ин-
секата, малих кичмењака или
младунаца других птица, хра-
не врло разноврсно. Али када
температура падне испод ну-
ле и снег покрије земљу, не
смитају им ни лешине. Са
стрпљивошћу коју само науч-
ници могу да имају Хајнрих је,
по највећој зими, чекао и гле-
дао шта се догађа.

И ево – долази дивни кра-
љевски гавран. Са својих 65
центиметара, колико има од
главе до краја репа, стварно
делује – краљевски. Постоје
две могућности: или ће оста-
ти сасвим миран, што значи
да жели да се сам почаст
пленом, или ће вест разгласи-
ти на све стране и оброк по-
делити са друговима. Тако је
и учинио. Али, пошто је крај-
ње опрезан прво ће провери-
ти да се у плену не крије и не-
каква замка. Можда нека жи-
вотиња само изгледа мртва а
у ствари је заспала и у сваком
тренутку може да скочи у
противнапад. Предострож-
ност му налаже да сачека,
што и чини уз много стрпље-
ња. Понекад чак и читав дан
или више.

А затим, кад је сигуран, ис-
пушта посебан крик на који
ће сигурно бити одговора. На
лице места убрзо, са свих
страна стижу јата гаврана. По-
некад их се скуп и педесе-
так. Хајнрих је, као научник,
желео да провери да ли је то
уистину крик позива и зато га
је снимиио а затим проверио
на више места у тој области.
Резултат је увек био исти.
Гаврани се скупљају са свих
страна. Крик је исти као и онај
када се птице дозивају да би
се окупиле на спавање.

Због чега гавран који је от-
крио плен позива и друге
сроднике.

Бернд Хајнрих је одлучио
да то питање разреши докра-
ја. Али, пре тога морао је на
неки начин да зна која је која
птица. У мреже је ухватио не-
колико десетина гаврана, и
обележио их упадљивим бо-
јама. На понеки примерак чак
је успео да прикачи и минија-
турни радио-одашиљач. И ево
шта је открио: највећи број

гаврана који се скупљају око
плена су и мужјаци и женке
стари годину или две, лутали-
це без сталног станишта. До-
зивају се да би се окупили
око хране или да би заједно
спавали.

Ту се обично нађе и неки
„брачни“ пар који, негде у
близини, има своје стално
гнездо. Са тим старцима мла-
ди гаврани морају да се пона-
шају по строгим правилима.
Пред газдама „у кући“ новај-
лије се понашају подређено.
Догађа се, на пример, да се
два гаврана јуре по небу из-
водећи невероватне акроба-
ције. Међутим, Хајнрих је за-
кључио да је реч о правом
правцатом прогањању: стари-
ји мужјак из те области прога-
ња младог који се показао су-
више нестрпљив.

Старци тако обезбеђују се-
би бољу храну, али и млади
увек успевају да зграбе поко-
ји залогај. Чак и кад хране не-
ма у изобиљу, млади, опет,
добро пазе да не претерују.
То окупљање, заправо, пружа
прилику коју нико не жели да
пропусти: на састанак долазе
и младе женке.

Млади мужјаци који веома
рано, чак са непуних годину
дана, почињу да им се удва-
рају, морају да покажу своју
снагу, своје акробатске спо-
собности и моћ да нађу хра-
ну. У таквим друштвеним
окупљањима, које бисмо, на
пример, могли да упоредимо
са нашим дискотекама, дога-
ђа се избор животног партне-
ра.

Младе женке – пошто је на
њима да бирају – обично се
одлучују за оне храбрије,
предузимљивије и умешније у
налажењу хране. То је веома
важан избор пошто ће брак
трајати читав живот, а гаврани
живе око тридесет година.

За време удварања млади
мужјак прави немогуће акроба-
ције, са пикирањем и окре-
тањем од којег застаје дах.
Када се на крају заснује поро-
дица, пар прави гнездо а жен-
ка полаже три, четири или пет
јаја из којих ће се младунци
излећи после двадесетак да-
на.

Гаврани су родитељи за
пример. Мајка слеће у воду и,
накострешивши перје, успева
да задржи довољно капљица
да би окупала своју дечицу.
Осим тога, готово две неде-
ље родитељи једу само оно
што од деце преостане, укљу-
чујући и измет, да би гнездо
било савршено чисто. Са не-
ких четрдесетак дана млади
напуштају гнездо и одлазе
свако на своју страну. Тако
започиње безбрижно лутање
у потрази за „добром“ прили-
ком.

М. И. Ш.

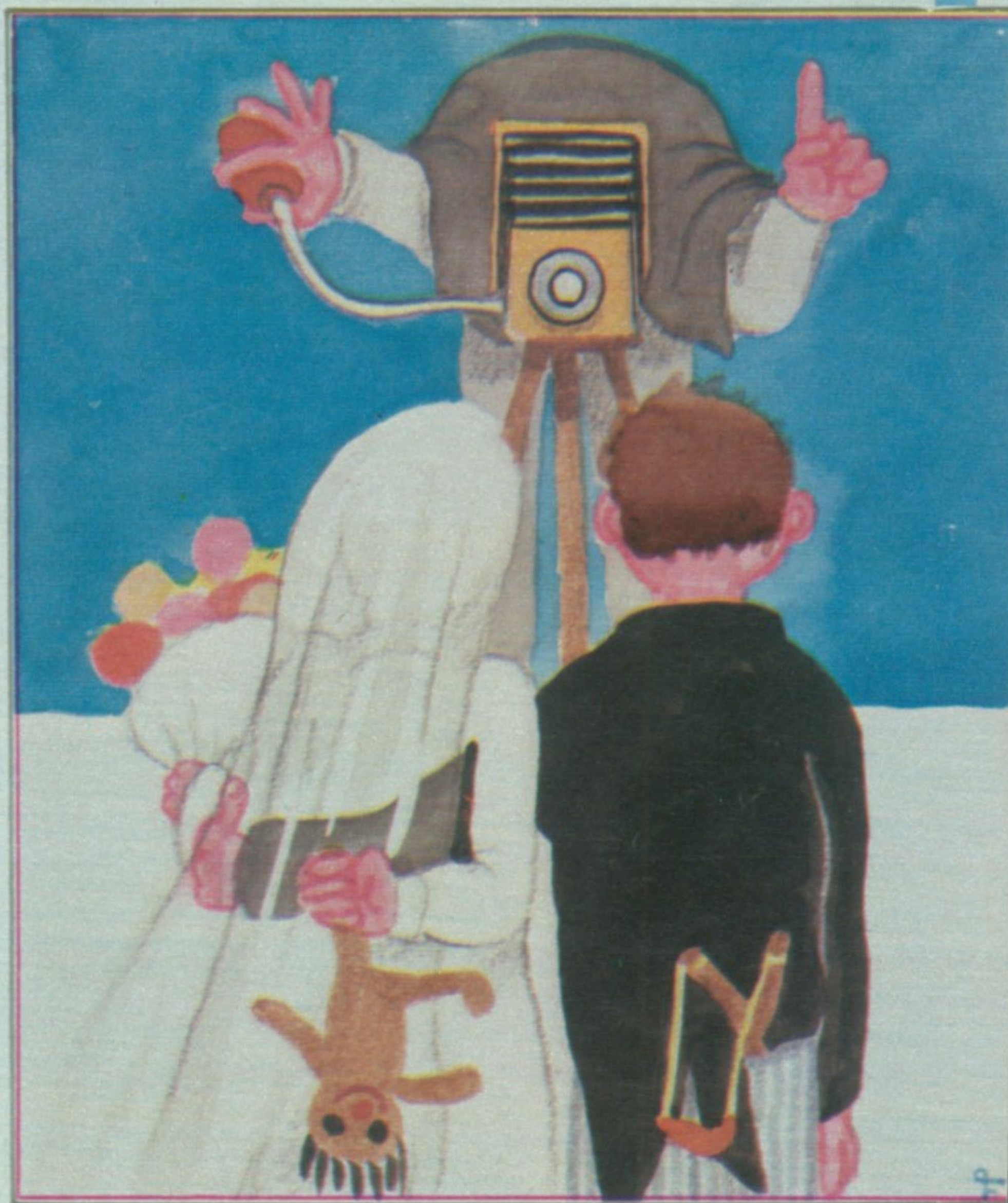
ОТАЦ СРЕДЊОШКОЛАЦ

УМЕТНОСТ БРАКА

Историја је забележила дан када је Хал Ворден постао
најмлађи отац у Америци – имао је само тринаест
година.

Његови тинејџерски дани трајали су само три месеца.
Тада се оженио својом изабраницом, другарицом из шко-
ле, и после неколико месеци постао отац. Међутим, брак
са Венди Чепел завршио се разводом у августу 1985. Њер-
ка Нитер припала је мајци.

Али, Хал се убрзо поново заљубио. Четрнаестогодиш-
ња Кети Трент је после неколико недеља открила да је

трудна и млади пар се венчао у фебруару 1987, а њерка
Ешли родила се у јулу те године.

И сада, док Халови другови долазе, јуре за лоптом или
причају о девојкама, он помаже у кући и пази на бебу.

– Другови у школи су ме најпре задиркивали што сам
отац двоје деце и што у овим годинама имам већ и другу
жену – каже Хал. – Али, сада ме гледају као неку врсту
очинске фигуре, некога ко им може дати савет. Понекад,
док покушавам да им објасним како то изгледа оженити
се, или како сви бракови нису успешни, осећам се прилич-
но старим.

Кети, лепа смеђокоса ученица и мајка, одлучна је да ис-
траје у напорима да њихов брак успе.

– Сигурна сам да ћемо остати јака породица – каже
она. – Понекад ми недостаје детињство, али волим поро-
дицу коју имам и не бих је мењала ни за шта на свету.

А. Л.

Уређује: Диего Варагић

МАЛА ПОШТА
п. факс 124
11000
БЕОГРАД
Македонска 29

ЗАБАВНИК 1990 ЈЕ

ЈЕДИНИ (чини се, у историји) КОЈИ СЕ

ПОКЛАПА СА ГОДИНОМ У КОЈОЈ
ИЗЛАЗИ.

С поштовањем,
ДРАГАНА С,
БЕОГРАД

Драги Забавниче

Први пут ти пишем и молим те да ми кажеш где могу
да купим теледириговане авионе (моделе) и моторе за њих.

Твој верни читалац

Горан из
Смедерева

323 Те можеш да нађеш само у комисио-
ним радњама, преко малих огласа или у
иностраништу.

ЗАБАВНИК !!!

Аустралија - рекорд

Који је град, по површини коју
заузима, највећи на свету?

ПРЕДРАГ
Чачак

Највећи по површини је град Маунт
Иса у Квинсленду, у Аустралији. Под-
ручје његове градске управе протеже
се на 40.978 квадратних километара.

Поштовани Забавниче,

На моју личну адресу је дошло једино писмо из Совјетског Савеза.
Послоо га је 35-годишњи Владимир Бришин који жели да се дописује са
Југословенима између 25 и 44 године. Писмо сам ја доста милачи, обра-
ћам се њему с надањ да ће објавити адресу Бришина и да се пре-
ко његове листа наћи пријатеље, јер желим да помогнем.

Владимир Бришин је пилот и живи у Сибиру недалеко од језера Байкал.
Његови су ми часописи, а велика жеља ми је да добије писмо из Југославије.

Његова адреса је следећа (пише се само димљеном):

ВЛАДИМИР БРИШИН

ГАРНАЕВА 20. КВ 25.

670009 УЛАН-УДЭ

СССР

Пуно поздрова од Јанка из Никшића

Сунце и његова деца

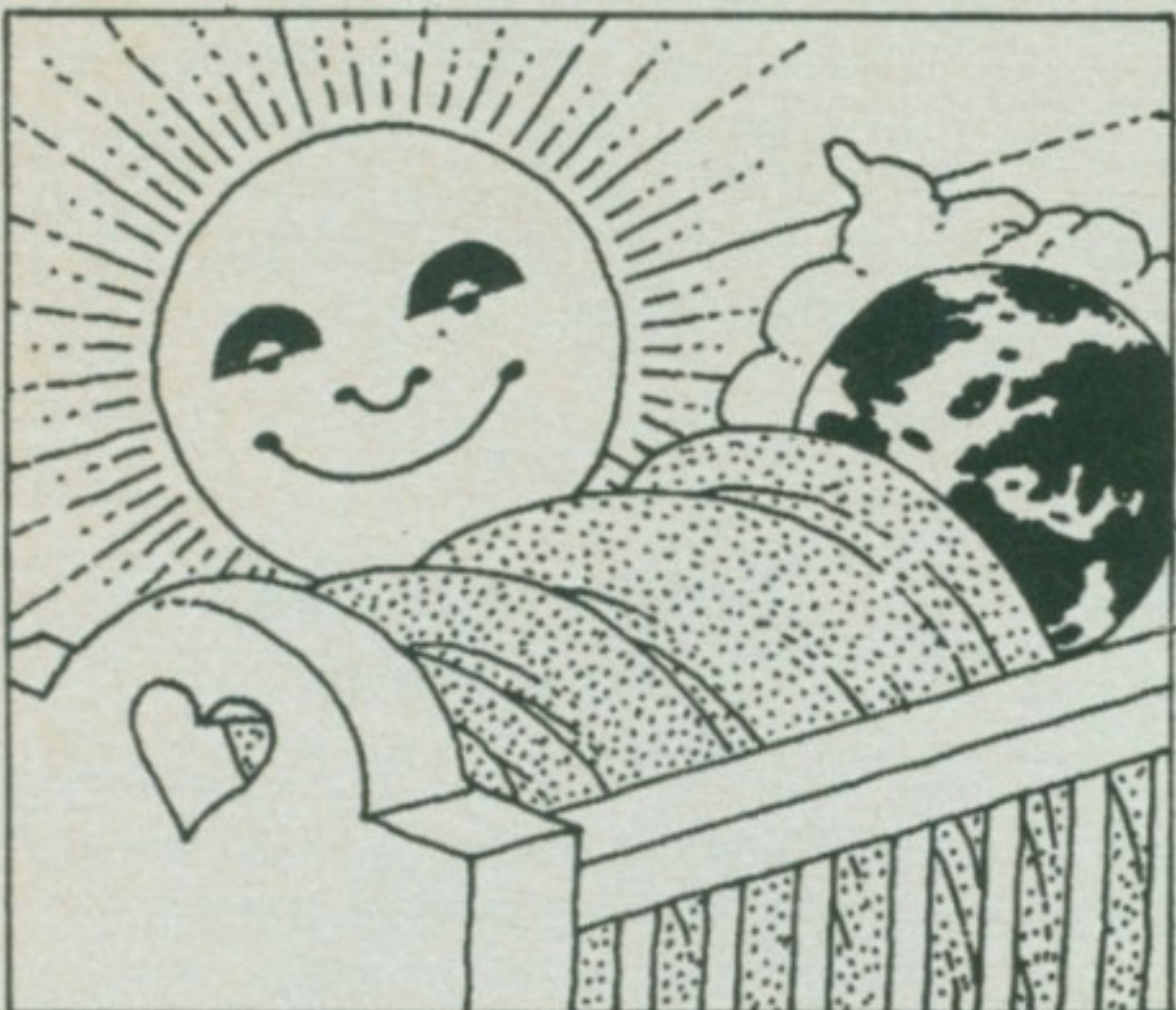
Ја вас само молим да ми кажете како је настала Земља.

ЈЕЛЕНА
Зрењанин

То се још са сигурношћу не зна. Постоје само претпоставке.

Прву математички објашњену хипотезу настанка Сунчевог система дао је Лаплас 1796. По њој се првобитна маглина хлађењем и гравитацијом стезала а затим су се, јачањем центрифугалне силе, од ње одвојили прстенови гасовите масе од којих су настале све планете, па и Земља.

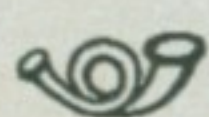
Подједнако је прихваћена и такозвана хипотеза катастрофе по којој је нека

звезда у тренутку проласка поред Сунца отргла велику масу Сунчеве материје која је наставила да се окреће око себе и око Сунца...

Од савремених хипотеза истиче се Шмитова која претпоставља да планете настају од хладне космичке прашине привучене Сунцем.

Непознати инсекти

Колико има животињских врста?
СТЕВАН К.
Грачаничка 9/4
Београд

На Земљи има око два милиона различитих врста животиња. Само описаних инсеката има више од 700.000, а рачуна се да је још толико науци остало непознато.

РЕШЕЊЕ ЕНИГМАТИКЕ

УКРШТЕНЕ РЕЧИ:

искуп, Жабљак, сколити, Муса, каобајаги, туп, ураган, Шпиро, сисавац, кћер, т, и, ин, вучица, аматер, ора, и, прилив, ии, аива

ИДЕНТИЧНИ
КВАДРАТИ: 1-6;
3-1; 5-д.

ПИКСИ ФУДБАЛСКИ ВЕЛИКАН

Књига коју сте жељно очекивали. Много фотографија и непознатих детаља о животу Драгана Стојковића Пиксија из пера истакнутог спортског новинара Бранислава Ковача.

Цена књиге 59,00 дин. Плаћање приликом преузимања.

За купце ове књиге издавач је обезбедио вредне награде: црвено-беле дресове са Пиксијевом десетком на леђима, годишње претплатне карте за Маракану, постере, календаре са Пиксијевом сликом и др.

НАРУЧБЕНИЦА

Овим наручујем књигу Пикси – фудбалски великан по цени од 59,00 дин. Књигу ћу платити поужећем.

(Презиме и име)

(Потпис)

(Поштански број и место)

(Адреса)

Наручбеницу слати на адресу: ПИК, Пошт. факс 172, 11070 Н. Београд.

ТРАЖИМО ПРИЈАТЕЉЕ

Јелена Никчевић, Алексе Бацковића 105, 81400 Никшић – 11 година, сакупља значке, салвете и постере.

Мирна Лекић, Миријевски венац 32/45, 11000 Београд – 11 година, сакупља салвете, бави се модерним балетом, жели да се дописује са вршњакињама.

Бојана Љиљак, Браће Милановића 4, 59300 Книн – 10 година, воли музику, сакупља постере и салвете.

Јелена Тешић, Рајићева 22, 32300 Горњи Милановац – 13 година, сакупља марке, значке, постере и салвете.

Александра Радуловић, Цвије Кукоља 100, 22330 Нова Пазова – 14 година, сакупља постере и налепнице.

Тања Близнаковски, Ивана Горана Ковачића 2а, 17500 Врање – 14 година, сакупља постере.

Милица Џарковска, Шидска 12-2/14, 91000 Скопље – 13 година сакупља све о „Црвеној јабуци“.

Ташана Марковић Драгољуба Недељковића 3, 18210 Житковац – 11 година, сакупља значке, постере и украсна писма, навија за Партизан.

Ирена Веселјак, Јована Јовановића Змаја 1, 72000 Зеница – 13 година, воли музику, сакупља крпене луткице и играчке из киндер-јаја.

Драгана Перуновић, Алексе Бацковића НК-96, 81400 Никшић – 11 година, сакупља значке, салвете и постере.

ПОЛИТИКИН ЗАБАВНИК

● БРОЈ 1997

YU ISSN 0032-339X

Први број Политикиног Забавника изашао је 28. фебруара 1939. године

Директор НИП „ПОЛИТИКА“
др Живојан Миловић

Главни и одговорни уредник
Зефирино Граси

ИЗДАВАЧКИ САВЕТ

Сима Беговић, Бранка Булатовић, Милојко Ђоковић, Љубинка Ђуровић, Љиљана Златковић, Милан Илијин, Милован Кљајић, Нада Михаиловић, Душан Петровић (председник), Драгољуб Петровић, Радован Половић, Зора Продановић, Радомир Ристић (заменик), Верица Смиљанић и Никша Стипчевић. Чланови Савета из Редакције: Зефирино Граси, Соња Јашовић, Мирјана Маринковић и Петар Милатовић.

РЕДАКЦИЈА:

Диего Варагић, Радана Весовић, Олга Вукадиновић, Душан Глушац, Бојана Дожић, Светлана Ивановић, Мина Илић, Соња Јашовић (графичко-технички уредник), Славољуб Кеџић, Мирјана Крстуловић, Иван Лончар, Мирјана Маринковић (уредник стрипа), Иванка Милединовић, Петар Милатовић, Вера Милићевић, Весна Минић, Нада Невајдић, Вито Недељковић, Биљана Орловић, Љубомир Патрновић, Зоран Петканић, Радоје Савић, Весна Софреновић, Војислав Стаменовић, Недељка Сташић, Даринка Тодоровић, Миленко Тодоровић, Милош Томић и Бранислава Црномарновић.

СЕКРЕТАРИЈАТ:

Јованка Војводић, Олгица Стаменић и Зорица Филиповић.

Издаје и штампа НИП „ПОЛИТИКА“ – редакција „ПОЛИТИКИН ЗАБАВНИК“, Македонска 29, 11001 Београд. Поштански факс 124. Телефони: секретаријат 324-471, редакција 324-483, техничка редакција 326-620, централа 324-191 и 325-761. Рукописи, фотографије и цртежи се не враћају. Огласна агенција: Македонска 35/1, тел. 322-711. На основу мишљења Републичког секретаријата за културу СР Србије, број 413-2973-02 од 22. I 1973. године не плаћа се порез на промет.

ПРЕТПЛАТА ЗА НАШУ ЗЕМЉУ:

Месечна 26 динара, тромесечна 78 динара, полугодишња 156 динара

ПРЕТПЛАТА

ЗА ИНОСТРАНСТВО:

Месечна 52 динара, тромесечна 156 динара, полугодишња 312 динара

Претплата се врши на жиро-рачун број 60801-603-24875 уз обавезну назнаку НИП „Политика“ – ПРЕТПЛАТА ЗА ЛИСТ: „ПОЛИТИКИН ЗАБАВНИК“

ПРЕТПЛАТА ЗА ИНОСТРАНСТВО

У СТРАНОЈ ВАЛУТИ – ШЕСТОМЕСЕЧНА:

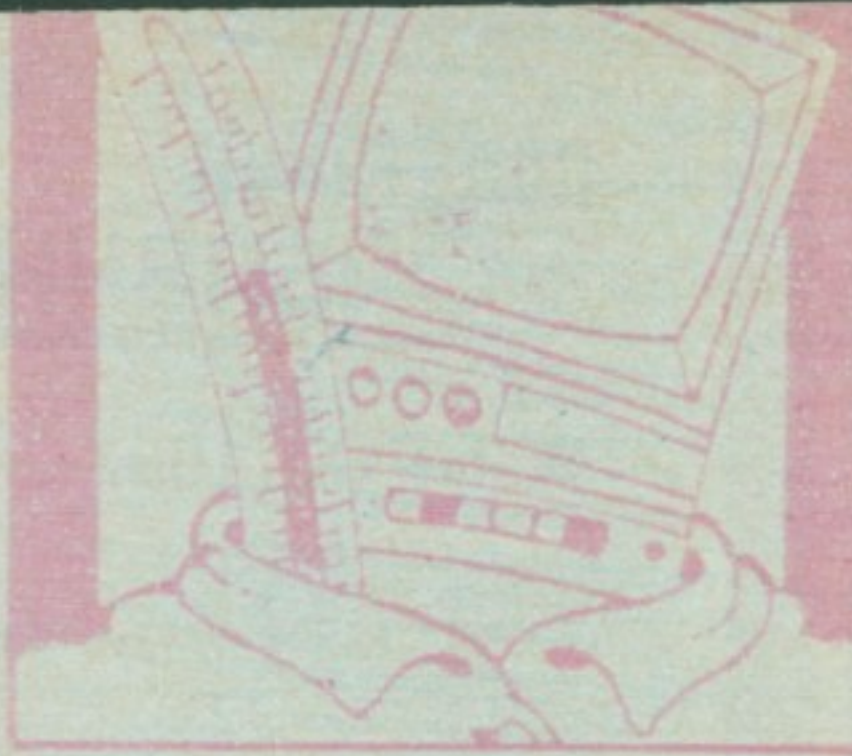
САД	USD	26.-
СР НЕМАЧКА	DEM	45.-
ШВЕДСКА	SEK	162.-
ФРАНЦУСКА	FRF	153.-
ШВАЈЦАРСКА	CHF	40.-

Уплате из иностранства слати на девизни рачун НИП „Политика“ код „ИНВЕСТБАНКЕ“ – Београд, на рачун број: 60811-620-63-257300-

-00054 уз обавезну назнаку: ПРЕТПЛАТА НА ЛИСТ „ПОЛИТИКИН ЗАБАВНИК“

* ГОДИШЊУ ПРЕТПЛАТУ
НА ЛИСТ НЕ ПРИМАМО.

ИМПРЕСУМ (латински IMPRESSUM), штампана ствар, штампање, по закону обавезно означавање имена издавача и уредника, одговорних за садржину часописа.

ВИДЕО ■

БАРОМЕТАР

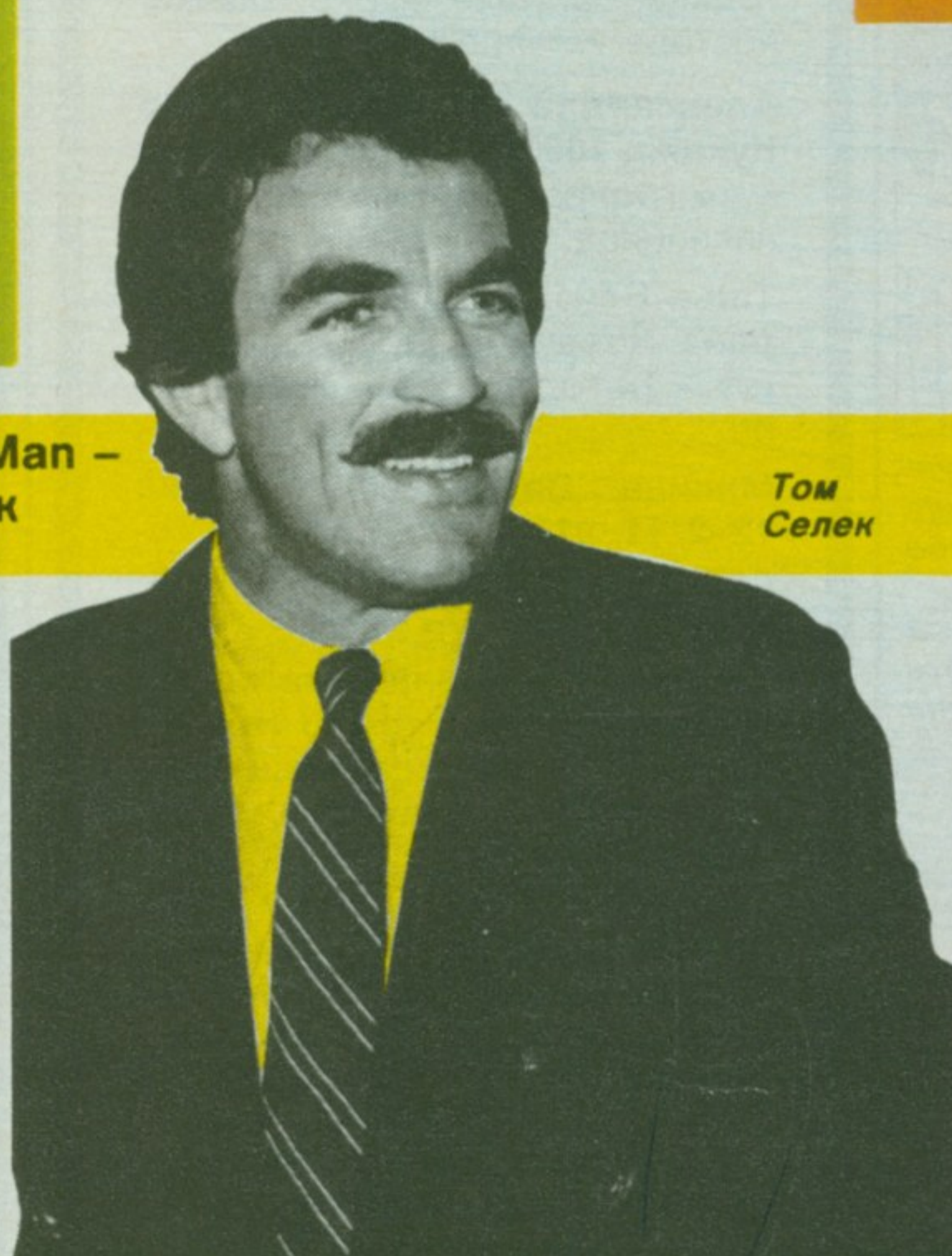
В. Радосављевић

Guts and Glory – Храброст и слава (1989)

Прича о успону и паду пуковника Оливера Норта, човека који је својевремено био у центру пажње светске јавности због учешћа у афери „Ирангејт“ – трговини оружјем између САД и Ирана, и то у време када су Иранци држали у заробљеништву више америчких грађана. У режији Мајка Робера главне улоге тумаче Дејвид Кејт, Анет О’Тул и Питер Бојл.

An Innocent Man – Невини човек (1989)

Да би прикрили своју грешку, двојица корумпираних полицајаца подмећу злочин – трговину дрогом – мирном, породичном човеку. Порота га на основу понуђених доказа проглашава кривим и он одлази у затвор. Три године касније излази на слободу решен да докаже своју невиност. Филм је режирао Питер Јејтс („Булит“, „Гардеробер“, „Очевидац“, „Сумња“), а у главним улогама појављују се Том Селек, Ф. Мареј Ејбрахам и Дејвид Раше.

Том
Селек

Naked Lie – Гола лаж (1989)

Јавни тужилац, жена, покреће парницу против младића оптуженог за убиство иако није сигурна да је он починио тај злочин. Да би открила истину, она са својим помоћником покреће истрагу и на крају открива да је убица човек у кога је заљубљена. У режији Ричарда Коле („Тамо има нечега“) главне улоге тумаче Викторија Принципал и Џејмс Фарентино.

Nightbreaker – Ноћни стражар (1989)

Педесетих година америчка војска је обавила више експеримената са атомском бомбом а да при том готово уопште није водила рачуна о свом људству, па је због тога велики број војника био изложен радијацији већој од дозвољене. Филм „Ноћни стражар“ говори о тим догађајима, и то из угла једног цивилног психолога који је стицајем околности у то време радио за војску. Редитељ филма је Питер Маркл („Јангблад“, „Бат 21“), а главне улоге тумаче Мартин Шин, Емилион Естевез и Леа Томпсон.

Tango and Cash – Танго и Кеш (1989)

Танко и Кеш су врхунски полицајци којима је специјалност хватање трговаца дрогом. Њихова претерана ревност засметала је извесном господину Перету, иначе главном за све послове са дрогом који им намешта „игру“ и спроводи их у затвор. Међутим, они убрзо беже и крећу да се освете. Филм је режирао Андреј Кончаловски („Маријини љубавници“, „Помахнитали воз“), а у главним улогама појављују се Силвестер Сталоне, Курт Расел, Џек Паланс и Тери Хачер. Занимљиво је да је Кончаловски у ствари само један од тројице редитеља који су радили на овом филму – остала двојица су Питер Мекдоналд и Алберт Мањоли.

ПОЛИТИКИ

ЗАБАВНИК

И „ОЗОН“

(радио-емисија БЕОГРАДА 202) при крају су наше заједничке авантуре

Графити 89.

● Представљајући вам књигу графита која за два месеца треба да изађе из штампе, у прошла два броја „ЗАБАВНИКА“ могли сте да прочитате неке од порука личне природе и графита из других рубрика у „ОЗОНУ“ који ће наћи своје место међу корицама наше збирке.

ПОРУКЕ ЛИЧНЕ ПРИРОДЕ

1. Између две девојке младић увек бира обе, а између два младића девојка увек изабере трећег.
2. Они који се потписују по тротоарима ризикују да им после прве кише буде ублажено име!
3. Људи се све више отуђују једни од других. Ето, и оружје које се прави има све већи домет!
4. Поштари се не штрецају толико на речи РУКЕ УВИС колико на узвик ПИСМО ИЛИ ГЛАВА!
5. Живот је све оно што је смештено између два телефонска разговора.

BATMAN

WITH ROBIN

BY BOB KANE

У БОРБИ ПРОТИВ ЗЛОЧИНА

BATMAN, ROBIN, and indicia are trademarks of DC Comics Inc. All Rights Reserved.

